Despre chipul cioplit şi semnul crucii

Despre chipul cioplit

„Şi a zis Dumnezeu: "Să facem om după chipul şi după asemănarea Noastră, ca să stăpânească peştii mării, păsările cerului, animalele domestice, toate vietăţile ce se târăsc pe pământ şi tot pământul!"

Şi a făcut Dumnezeu pe om după chipul Său; după chipul lui Dumnezeu l-a făcut; a făcut bărbat şi femeie.” (Fac. 1/26-27)

*

„Să nu ai alţi dumnezei afară de Mine!

Să nu-ţi faci chip cioplit şi nici un fel de asemănare a nici unui lucru din câte sunt în cer, sus, şi din câte sunt pe pământ, jos, sau în apele mai de jos decât pământul.

Să nu te închini lor, nici să le slujeşti, că Eu, Domnul Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu zelos, care pedepsesc pe copii pentru vina părinţilor ce Mă urăsc pe Mine, până la al treilea şi al patrulea neam,

Şi Mă milostivesc până la al miilea neam către cei ce Mă iubesc şi păzesc poruncile Mele.” (Ieş. 20/3-6.)

*

„Am privit până când au fost aşezate scaune, şi S-a aşezat Cel vechi de zile; îmbrăcămintea Lui era albă ca zăpada, **iar părul capului Său curat ca lâna*****; tronul Său, flăcări de foc; roţile lui, foc arzător.***” (Dan. 7/9.)

*

„**Să nu vă tundeţi rotund părul capului vostru, nici să vă stricaţi faţa bărbii voastre.**

Pentru morţi **să nu vă faceţi tăieturi pe trupurile voastre, nici semne cu împunsături** ***să nu faceţi pe voi. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.***” (Lev. 19/27-28.)

*

„În tot timpul nazireatului, **briciul să nu treacă pe capul lui*****; până la împlinirea zilelor pentru care s-a închinat Domnului, va fi sfânt;*** **să-şi lase părul să crească în voie.**” (Num. 6/5.)

*

„Acum ia bine seama, să nu bei nici vin, nici băutură tare, şi să nu mănânci nimic necurat.

Căci vei rămâne însărcinată, şi vei naşte un fiu. **Briciul nu va trece peste capul lui*****, pentru că acest copil va fi închinat lui Dumnezeu din pântecele mamei lui; şi el va începe să izbăvească pe Israel din mâna Filistenilor.***” (Jud. 13/4-5.)

*

„Atunci a prins Hanun pe trimişii lui David şi **i-a ras** ***şi le-a tăiat hainele pe jumătate, până la coapsă, şi aşa le-a dat drumul şi ei au plecat.***

Spunându-se lui David de păţania oamenilor acelora, a trimis el în întâmpinarea lor, **că erau tare batjocoriţi*****, şi li s-a zis: "Rămâneţi în Ierihon*** **până vă vor creşte bărbile** ***şi atunci vă veţi întoarce acasă".***” (I. Cronici. 19/4-5)

*

„Căci bărbatul nu trebuie să-şi acopere capul, fiind chip şi slavă a lui Dumnezeu, iar femeia este slava bărbatului.” (I. Corinteni. 11/7.)

*

„***Să se ruşineze toţi cei ce se închină chipurilor cioplite şi se laudă cu idolii lor.***” (Ps. 96/7.)

1 - Despre chipul cioplit

Selecţie de texte din Cuvântul lui Dumnezeu pe această temă.

Pace de la Tatăl şi de la Fiul şi de la Duhul Sfânt, pace regelui României! Pace de la Maica Fiului Treimii cereşti, şi pace întru sărbătoare cerească de la mai-marii cetelor cereşti, Mihail şi Gavriil! Pace şi sărbătoare în cer şi pe pământ, căci serbările cele din moşi-strămoşi va fi să-şi ia locul lor, iar fiii bisericii fi-va să se întoarcă cu faţa spre părinţi, după cum, apoi, părinţii se vor întoarce cu faţa spre fiii lor. România, cea întâi chemată între neamuri, fi-va întâia între popoarele pământului, căci ea s-a născut odată cu Domnul Iisus Hristos, şi dacă ea s-a născut atunci, a fost apoi încreştinată de cel întâi chemat între apostoli, căci apostolul Andrei a venit şi a botezat-o pe România încă de când era în scutece, şi a fost creştină şi a fost ortodoxă România; de la naşterea ei a fost creştină, şi nu poate Domnul să uite pruncia ei şi cămaşa ei cea dintâi, şi nu poate să uite Dumnezeu podoabele cu care a fost înveşmântată România, fiindcă de sub glia ei cea sfântă, tot cerul României strigă la Domnul şi spune: „*Doamne, până când ca să răscumperi pe cei ce stau la temelia acestui neam sfânt?*“.

Şi iată ce spun cei mari ai României, cei buni şi mari şi sfinţi, care o ţin pe România pe jertfa lor şi pe credinţa lor, care a fost piatra bisericii cea din moşi-strămoşi. Ridică strigare regii cei dintâi şi cei de pe urmă şi toţi voievozii cei sfinţi, care laolaltă se numesc cerul cel sfânt al României; ridică rugă pentru România şi se uită ca să vadă venind şi stând pe regele cel mic, pe unsul cel din vremea aceasta, pe cel ce va plini biruinţa şi gloria României. Şi iată ce spune strămoşul şi bunicul: „*Regele României să aibă înfăţişarea cea după chip a lui Iisus Hristos, precum strămoşii lui cei buni au avut chipul bărbatului împlinit, după cum scrie în Scripturi. Regele este sfânt lui Dumnezeu, iar înfăţişarea lui şi faţa lui să fie după chipul cel din moşi-strămoşi, în faţa căruia să se plece cu cuvioşie tot fiul neamului său*“. Amin.

Cuvântul lui Dumnezeu stă cu tine în sfat, rege al României, căci cerul sfânt se uită şi aşteaptă ca să vadă gloria care va ieşi de la tine întru numele Domnului. Cuvântul lui Dumnezeu întocmeşte carte cerească şi vorbeşte cu tine, Mihail al României. Aşteaptă moşul şi strămoşul tău să-ţi vadă slava şi puterea pe care o ai dată, dar puterea sfântului Domnului lucrează prin chipul cel purtat de moşii şi strămoşii cei sfinţi. **Lasă-ţi podoaba cea sfântă** (*Părul şi barba, n.r.*) **să-ţi înveşmânteze faţa, că mare putere are această lege sfântă.** Vine vremea cea mare, căci Eu lucrez la ea, lucrez după planul Meu, şi vai, sunt departe planurile oamenilor de planurile Domnului! Eu lucrez prin cuvânt în România, şi nu va fi făptură pe pământ care să nu se plece sub această lucrătură care lucrează din cer peste România, şi nu va fi neam care să nu-ţi cânte slava ta care este de la Mine, căci vei fi un rege sfânt, şi cine se va împotrivi planului Meu?

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către regele Mihai, din 13-11-1992

***

Este o poruncă între poruncile Mele care spune: ***«Să nu te închini la alţi dumnezei, în afară de Mine»;*** este, dar nu este înţeleasă această împlinire, pentru că aici altul este tâlcul prin această lucrare, adică să nu faci din nimic şi din nimeni prilej de a te ascunde sub această lucrare

cu altă lucrare care vine din afara ei, cu fapte care vin din afara ei, cu lucruri străine de duhul acestei lucrări, ca să nu fiţi învinuiţi la Domnul de slujire la alţi dumnezei, că asta încearcă duhul rău, adică să vă învinuiască după lege, şi mare greutate poartă în el cuvântul venit astăzi cu Mine.

Am pus aici, la temelia de aici, lege din cer, pentru că Eu nu pot să stau altfel între oameni, dar cei care au intrat în această grădină nu se pot deprinde ca să nu mai slujească la alţi dumnezei. O, dacă tu, creştine, ai făcut copil, şi dacă l-ai făcut şi peste lege, dacă nu Mă are pe Mine copilul tău şi neamul tău şi casa ta, şi dacă tu ai venit şi te-ai atins de baia aceasta de înviere şi iarăşi mergi şi te atingi de sânge, adică de neîmplinire, asta înseamnă că ieşi de la Mine şi te închini la altceva, şi te atingi până şi cu inima de cei morţi şi de moartea în care stau cei morţi, şi doreşti apoi să vii să te atingi cu Dumnezeu şi cu locul lui Dumnezeu.

O, iubitul Meu păstor, ce cauţi tu, măi fiule, în lume? O, cum să mai am Eu oi cu păstor? Şi ce să mai facă oile dacă păstorul caută prin lume? Mă uit la tine că vrei cu două turme, că eşti şi cu turma lui Hristos, dar stai şi în lucrarea lui Caiafa, şi Eu aşa am spus: ***«Ieşi din lume, poporul Meu!»***. Măcar acum ieşi, că acum poţi, iubitul Meu popor, iubitul Meu păstor. Ieşi, fiule, că nu voiesc să te găsesc în lume şi în lucrarea ei. Ieşi din lume şi nu mai mânca şi tu cu Anna şi Caiafa, că aceia sunt răstignitorii Mei, de atunci şi până acum. Eu te-am deosebit prin această lucrare din cer. Ieşi, copile, măcar acum ieşi, şi fii cuminte cu Dumnezeu şi cu legile sfinţeniei. O, am intrat şi Eu în templu, dar n-am stat lipit cu Caiafa. Am intrat ca să împlinesc cele scrise, dar Eu nu M-am băgat în sinedriul acelora. Ce cauţi tu printre cei din lume? Şi de ce amesteci moarte peste viaţa pe care o iei de la Mine şi după rânduială curată? Niciodată nu-şi va schimba Caiafa haina, căci Caiafa iată ce face: se duce şi dă în pretoriu pe creştin, şi **uitaţi-vă că Pilat şi cu Irod se au iarăşi bine ca şi atunci.** (*Este vorba de mai-marii bisericii şi guvernanţii politici, n.r.*) Fii înţelept şi vezi ce dai în dreapta şi ce dai în stânga, căci în dreapta trebuie să ai această lucrare şi pe unşii ei, şi trebuie să înţelegi această deosebire. Iată, copiii tăi nu sunt cu Mine. Crezi tu că este aşa? Cei ce sunt băgaţi în monahie nu pot fi monahi în felul acesta, şi nu vrei, fiule, să Mă asculţi ca să nu mai lucrezi cu ei din lături şi să faci cu ei planuri fără de Mine. Nu ei sunt Dumnezeul tău. Eu sunt Dumnezeul tău, şi pe Mine se cade să Mă iubeşti din tot cugetul şi inima şi virtutea şi fapta ta. Fiţi credincioşi, că nu aşa înseamnă să fii monah. **Sfântul Serafim al Sarovului era de neam înstărit şi distins în vremea aceea, şi dacă a plecat din dragostea lui la monahism, acela a lepădat mărire şi neam şi cetate şi rudenie,** că nu se numeşte că eşti monah dacă stai tot în lume, dacă stai tot în rudenii. Ce vă spuneam Eu înainte? **Vă spuneam că nu mai am nădejde decât în monahie pentru că ea este curată şi nu este lume.** Aşa este, iubiţii Mei, şi de aceea am zis: **«Aş voi să duceţi viaţă de monah, ca să am acest fel de viaţă în faţa Mea şi să aibă Domnul nădejde şi lucrare».** Dacă monahismul cel dinainte era aşa de sfânt, aşa de rupt de lume şi de rudenie, de la voi se cerea şi mai mult, şi iată, n-am nădejde rămasă. Am pus aici această ordine, iar cei de aici au lăsat trupul şi lumea şi rudeniile şi voia şi-au lăsat-o, ca să am nădejde rămasă. O, e mare lucru să mai aibă Domnul aşa ceva în vremea aceasta atât de întunecată, şi uitaţi-vă în toate laturile şi înţelegeţi, ca să vedeţi cerul şi pământul în amurg şi în amorţire. Dar uitaţi-vă din întuneric şi vedeţi această fereastră de lumină care stă în mijlocul întunericului şi care nu este iubită de stăpânii pământului, căci lucrul acestei grădini este această fereastră, şi Eu aşa am zis să lucrez din mijlocul acestui popor: o spărtură în zidul întunericului şi să pătrundă lumina prin această fereastră. Şi iată lumina acestei lucrări care curge din cer ca să hrănească pământul cu lumină! Dar oamenii nu mai sunt obişnuiţi cu lumina, şi lumina le iese în cale şi ei nu pot s-o primească, fiindcă lungă a fost vremea întunericului, căci nu mai este viaţă de monah în acest pustiu străin de lumină. Am deschis

din cer această fereastră şi se vede lumină prin ea şi oamenii se supără. **Se supără oamenii care sunt stăpâni peste întuneric,** se supără pe această lumină, că nu mai sunt obişnuiţi să vadă şi să întindă mâinile spre lumină. Se supără, şi au deschis război împotriva luminii şi a arătării ei în mijlocul oamenilor, dar lumina aceasta le iese în cale, şi fereastra ei se lărgeşte peste întuneric, căci nu poate întunericul să biruiască lumina atunci când ea se arată din culmile ei cereşti; şi dacă dă să citească cineva în ea, nu voieşte nimeni să se plece şi să înţeleagă, fiindcă aşa este scris: ***«Auzind nu vor auzi şi văzând nu vor vedea».*** Dar vor vedea, fiindcă vremea este să vadă orbii şi să vorbească cei muţi şi să meargă cei ologi, căci vai oilor fără păstor!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în Biserică, din 04-12-1992

***

Vin şi te povăţuiesc, Ierusalimul Meu, popor de fii născuţi prin lucrare cerească, prin cuvânt rostit de Dumnezeu. (*Vezi selecţia tematică: „România - Noul Ierusalim - Noul Canaan", - şi pe edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; scribd; archive; pubhtml5; joomag, n.r.*) Vin să te anunţ iar, să-L iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău şi să nu ai alţi dumnezei afară de Mine, măi Ierusalime. Ierusalimul cel de sus este cu tine, fiule, şi luptă alături de tine, pentru că Eu i-am descoperit lui pe poporul fiilor lui Dumnezeu din vremea aceasta.

Să-L iubeşti pe Dumnezeul tău şi să nu ai alţi dumnezei, Israele nou**. Şi ce înseamnă să nu ai alţi dumnezei? Şi ce înseamnă să ai alţi dumnezei?** Ia-ţi caietul de şcolar şi însemnează-ţi lecţia cea de azi şi învaţ-o şi scrie-o şi te îndeletniceşte s-o împlineşti peste tine, ca să nu ai alţi dumnezei afară de Mine, măi fiule din Israel. Să înveţi pe de rost această lecţie şi s-o ai veşnică apoi dacă vrei să fii veşnicul Meu popor. **Dar pentru asta, Ierusalime, trebuie să nu-ţi mai faci chip cioplit, fiule, şi trebuie să nu mai iei în deşert acest nume al Domnului Dumnezeului tău,** acest cuvânt pe care-l plantez mereu în pământul tău, ca să-l fac cer, ca să te fac cer, măi fiule greoi şi la auz, şi la făptuit. Nu aşa, măi Israele, nu aşa, tată, nu aşa greoi. Nu Mă mai du cu vorba, tată, că Mă duci mereu cu vorba, şi calea ta se înfundă dacă faci aşa, dacă iei acest nume în deşert, acest cuvânt de lucrare dumnezeiască, lucrare care înseamnă Dumnezeu.

Nu-ţi mai fă chip cioplit, măi fiule, nu-ţi mai fă, tată, că Eu te povăţuiesc să nu-ţi mai faci chip cioplit şi să nu te mai închini lui. Dar vei zice: „Ce vrea Domnul să ne spună, oare?". O, nepriceput şi mititel ce eşti! Vezi, tată, dacă nu eşti ceresc? Cei cereşti înţeleg pe cele nevăzute ale cuvântului Meu. Vino, tată, cu cerul, ca să înţelegi ceea ce nu vezi. Nu-ţi mai fă chip cioplit ca să te închini lui, că de aceea nu-L iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău, şi de aceea ai alţi dumnezei, şi de aceea te închini la alţi dumnezei. Iată, cele ce nu se văd, din tine, Eu le văd, şi văd cum întrebi: „**Ce vrea Domnul să spună?".** De aceea nu înţelegi ce vreau să-ţi spun, de aceea, că ai chip cioplit, făcut de tine, şi te închini lui, iar Eu am spus***: «Să nu-ţi faci chip cioplit ca să te închini lui».*** **Eu când l-am făcut pe om l-am făcut întreg, tată, întreg şi la minte, şi la suflet, şi la duh, şi la trup, după chipul Meu şi după asemănarea Mea, şi el şi-a cioplit chipul prin neascultare,** şi apoi s-a închinat chipului lui cioplit, care nu şi-a mai păstrat asemănarea chipului Meu, şi omul n-a mai fost după chipul şi asemănarea Mea.

Ierusalime, copilul Meu de azi, poporul Meu! Întru tine, tată, Eu iar îl fac pe om; în tine se întocmeşte omul cel de la început, care avea chipul Meu şi asemănarea Mea, şi de aceea vin şi te povăţuiesc să nu mai strici şi tu ce fac Eu, că Adam se repară prin tine, dar tu nu mai ai după tine

pe altul care să-ţi repare chipul tău cioplit dacă vei fi găsit aşa. (*Vezi selecția tematică: „Învierea morţilor”, - și pe edocr; Scribd; jumpshare; archive; authorstream; Google Drive; pubhtml5; joomag, n.r.*) Nu-ţi mai fă, tată, altă formă şi alt chip, că mare taină ţi-am descoperit Eu azi, şi nimeni pe pământ nu înţelege ca Mine şi ca tine cartea Mea. Cartea Mea este din cer. (*Vezi selecția tematică: „Cartea Mielului”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd: pubhtml5; archive.org; n.r.*) Poruncile Mele pe care le-am pus în ea sunt din cer, sunt de la început, şi nu sunt de la Moise, ci sunt de la început. Ele sunt chipul Meu, măi Israele. Dacă vrei să înţelegi ce înseamnă să nu-ţi faci chip cioplit, iată, azi îţi spun din cer ce înseamnă. **Înseamnă să împlineşti toate poruncile Mele cele dintru început, căci cel ce nu le împlineşte, acela le taie, acela îşi ciopleşte chipul şi i se închină lui, chipului cioplit, ciopârţit.** Iată, unii din voi nu mai aveţi capul; alţii din voi nu mai aveţi ochii; alţii nu mai au urechi sau picioare; **alţii nu mai au ascultare; alţii şi-au cioplit credinţa, tată; alţii şi-au cioplit iubirea şi şi-au lipit în loc ură şi dispreţ; alţii şi L-au cioplit pe Domnul de pe ei şi şi-au lipit pe diavolul de ei**. Iată, Israele, ce este chipul cioplit, chipul care nu mai seamănă cu Domnul Dumnezeul tău, chipul căruia tu te închini, şi aceasta înseamnă alt dumnezeu. Eu n-am judecat pe om până în clipa când am dat fiinţă văzută acestei porunci dumnezeieşti, iar când am rostit-o prin cuvânt peste Moise, atunci lumea a fost judecată, măi fiilor.

Mare şi înfricoşătoare taină este lucrarea cuvântului Meu, care te însoţeşte pe tine, Israele, popor ivit prin cuvântul Meu. (*Vezi selecția tematică: „Acest cuvânt este râul vieţii”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5, n.r.*) Erai scris ca să te naşti, ca să Mă arăt cu tine, tată. (*Vezi selecția tematică: „Venirea în chip văzut”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*) Şi tu ce faci? ce faci, oare, poporul Meu? Am lucrat prin tine cele ce nu se văd; am lucrat prin tine, tată, prin fiii cei care au ascultat crezând în cele rostite prin cuvântul Meu. Şi iată, lângă lucrul Meu stă nevăzut şi chipul cioplit, care nu seamănă cu cele ce am lucrat Eu, că mulţi în tine, Israele, au lucrat multe şi nevăzute, şi sunt lucrate şi se vor vedea toate. Iată, Israele, cele lucrate nu de Mine peste tine, cele lucrate în ascuns de tine se pregătesc spre arătare, precum şi cele lucrate de Mine prin tine se pregătesc spre arătare. Cele lucrate nevăzut de tine vor să se arate acum ca să te şteargă din Cartea Vieţii şi să te osândească mai rău ca pe Lucifer, care a lucrat de la el şi nu de la Mine. (*Vezi selecția tematică: „Antichrist şi fiara apocaliptică”, - și pe jumpshare; edocr; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5; n.r.*) Vin şi te anunţ cele ce tu nu vezi. Pune, tată, mâna şi întocmeşte-te după chipul şi asemănarea Mea. Dă-te la o parte dinaintea Mea cu chipul tău cioplit şi fă-ţi numaidecât chip după chipul şi asemănarea Mea ca să te închini Mie, Israele, şi să nu te închini ţie, tată. Nu te mai închina ţie, măi fiule, **că tot ce vrei tu e închinare la tine**, **iar tot ce vreau Eu e închinare la Mine.**

Să nu ucizi pe fratele tău şi să te speli apoi pe mâini ca să nu se cunoască, ci tu să-l înviezi pe cel ucis de tine, că Eu am putere în tine, dar am putere de înviere, nu de ucidere, căci învierea este chipul Meu în tine. Nu asculta de şoapta şarpelui care intră în tine ca să te facă să calci cuvântul ascultării, că dacă tu vei face aşa, va mai muri şi altul lângă tine, aşa cum a murit şi Adam pe lângă Eva. Nu aşa, măi Israele, şi de aceea vin să te povăţuiesc să nu mai fii chip cioplit şi să nu te mai închini lui. Fii întreg la chip şi nu cioplit, căci cine se ciopleşte după voia sa, acela îşi este sieşi dumnezeu, acela se închină la alt dumnezeu. De aceea am venit la tine nu demult şi ţi-am spus: **«Vino, tată, în dragostea Mea! Vino, tată, vino! Vino în dragostea Mea, că dragostea Mea în tine, este a Mea, nu este a ta, iar dragostea ta în tine, nu este a Mea, şi este a ta, şi este chip**

cioplit, măi Israele». Vreau să te scoli, că Eu am zis să te aşezi în chipul Meu şi să dărâmăm cele lucrate de tine nevăzut, şi care sunt, şi care vor să se ridice să mărturisească împotriva ta înaintea Mea şi să te scoată din cartea aceasta. Cele nevăzute ale tale Eu le am înaintea Mea împotriva ta. Ce facem cu ele? Că vine lumina peste cele ce nu se văd. Vor pieri cerurile, şi stihiile toate vor pieri, iar Eu, Lumina cea dintâi, voi fi lumina celor ce nu se văd, a celor lucrate nevăzut, căci dacă Eu am lucrat nevăzut, iată, şi tu ai lucrat nevăzut atâtea lucrări de ale tale şi nu de ale Mele.

Îţi aduc aminte de darul pe care ţi l-am dăruit, Israele, darul lucrării pocăinţei. Dacă încă n-ai lucrat întru acest dar de la Mine, grăbeşte-te, tată, şi aleargă să dărâmi dinaintea Mea cele lucrate de tine nevăzut, şi apoi tu vei vedea faţa Mea. Cel ce nu vede faţa Mea, de aceea nu o vede. Acela să desfacă cele ce stau lucrate de el între Mine şi el, iar cel ce nu face aşa, va fi ruşinat în cer şi pe pământ. Ia chipul cel dintâi, copile din Israel, şi nu mai sta cioplit, că Eu am rostit poruncă şi am spus: ***«Să nu-ţi faci chip cioplit ca să te închini lui»***. Închină-te Mie şi nu ţie; slujeşte-Mi Mie şi nu ţie dacă vrei să fiu Eu Domnul Dumnezeul tău, **că dacă tu slujeşti ţie, atunci se cheamă că tu eşti dumnezeul tău**. Nu cumva să crezi şi tu că Eu sunt Dumnezeul celor cu chip cioplit; să nu crezi şi tu ca lumea care-şi are chip cioplit. **Eu sunt Dumnezeul celor vii, nu al celor morţi.** Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, Israele viu, dacă eşti viu şi dacă vei fi viu şi dacă vei învia după chipul Meu cel întreg.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către poporul creştin, din 23-10-1994

***

Cine are multe pe pământ, acela este om cu sarcină grea, om plin de griji, om fără timp pentru Dumnezeu. Tu, poporul Meu, trebuie să lucrezi ce am lucrat Eu, dar dacă n-ai înţeles şi dacă n-ai ascultat, iată, ai făcut şi tu ca omul care-şi strânge sarcină grea şi se bagă sub ea şi şi-o ia în casă şi doarme sub ea, şi nici somnul nu-i tihneşte sub greul sarcinii sale.

Omul îşi strânge avere, ca s-o aibă de dumnezeu. **Averea omului de azi a devenit dumnezeu pentru om.** Tu cu averea ta să nu te făleşti, Israele. Tu cu Mine, tată, să te făleşti, căci vreau să stau cu tine casnic, că unde sunt Eu, nu vine judecata, nu trage judecata, dar să nu ai în casa ta ceva la care să tragă judecata. Să n-ai în casa ta lucru lumesc la care să tragă stăpânul ei, stăpânul lumii acesteia, şi să te strângi mănunchiuri, mănunchiuri, Israele, poporul Meu, ca să cunosc tabăra ta şi să pot sta în ea, că te-am făcut să poţi să te tragi din Sodoma, fiule Israele. Decât să iei şi să ai lucru de la lume, mai bine fă tu cu mâna ta sfântă, şi să ia lumea de la tine lucru sfânt. Dar am încă în poporul Meu fii care lucrează cu mâna lor lucruri plăcute de lume, lucruri cerute de lume. O, fiilor, schimbaţi-vă îndeletnicirea şi lucraţi lucruri sfinte, care au fost date la o parte de omul creştin. **Să lucrezi cu mâna ta lucruri care te îndeamnă la rugăciune şi la sfinţenie, poporul Meu.** Să lucrezi frate pentru frate, ca să nu mai ia poporul Meu de la lume lucru neblagoslovit. Blagoslovite sunt numai cele create de Dumnezeu şi numai cele plăcute de Dumnezeu şi care sunt scrise în legea lui Dumnezeu. Lucrările şi îndeletnicirile cele cuprinse în legea cea din cer, acelea să fie pentru poporul Meu.

O, poporul Meu, tu, tată, cel ce nu poţi să te laşi de cele plăcute ţie, să fi avut pretenţie să Mă ai pe Mine de avere. Vezi tu, tată, că Eu am scăpat de josnicia pe care o găseam pentru Mine în casa ta. Mă puneai să stau pe pat lumesc, pe pat păcătos. Mă puneai să stau la masă înaltă, Mă puneai să stau pe tron lumesc, şi **stăteam pe peretele tău cu chipul înmulţit de lume spre vânzare, îmbrăcat în hlamidă roşie în semn de răstignire, în semn de robie.** (*În icoane tipărite în*

loc să fie pictate, iar Domnul apare răstignit sau îmbrăcat în roşu – stacojiu, haina primită de la romani spre batjocură, n.r.) Vreau să te îndeletnicesc cu lucrul celor sfinte, dar să nu iei fără binecuvântare, să nu furi măiestriile fără să ai numire la lucrări sfinte, că poporul Israel primea de la Mine prin Moise. Ajută-Mă să lucrez cu drag peste tine, că dacă Mă vei pleca şi acum la cererea ta, vei da înapoi şi nu vei creşte. Aşează-te în sfială sfântă, că tu nu ştii ce-ţi cer când îţi cer aceasta. Aceasta înseamnă să fii plăcut, să fii om fără de pretenţii, fără de mofturi, fără de dorinţe. Dorinţele sunt pentru cei ce-şi agonisesc sarcini pe pământ. Dar ţie îţi dă ce-ţi trebuie pământul, îţi dă pădurea, îţi dă soarele, îţi dă ploaia şi văzduhul, îţi dă iubirea Mea, îţi dă Domnul, fiule. Nu-ţi mai fă iar sac cu haine, măi fiule, şi să ai doar o trăistuţă cu haine, că sacul e prea greu pe cale. Trăistuţa e uşoară şi nu ţi-o fură nimeni de sub căpătâi, şi hoţii nu trag la ea.

Eu vreau să fii sfânt, poporul Meu, şi vreau să-ţi dau auroră de slavă, tată, că omul nu ştie ce înseamnă auroră. Omul crede că o poate face cu creionul în jurul capului. Auroră înseamnă viaţă sfântă, cu Dumnezeu mereu pe cale. Începe diavolul să-i bage omului în minte că are auroră omul. Auroră are numai sfântul lui Dumnezeu. Aurora este sfinţenia trăită de om. Dar Eu risipesc de peste tot zidurile şcolii lui satana, că el nu poate da omului ce am Eu. El de la Mine nu poate lua, ci numai de la el, iar aurora este de la Dumnezeu, şi Domnul n-o dă la trupuri fără de sfinţenie, iar omul se aşează la aparate ca să-şi citească sfinţenia, de parcă sfinţenia se măsoară de om.

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, s-a aşternut masă în Israel, că binecuvântat este Israel. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către poporul creştin, din 05-11-1995

***

Fiilor, fiilor, pe pământ sunt două feluri de neamuri: neamul omenesc şi neamul creştinesc. Fiilor, fiilor, pe pământ sunt două feluri de neamuri creştineşti: neamul cel după nume creştin, şi neamul cel după fapta credinţei creştin, căci credinţa în Iisus Hristos este Însuşi Iisus Hristos vieţuind ca o oglindă în creştin. Neamul cel creştin după adevăr, acela nu vinde pe Hristos, acela nu vinde pe fratele său, pe fratele lui Hristos, şi acela nu judecă judecăţile lui Dumnezeu. Şi aşa este, aşa cum vorbesc Eu cu voi şi printre voi şi între voi, căci Iosif cel vândut n-a spus cumpărătorilor lui că cei ce l-au vândut erau fraţii lui; n-a spus nimic, şi a plecat cu Dumnezeu, vândut de fraţii lui. Dar el a fost om scump la suflet, şi aplecat lui Dumnezeu, şi iată, tată, ce mari şi nepătrunse cu mintea sunt minunile şi judecăţile lui Dumnezeu! Cum a stat Iosif în Egipt atâta vreme fără ca să-L uite pe Domnul? Iată, fiilor, ce tare e creştinul cel după adevăr creştin. Dar creştinul cel de azi numai dacă iese pe drum şi vede idolii omului de azi, gata, se şi sminteşte, se şi încântă, (*Cu cele lumeşti, n.r.*) şi Domnul este uitat de creştin.

Poporule tată, să stai în cuib zburând, aşa cum te-am povăţuit Eu, că idolii de azi au lucrare ascunsă, fiule. Iar când pleci, pune crucea în jurul tău, aşa cum a făcut copilul Iosif în mijlocul Egiptului, **fără să se încânte de nici un lucru din Egipt.** De aceea v-am pregătit din vreme învăţătură, că voi aţi văzut că şi fraţii cei buni au vândut frate, şi v-am povăţuit să aveţi grijă că omul necunoscut e cursă pentru fiul poporului Meu, e cursă pentru tine, copile numit în poporul Meu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica izgonirii lui Adam din rai, din 25-02-1996

***

O, poporul Meu, sunt în serbare cu tine şi cinstim pe proorocul Ilie şi rugăciunea lui. Oamenii erau urâţi de tot înaintea Mea, şi Ilie proorocul a voit să-i întoarcă cu faţa spre Mine, ca să le dau frumuseţe feţei oamenilor. Mă strecor adeseori printre voi, copiii Mei, şi Mă las cu tainele cuvântului Meu, cu pildele vieţii, fiilor, căci am cărare prin mijlocul lui Israel. Omul e urât de tot înaintea Mea, şi nimeni nu se uită în oglindă ca să se vadă cât este de urât. Tot omul se uită în oglindă, dar se uită să se vadă cât e de frumos, ca să se vadă cum poate fi frumos, dar nimeni nu se uită în oglindă ca să se vadă cât este de urât înaintea Mea. Se uită în oglindă omul, ca să se vadă cum îi stă cu dumnezeii lui, cu plăcerile lui, cu împărăţia lui, şi omul nu-I mai slujeşte Dumnezeului Cel adevărat. Numai dumnezei mincinoşi peste tot, numai minciună peste om, şi proorocul Ilie merge pe pământ şi dărâmă mereu altarele lui Baal, şi Baal cu fiii lui ridică alte altare, şi fumul de pe altarele lor înăbuşe pe cei din cer şi pe cei de pe pământ care sunt din cer, şi nimeni nu se mai uită în oglindă ca să se vadă cât este de urât înaintea Mea.

Israele, copil frumos, să fii, tată, frumos, că de aceea îţi spun copil frumos, ca să fii frumos înaintea Mea. Eu sunt pilda Omului Cel nou, venit din cer pe pământ, ca să se uite la Mine tot omul care vrea să fie din cer, care vrea să fie frumos şi curat ca cerul. Eu sunt oglinda ta, Israele, copil frumos, copil înfrumuseţat cu darurile Duhului Sfânt, venite la tine cu Mine. Să nu te uiţi, copile frumos, să nu te uiţi nici cu gândul, nici cu privirea la dumnezeii cei vopsiţi. Să nu te uiţi, că îţi strici frumuseţea dacă te uiţi, îţi strici privirea şi vederea ei dacă te uiţi, îţi strici firea dumnezeiască pe care o am Eu mereu peste tine, o strici dacă te uiţi la vremea cea vopsită de azi. Tu să fii copil curat, copil primenit de Duhul Sfânt, şi să stai în Duhul Sfânt, că nimeni nu mai stă în Duhul Sfânt înaintea Mea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie, din 02-08-1996

***

… Dar ţie, Israele, îţi dau înţelepciunea cea de sus ca o pildă a împărăţiei cerurilor, care strigă pe pământ. Adevărata înţelepciune în om este aceea: **să se lepede omul de sine şi să nu fie el, ci Hristos să fie.** Auzi, Israele, ce grăieşte Păstorul tău! Să se lepede de sine cel ce voieşte cu Mine, să se lepede de sine chiar şi în vremea rugăciunii lui, pentru că Eu aşa am zis: ***«Nu fac voia Mea, ci voia Tatălui, voia Celui ce M-a trimis».*** O, să se lepede omul de sine, şi apoi să-şi ia crucea şi să-Mi urmeze, că dacă nu se leapădă de sine, nu are cum să-Mi urmeze. Ce înseamnă, fiule, să se lepede omul de sine ca să aibă drumul său cu Hristos? Iată, Eu Mi-am luat crucea şi am mers după Tatăl după voia Tatălui, nu după voia Mea. Asta înseamnă să se lepede omul de sine. Eu aşa am spus: ***«Nu fac voia Mea, ci voia Celui ce M-a trimis»***. Cel ce voieşte să vină după Mine, să se lepede de sine, că dacă nu se leapădă, acela nu voieşte să vină după Mine, acela nu poate fi voia Mea dacă nu se leapădă de sine. Solomon rostea cuvântul înţelepciunii, dar de sine nu s-a lepădat. El pe Dumnezeu nu L-a ascultat. El a ascultat de sine, şi crucea nu şi-a luat ca să-Mi urmeze. **Aşa este cu tot omul care se închină la sine, la idol, la chipul său cioplit, la sine, fiilor.** Dacă Solomon Mă iubea pe Mine, Mă urma dacă Mă iubea, îşi lua crucea şi Mă iubea dacă Mă urma, dar el s-a iubit pe sine, el a ascultat de sine şi s-a rugat lui Dumnezeu să-i dea înţelepciune ca să judece pe poporul său.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinţilor arhangheli Mihail şi Gavriil, din 21-11-1996

***

Semănătorul seamănă cuvântul. Fiilor din grădină, ţineţi pumnişorii ca să vă torn şi să semănaţi peste pământ, fiilor semănători. Semănaţi peste România cuvântul lui Dumnezeu. Mergeţi soli de pace în mijlocul mulţimilor şi semănaţi pe Dumnezeu în oameni. Oamenii au harul lor. Semănaţi în oameni harul Meu, ca să înţeleagă ei lucrarea cuvântului Meu şi să mănânce pâine din cer oamenii, cuvântul Meu să-l mănânce, ca să Mă însămânţez în oameni cu harul Meu, că nu e bine să fie omul singur, singur fără Dumnezeu. **Oamenii sunt închinători la idoli. Oamenii îşi sunt loruşi idoli. Oamenii fac din ei chip cioplit loruşi, şi se închină loruşi oamenii, voilor lor se închină oamenii, cugetului lor se închină, că nu iubesc pe Dumnezeu cu cugetul şi cu inima şi cu virtutea lor.** Daţi-le harul Meu oamenilor, fiilor semănători. Daţi-le cuvântul Meu, ca să-l facă din nou pe om, că am venit să fiu cu omul, să fiu cuvânt, căci toate prin cuvânt se fac, prin Mine, Cuvântul Tatălui. Vreau să iau de pe pământ duhul lumii şi să pun în loc Duhul Meu, Duhul lui Dumnezeu să-L pun pe pământ, că iată, fiilor, lumea nu ştie să vă iubească pe voi, pe voi, trimişii Mei peste lume. O, dacă aţi fi din lume, lumea v-ar iubi, căci fiecare iubeşte ce este al său, dar vă iubesc Eu, că sunteţi ai Mei, şi fiecare iubeşte ce este al său, iar voi Mă iubiţi pe Mine, căci Eu sunt iubirea voastră. Vine clipa să se ţină de şapte ori câte şapte după voi oamenii cei cu înţelepciune omenească şi pământească, şi îşi vor vinde averile ca să cumpere de la voi numele Meu şi să-l poarte, ca să aibă nume, după cum este scris în Scriptura care spune: ***«Cădeţi, munţilor, peste noi şi ascundeţi-ne de mânia Domnului!»,*** dar atunci voi nu veţi putea mărturisi că este al Meu decât pe cel pe care-l veţi cunoaşte că face voia Mea în numele Meu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Mina, din 24-11-1996

***

O, lume fără de cale, o, omule fără Dumnezeu, vin să te judec şi să-ţi spun să faci pocăinţă înaintea Mea, căci cel ce se pocăieşte vindecându-şi vederea, acela Mă cunoaşte pe Mine în acest cuvânt cu care vin să judec viii şi morţii şi să înviez omul şi să Mă arăt în slavă mare peste pământ, aşa cum scrie în Scripturi. (*Vezi selecția tematică: „Înfricoşata Judecată”, - și pe edocr; archive.org; jumpshare; aurhorstream; joomag; pubhtml5.com; Google Drive; Scribd, n.r.*) Dar mai întâi vin să-l trezesc pe om şi să-l pun să privegheze, ca să nu vin pe neştire cu slava venirii Mele ca Împărat al cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute de om. (*Vezi selecția tematică: „Slava Domnului”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Scribd; Archive.org; Google Drive; pubhtml5; joomag, n.r.*)

O, lume, care zici că posteşti postul Paştelui şi te duci la biserică plină de podoabele mândriei tale! Ce post posteşti tu, lume care nu faci voia Mea? (*Vezi selecția tematică: „Despre post și milostenie”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5, n.r.*) Umbli rujată şi fardată şi împopoţonată ca să sminteşti pe cel asemenea ţie. **Ţi-ai pus peste tine chip cioplit şi te închini lui, şi te uiţi în oglindă ca să-ţi vezi chipul tău cioplit la care te închini, şi apoi te duci la biserică şi cânţi**: „Tatăl nostru, Cel din cer, facă-se voia Ta pe pământ, ca şi în cer“. O, lume, lume, să ştii că voi face voia Mea pe pământ. Să ştii că te voi curăţi de dumnezeii tăi şi îţi voi striga la ureche că Eu sunt Dumnezeu, şi vei căuta să te dai cu tăciuni şi cu cenuşă pe faţă şi pe cap şi vei striga să mori şi nu vei muri, că Eu voi lua moartea de peste tine şi vei fi băgată la albit şi la lămurit ca să pricepi voia Mea, legea Mea cea din cer pe pământ. (*Vezi selecția tematică: „Focul apocaliptic”, - și pe edocr; Joomag; authorstream; archive; Jumpshare; Scribd; Google Drive; pubhtml5; n.r.*)

Omule, munca Mea cea pierdută! vin din cer cuvânt şi te strig, aşa cum am strigat pe Adam: ***«Omule, unde eşti?»***. O, nu te poţi ascunde. Goliciunea ta te vădeşte şi nu poţi învinui pe nimeni.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei, din 16-03-1997

***

Ce poate omul? Nu poate nimic bun. A făcut şi el trup, dar trupul nu foloseşte la nimic, căci Duhul este Cel ce dă viaţă. Eu l-am făcut pe primul om, din pământ l-am făcut, dar i-am dat şi suflet viu, şi apoi i-am dat şi duh de viaţă, căci una este când spui suflet, şi alta este când spui duh de viaţă. Omul a făcut şi el trup; a făcut din fier, din piatră, din praf, din aur, din aramă, din lemn, dar nu i-a putut da suflet viu. A făcut omul trup, şi l-a numit dumnezeu şi s-a închinat lui. Atâtea rânduri de oameni au făcut trup fără suflet şi s-au închinat diavolilor, căci ce iese din trup, trup este, iar Dumnezeu este Duh dătător de viaţă. Omul n-a putut să-i dea suflet viu trupului făcut de mână de om, dar Eu trupului făcut de mâna Mea i-am dat suflet viu şi l-am numit om; l-am făcut chip şi asemănare a Mea şi l-am numit om după ce l-am făcut, dar trupul făcut de mâna omului se numeşte diavol.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea sfinţilor patruzeci de mucenici din Sevasta, din 22-03-1997

***

O, copii de la ieslea coborârii Mele, Îmi cere omul, mereu Îmi cere omul. Îi cere omul lui Dumnezeu, Îi cere mereu. Cum de nu-L cere și pe Dumnezeu? O, iubirea cea de pe pământ nu e ca iubirea cea din cer, care se dă fără să ceară. Nu se poate sui la cer iubirea care nu se dă, iubirea care cere din om pentru el. Ea coboară mila și iubirea Mea la om, dar ea la cer nu se poate sui. Cere omul de la Mine, cere de șapte mii de ani. De ce nu Mă cere și pe Mine omul? Mă uit pe pământ și nimeni nu voiește să vin. Este scris în Scripturi să vin, și nimeni nu voiește să vin, și nimeni nu Mă cere să vin. Nu vrea să se facă omul frumos pentru venirea Mea. Nu vrea omul să se gătească pentru venirea Mea. Pentru el se pregătește omul, și își pune podoabe și își pune miresme și își pune haine moi și își face așternuturi și își împletește cununi și își pune pe cap cununile și biruințele lui. O, numai pentru Mine nu se mai pregătește omul, și Eu Mă uit îndurerat la om, îndurerat adânc. Îi văd omului chipul cioplit și sunt îndurerat adânc de la om.

O, fiilor copii de la ieslea Mea, de ce, oare, nu-i place omului cum l-am făcut Eu pe omul cel întâi zidit? Îi văd omului chipul, și îl văd pe om nemulțumit de chipul lui. S-a așternut peste om dumnezeul întunericului acestui veac, și îl învață pe om să-și facă chip cioplit și să se închine lui însuși omul.

Omule furat din brațul Meu, te-ai lăsat furat de dumnezeu străin de Tatăl tău Cel dintâi și Cel de pe urmă. Simțurile tale nu mai sunt din Dumnezeu, și sunt din lume, iar lumea Mi-a închis cerul ca să nu vin pe pământ și să-l înviez pe om din moarte, din somnul lui cel adâncit în moartea Mea din om. Am murit de tot în om. O, cine să sufle peste om cu Duhul Meu ca să înviez Eu în om și să-și vadă omul prin vederea Mea din el chipul lui cioplit, căruia i se închină? **O, unde este chipul și asemănarea Mea pe care am așezat-o Eu pe trupul și pe chipul omului?** Mă uit pe pământ și văd numai Sodomă, și văd numai Gomoră, și cerul nu mai este pe pământ. Nu pot să stau cu omul pe pământ, că el și-a făcut chip cioplit din el însuși.

Ai călcat porunca Mea, omule! Eu ţi-am spus să nu-ţi faci chip cioplit, şi tu nu M-ai ascultat. Mă uit la tine şi Mă doare chipul tău cioplit. Iată ce te-a învăţat omul cel duşman pe tine şi pe Mine. El stă în calea ta cu marfa lui, cu învăţătura lui, şi tu iei din ea, şi tu mori din ea. M-am făcut negustor şi vin în calea ta şi Mă desfac înaintea ta cu ale Mele din Tatăl luate. Eu nu-ţi sunt duşman. Eu sunt Cel ce dau viaţă şi sunt Viaţa. Ia şi tu din ea, că Mă desfac cu ea înaintea ta. Mă doare când Îmi spui că Mă iubeşti iubindu-te pe tine. Mă doare când Îmi spui că Mă ai avându-te pe tine. Chipul tău cioplit dovedeşte aceasta, iar Eu sunt adevărat în cuvânt. O, cum să fac cu tine? O, cum să te iau cu uşorul ca să Mă primeşti şi să nu Mă loveşti şi să nu-Mi dai peste mână dacă dau să lucrez la facerea ta cea din Mine? Facerea ta de acum nu e de la Mine, şi e de la tine. Cel ce Mă iubeşte este cel ce stă la făcut. Tu ai venit la izvor, iar izvorul acesta sunt Eu, Fiul Tatălui Dumnezeu, şi îţi grăiesc cu grai ceresc şi dau să te învăţ să bei. Cel ce bea este cel ce înviază. Tu ai chip împrumutat de la duşmanul Meu şi al tău. Nu-Mi mai spune că Mă iubeşti dacă porţi chipul celui străin. Nu pot fi Eu înăuntrul tău dacă în afara ta se arată cu tine duşmanul Meu şi al tău, lumea şi faţa ei care s-a pus pe chipul tău şi îl batjocoreşte cu chip străin de Dumnezeu.

O, omule pribeag, te-am chemat să-Mi vezi mireasa şi să iei în tine dor de mireasă care-şi aşteaptă Mirele. Duhul rău e duhul lumii. El te-a acoperit de la faţa Mea şi te-a băgat în haina lui, şi Eu nu te cunosc dintre cei morţi. Te-am chemat să-Mi vezi chipul, te-am chemat să-Mi vezi pe poporul Meu mireasă prin care Eu Mă slăvesc peste pământ pentru tine, cel pribeag de Tatăl tău. Te adun din când în când lângă ieslea Mea şi îţi dau din ea cuvântul Meu care se naşte în ea din gura Mea. O, învaţă-te să vorbeşti din cer, nu din inima ta, că nu e dreaptă cu Mine inima ta. Tu spui că Mă ai în inimă şi nu e nevoie să Mă ai şi în afara ta, în înfăţişarea ta, iar Eu îţi spun că şi diavolii cred în Mine, dar nu să Mi se supună. Iată, cel ce nu Mă mărturiseşte, acela nu este de partea Mea. **Cine Mă poate mărturisi? Cel ce seamănă cu Mine, cel ce este de la Mine.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creştinătăţii Româneşti, ziua a doua, din 09-06-2001

***

(Cuvântul lui Dumnezeu la Cetatea Sfânta Noul Ierusalim. www.noul-ierusalim.ro)

(*Sublinierile cu* **caractere îngroşate** *aparţin redactorului*.) (Vezi reportaj Noul Ierusalim . http://video.google.com/videoplay?docid=-7606759667060485078)

***

2 - Despre semnul crucii

… Florile Mele, vă repet, mulţi prooroci mincinoşi s-au născut pe pământ. Tată, cunoaşteţi proorocii, că nu toţi sunt de la Mine. **Cel ce-Mi poartă crucea, pe acela să-l credeţi.** Mulţi s-au pus ciobani la oi, dar când a venit lupul, le-au părăsit. Fiilor, nu toate vânturile care bat sunt de la Mine. **Luaţi bine seama, cine poartă crucea Mea mărturisind pe Dumnezeu în trup şi în duh, acela este de la Mine, căci crucea este suferinţe şi fapte.** Cine mărturiseşte pe Dumnezeu şi bea băuturi rele, în afară de vin, nu este de la Mine.

... Copiii Mei, este greu ca în ziua de azi să mărturisească cineva pe Dumnezeu. Este cruce de fier, că este pământul minat. Cât a suferit Domnul pe pământ! Oare, nu ar fi putut Dumnezeu să-L apere pe Fiul Său? Dar L-a dat pildă de suferinţă, că dacă-L apăra, rămâneau proorocii mincinoşi, şi Dumnezeu nu minte niciodată.

Pace vouă, copiii Mei! Amin.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 01-05-1960
***

... Domnul Iisus Hristos, la orice lucrare a făcut cunoştinţă prin sfânta cruce. De la faţa crucii nu stă diavolul, şi fuge. Daniele, Dumnezeu, când a făcut orice lucrare pe pământ, prin cruce a început. Fiule, când a făcut Dumnezeu pe robul Său, adică pe Adam, crucea a fost ascunsă. Cine a făcut-o? Dumnezeu, că nimic nu s-a făcut fără cruce. A făcut-o ca să fie proorocită prin prooroci. Daniele, şi prietenii Mei de la zidire şi până la vremurile care vă stau în faţă, prin cruce s-au făcut. Dumnezeu Îşi face lucrarea Sa până ajunge cu ea la vedere.

... În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin. Fiilor, faceţi crucea bine, că multe cruci ia diavolul de la voi, că nu le faceţi cum le facem Noi. Faceţi crucea: al Tatălui, e fruntea; al Fiului, e pântecul; al Sfântului Duh, e umărul drept, şi amin, e umărul stâng. Are simbol mare. Dacă n-ai făcut crucea aşa, nu e a Mea, nu o recunosc.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din 13-06-1973
***

... Daniele, mai ai un pic de răbdare, că vine omul Meu, omul ţării Mele *(regele Mihai, n.r.),* care a părăsit ţara Mea cu multă durere. Aşa, Mă duc să-l ridic, că a fost smerit, tată. Fiilor, când era omul acesta pe scaunul său, era iconiţa pe tot locul, era crucea pe tot locul. De când nu mai e el, s-a desfiinţat crucea de pe tot locul. Mai e câte una ici-colea. Să ştiţi că în vremea sfârşitului crucea se va arăta pe cer. Israele, nu fi popor fără cruce.

... Israele tată, în războiul care se face, numai aceia scapă, care au crucea la fereastră, sau numai creştinul care are crucea la gât. Mulţi creştini au crucea la gât, dar au şi pe mândruţa în buzunar, pe poză, sau fumează.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 30-08-1973
***

... Vin timpuri bune, fiilor. Vine şi acela care a venit la tine, şi va pune lacăt la băutură şi va pedepsi femeia cu bărbat iubind alt bărbat. Vine, tată, vine, că la cişmeaua de apă va curge miere şi lapte. Vine şi când numai duhovniceşte se va petrece vremea, de sâmbătă din asfinţit, până luni în răsărit. **Vine vremea şi când duminica nu va mai lucra nimeni în ţarina sa. Vine, şi va sta crucea pe masă şi se va închina la ea.** Toţi împăraţii care sunt astăzi, nu vor mai fi împăraţi şi va fi unul singur împărat, şi el va hrăni şi va îngriji toate ţările în lung şi în lat.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 20-09-1973
***

... Cu crucea se sfinţesc toate. Crucea va fi semnul judecăţii. Când crucea va fi arătată pe cer, să ştiţi că sunteţi la sfârşit, şi e un mare semn. Ea a fost arătată împăraţilor Constantin şi Elena.

De multe ori s-a arătat ea pe cer, dar nu a văzut-o nimeni, şi acum va fi arătată pe cer ca semn că va fi în lume o înfocare mare, cu spume. Creştinii de pe pământul românesc să înalţe crucea, semn ceresc. Amin. Creştinilor, unde vedeţi crucea căzută, fiţi cu îndemn sfânt şi ridicaţi crucea. Creştinii de pe pământ sunt neamul sfintei cruci, şi să ţină mereu la neam. Un creştin care vede crucea căzută, să plângă, că e o crimă între cer şi pământ. Toţi credincioşii au crucea în mână. Copilaşii Mei, deosebiţi-vă de oamenii răi, prin cruce. Oamenii răi poartă la ei cuţit, pumnal, sticluţă şi ţigări. Oamenii buni poartă crucea şi cartea de rugăciuni.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 03-12-1973

***

... Sfântă cruce, fericit şi sfânt chip! Cinstiţi crucea! Unde este crucea căzută, să o ridicaţi, că se sting crucile de pe pământ, căci e pace pământească, dar e război duhovnicesc. Se împlineşte, se împlineşte Apocalipsa, şi să ştiţi că dacă a pierit crucea, aceasta e crucea pruncilor, că a moşilor s-a stricat de către prunci.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 29-03-1974

***

... Fiţi atenţi la cruce, căci lumea face crucea schimonosită. Voi faceţi crucea dreaptă: pe frunte, pe buric, pe umărul drept şi pe cel stâng, căci este păcat strigător la cer să faci crucea schimonosită.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 24-05-1974

***

... Israele tată, bagă de seamă că în locul crucii s-a aşezat un chip spurcat, la care toată suflarea se închină şi îi urează de bine. (*Stema comunismului, căruia lumea îi strigă „Să trăiască”, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 26-07-1974

***

... Ţineţi secretul, căci cine face o sfântă cruce sau o sfântă rugăciune, e un lucru de mare preţ, şi în faţa duşmanilor e pericol de moarte. Să fiţi atenţi, că va veni timpul să fiţi pedepsiţi şi pentru cruce şi pentru rugăciune. (*În timpul regimului comunist, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 27-11-1974

***

Copiii Mei, faceţi sfânta cruce nu numai când faceţi rugăciunea. Cu crucea veţi birui. Faceţi cruce unde vă culcaţi, faceţi cruce pe pereţi, pe vase, pe masă, la izvoarele de apă, pe cărări, şi chemaţi blagoslovenia, că unde este crucea, diavolul se depărtează. Faceţi cruce. Nu fiţi oameni fără cruce. Crucea sfinţeşte obiectele, sfinţeşte trupurile, sfinţeşte ochii voştri. Crucea e toiagul care-l nimiceşte pe satana. Crucea aduce vindecare. Mii şi sute de sfinte cruci să faceţi la rugăciune, nu numai una sau două. Dacă nu puteţi cu mâna pe cale că vă e frică de oameni, Eu zic să nu vă fie frică de lume. Nu băgaţi lumina într-un obroc. Aveţi grijă de candele. Mirul pune-l în mâncare. Mirul aduce sănătate şi multe alte lucruri bune.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 06-02-1975

***

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin. Da, aceasta este crucea, podul pe unde vă veţi duce. Cine nu face această cruce, nu are drum spre Mine între Mine şi sine. Acest semn se va arăta în curând în slava sa. Amin.

Eu sunt Alfa şi Omega. Am colindat pământul în lung şi în lat, cu tot ce este curat, iar ce este întinat, am blestemat. Eu sunt Domnul în chip curat. Umblu pe pământ şi Mă întâlnesc cu omul şi nu Mă vede. Nu Mă arăt, pentru că nu crede. Eu sunt Alfa şi Omega, cu numele de Iisus. Eu sunt Cel Care am fost răstignit pe cruce pentru tine. Eu sunt, şi în curând Mă voi arăta în toată slava Mea. Veniţi, oile Mele, cu o clipă mai devreme de-a dreapta Mea! Aşa vă voi chema şi când Mă voi arăta. Veniţi, că după Mine nu mai vine nimeni să vă cheme.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 19-02-1975

***

Am fost trimis la ai Mei şi am fost răstignit de ei. Am fost vândut cu un preţ mic. Ai auzit, tată? Să intre în tine fiorul din Mine, să intre în tine Duhul din Mine. Ai auzit? Eu nu M-am lepădat de tine, dar tu te-ai lepădat de Mine. Eu nu M-am lepădat, şi le-am primit pe toate pentru tine. Nimeni nu te iubeşte cum te-am iubit Eu. **Eu am dus o cruce grea, dar crucea ta nu este aşa de grea, că pe a Mea a fost greşeala ta, iar pe a ta nu a fost greşeala Mea pe ea. Nu e grea a ta, dar ţi-e ruşine cu ea.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 17-04-1975

***

... Ştiai că sunt cu tine, că de mii de ori am spus că sunt cu tine. Când am grăit, am pus început cu semn sfânt, şi când am sfârşit, tot cu semnul sfânt am sfârşit, şi **te-am blagoslovit şi te-am pecetluit cu semnul sfintei cruci.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 28-05-1975

***

... Mai avem un pas şi se pune crucea pe capul tău. **Dacă vei avea semnul, nimic nu te va atinge, dar roagă-te la Dumnezeu să ai semnul pe capul tău.** Nu vă daţi bătuţi mădularelor, nu lăsaţi să vă biruie poftele!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 01-06-1975

***

O, tată, nu mai am încredere să-Mi fac prieteni pe pământ, pentru că astăzi e creştin şi peste o clipă e păgân. Mă face mincinos şi tâlhar, Mă face că i-am cerut bani. Oiţele Mele, Eu am venit la voi nu ca să vă fac necredincioşi, ci am venit cu o solie cerească, şi nu am zis: *„Eşti obligat să Mă urmezi"* , ci am zis: *„Ia-ţi crucea şi urmează Mie".* **Crucea e viaţa curată, fără păcate.**

... Am spus mereu: nu faceţi rugăciune fără tămâie, **şi am spus: faceţi cruce.**

... Copilaşul Meu, oiţa Mea, de ce sunt crucile căzute şi şters numele Domnului de pe ele? Oare, nu mai e nici un pictor, nici un tâmplar? **Iubitul Meu frate, acesta e semnul cu care vei birui şi cu care vei învinge.** Şi vine vremea să te ascunzi de un câine şi te vei adăposti la cruce.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 15-06-1975

***

... **Această sfântă cruce este pecetea Duhului Sfânt.** Cine s-a pecetluit cu aceasta, nu se mai ia în veac de pe faţa sa, şi la ziua de judecată se va arăta pe faţă şi nu vei putea ascunde semnul acesta, că este semn făcător de minuni.

... Poporul Meu, cuvântul acesta e al lui Dumnezeu. Întoarce-te de la plăcere, căci toate câte le petreci pe pământ, le petreci numai prin plăcere. Scrie această profeţie, căci toţi îngerii o scriu spre mărturie. **A uitat omul că are asemănare cu Dumnezeu şi că e pecetluit prin Duhul Sfânt**, şi de când e omul zidit, nu a fost plăcerea de azi. Aceasta e scrisă în Apocalipsă: o fiară fioroasă, cu multe capete, care atinge şi dărâmă toate stelele de pe cer, (*Creştinii, n.r.*) şi toate vor cădea. Plăcerea face aceasta. Ţine minte că plăcerea de astăzi aduce fulgerător judecata.

... Postiţi. Domnul Iisus Hristos a obligat pe poporul Său să postească, pentru că în vremea ce va veni, postul te va scoate. Lunea, miercurea şi vinerea să mănânci numai de post, dar post uscat. (*Fără untdelemn, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 09-10-1975

***

... **În curând crucea se va aşeza pe cer.** Tot ochiul care va vedea, va vărsa lacrimi amare. Crucea, ca şi Mine, e dispreţuită de lume.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 13-11-1975

***

... Domnul Iisus când a coborât în iad a stat cu picioarele pe cruce. De aceea se spune: **crucea este puntea. Prin cruce a scos afară din iad pe cei căzuţi.** Copilaşii Mei, multora dintre voi le este ruşine de lume să-şi facă acest semn al crucii. **Dacă ţi-e ruşine de cruce, ţi-e ruşine de Mine.** Copilaşii Mei, înainte de sfânta cruce nu se făcea semnul acesta. **Acesta este semnul între pământ şi cer, între Vechiul şi între Noul.** În vechiul om nu a fost acest semn, şi mulţi când au căzut au crezut şi au trecut de la vechi la nou. Şi mulţi nu au crezut şi au rămas cu cei vechi. Şi de ce cei vechi urăsc pe cei noi? Domnul Iisus nu S-a supărat pe cel ce nu a crezut în venirea Sa. Fiule, cei din vechi cred în Domnul Iisus, dar nu cred în lucrurile ce le-a făcut El şi nu iubesc crucea şi socotesc crucea vrăjmaş al Domnului Iisus şi o urăsc, o scuipă, o batjocoresc, o bârfesc, şi aceasta Domnul învinuieşte. Aceştia din vechiul, pe Maica Domnului o socotesc o femeie ca toate femeile şi o învinuiesc de curvie. Deosebiţi pe aceia din voi şi cinstiţi cu cinste pe Maica Mea.

Crucea este puntea cu care vei trece peste toată prăpastia. De aceea zic: nu urâţi, ca să nu fiţi învinuiţi; şi nici nu vă împrieteniţi cu ei, ci deosebiţi-vă precum întunericul de lumină, că mulţi au trecut şi chiar au văzut pe Domnul Iisus şi adevărul sfânt, şi sunt amăgiţi de cei din trecut, şi au trecut la ei. Unii învinuiesc preoţia, alţii învinuiesc crucea, alţii învinuiesc pe Măicuţa Mea, alţii învinuiesc că lucraţi sâmbăta, alţii învinuiesc multe alte lucruri sfinte.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 23-02-1976

***

... Se aude din cer când lumea vă duşmăneşte şi vă poreclește şi vă ameninţă, şi Dumnezeu plânge când vede pe poporul Său că nu tace şi ridică sabia împotriva celui rău. Nu mai e timpul să

ridici sabia. **Sabia ta e rugăciunea, şi glonţul tău e postul, şi toiagul tău e crucea,** tată. Moise, cu toiagul a despărţit Marea Roşie pe jumătate şi a trecut poporul. **Acum, toiagul s-a prefăcut în cruce sfântă,** şi dacă ai credinţă, eşti mult mai presus decât Moise cu toiagul. Ia să vezi, tată, numai să vezi. Uită-te bine la cuvântul Meu care este către tine, că se face război între oamenii răi şi între oamenii Mei, şi Eu, Fiul lui Dumnezeu, am să le fiu comandant. Dar nu război ca în vremuri, cum se vorbeşte astăzi falsificând adevărul. Nu aşa se va întâmpla, şi va fi război fără arme şi se vor nimici răii de la sine. Să nu te iei după oamenii răi să te faci prieten cu ei, că vei pieri.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 15-04-1977

***

... Să ştiţi, copii, că semnul crucii a fost înainte de Domnul Iisus Hristos un lemn fără folos, adică fără preţ, că era pregătit ca să fie păcătosul osândit, dar nu era sfinţit, şi era urât de lume, că se osândea pe ea vinovăţia celui ce greşea. După ce se osândea vinovatul pe ea şi după ce murea, atunci lemnul se tăia şi în foc se arunca, dar nu ştia că este profeţit ca acest lemn să fie sfinţit, şi mai mult nu credea în Cel ce profeţea profeţia aceea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 31-08-1977

***

... **Israele, să nu iei în deşert numele lui Dumnezeu, şi nici un lucru de al Său.** Copilaşii Mei, unii spun că această cruce nu este adevărată şi nu este sfinţită şi o socotesc ca fiind blestemată. **Să vă feriţi de acest lucru spus. Această sfântă cruce a fost şi mai înainte de Domnul Iisus, dar nu a fost blagoslovită, căci se răstigneau pe ea morţii de către legiuitori. Dar prin această cruce Domnul Iisus Hristos a iertat orice păcat, şi prin ea s-a zidit un pom cu poame dulci pentru toată lumea. Această sfântă cruce are putere să scoată omul din groapă aşa cum l-a scos pe Daniel din groapa cu lei, cum i-a scos din iad pe moşii şi strămoşii voştri.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 09-05-1977

***

... **Sfânta cruce se va arăta înainte de venirea Mea, şi s-a arătat înainte de războaie.** Semnele dumnezeieşti, prin cruce se arată. Multe cruci s-au arătat anul acesta, dar nu a văzut decât unul la o mie.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 20-09-1977

***

... Sfânta cruce a adus libertatea la credinţă. De la războiul sfinţilor împăraţi Constantin şi Elena nu au mai fost prigoniţi creştinii, şi a fost pace. Dar de când crucea nu a mai fost cinstită şi de când crucea nu a mai fost mânuită, iată că a început din nou războiul pentru credinţă. Purtaţi crucea sfântă. Mulţi poartă crucea, dar nu poartă crucea sfântă. **Crucea trebuie să fie sfinţită prin fapte.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 28-09-1977

***

Înainte de naşterea Mea erai păgân, că nu aveai legea, şi a venit Domnul Iisus ca să lumineze şi să întărească legea strămoşească, dar sunt persoane care nu vor să vină la legea nouă, nu vor, tată, şi trăiesc ca altădată. Că şi Moise dacă trăia şi mai proorocea, venea şi se primenea întru lucrarea Mea. Crezi? Şi atunci tot aşa, pe Moise nu-l credea, şi tot acolo şedea, întru vechimea sa.

Tată, vă spune Domnul că acei de atunci se potrivesc, adică se aseamănă cu omul de astăzi care este fără Duhul lui Dumnezeu. Ei zic că sunt cu Mine, dar nu văd bine că Dumnezeu prin sfânta cruce i-a scos din iad pe cei păcătoşi? Dar aceştia din vechime nu cred în lemnul care s-a sfinţit prin Mine, şi îl socotesc că e duşman pentru Dumnezeu. Dar vedeţi cum ei nu pricep? Vă cer vouă: nu fiţi nepricepuţi, că Dumnezeu a spus destul de bine prin prooroci, să înveţi ca să cunoşti vremile ce vin. Ei nu vor să cunoască Apocalipsa. Ei zic că vine Domnul, dar crucea n-o văd. Ei zic că vine Domnul, dar pe Măicuţa Lui n-o iubesc, şi o necinstesc.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 07-01-1978

***

... Cinstiţi crucea. Crucea este viaţa creştinească. Nu aşa cum este în vremea aceasta, că legi crucea de gât cu aţă sau lănţic şi zici că eşti duhovnicesc, dar viaţă nu mai ai.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 03-02-1978

***

... Iubitul Meu popor, ai să porţi în loc de cruce, un topor; ai să porţi în loc de cruce, o secure; ai să porţi în loc de cruce, un semn pe frunte. (*Semnul comunismului, n.r.*) **Şi să ştii că cine îşi va părăsi crucea, va muri; va muri o dată pentru totdeauna. Vai de omul care va fi lipsit de acest semn!**

... Zicea cineva: *„Nu cred eu să nu reuşească fiica mea. Nu cred eu să nu reuşească fiul meu. Sunt foarte deştepţi".* Nu ştiinţa te ridică la treaptă, ci o singură cruce trainică, şi mulţi pentru o singură cruce folosesc multă avere.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 14-07-1978

***

... Fiţi atenţi, căci atât cât vorbesc, multe cuvinte sfinte scapă neprinse în inimile voastre, zidirea lui Dumnezeu. Precum Tatăl i-a spus lui Ioan Botezătorul: *«Acesta este Fiul Meu Cel iubit, întru Care am binevoit»,* tot aşa se spune şi acum: *„Acesta este lucrul lui Dumnezeu, pe care a binevoit să-l dea poporului Său ca să se pregătească pentru împărăţia cerească"* , căci nu toată credinţa este sfântă şi luată la cunoştinţă, nu toată credinţa vă duce la Dumnezeu. **Credinţa sfântă e numai aceea care se sfinţeşte prin Duhul Sfânt şi prin sfânta cruce.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 26-08-1978

***

... Domnul Iisus Hristos nu a dispreţuit lemnul crucii, şi a rămas sfinţit prin Sângele Domnului Iisus Hristos. Şi duhul lui Zaheu a rămas sfinţit prin cuvântul Său când Zaheu a cerut să-L vadă pe Iisus.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 11-09-1978

***

... Un vânt de la apus şi din miazănoapte a adus cu avioanele, a adus cu camioanele, a adus cu trenurile, a adus cu toate sculele de transporturi duhuri necurate, ca să vă nimicească în ţara voastră, în casa voastră. Vezi ce a făcut cel ce a voit să fie stăpân pe România şi prieten cu mulţi? (*Ceauşescu, n.r.*) Iată, o să intre şi în casele voastre dacă nu sunteţi credincioşi. **Crucea ta le va aduce moartea şi nu se vor lipi de casa ta, iar pe cei răi îi va mânca această cruce.** Sunteţi

rugaţi: goniţi din ţara voastră, goniţi din casa voastră tot ce se aduce spre nimicirea voastră, că toate vor fi nimicite. Aţi auzit? Ţineţi minte aceste cuvinte. Nu mai pierdeţi vremea cu sapa, nu mai pierdeţi vremea cu lopata, nu mai pierdeţi vremea pentru lucruri pământeşti, şi ocupaţi-vă de hrana duhovnicească.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 01-11-1978

***

Pe pământ sunt multe feluri de creştini, dar **singura turmă este aceea pe care a lăsat-o Domnul Iisus pe pământ, aceea prin cruce. Nu alunga crucea, căci cu ea S-a pogorât în iad şi i-a scos pe ai Săi, şi tot prin ea vei ajunge sfânt, tată. Crucea e vrăjmaşul cel mai înverşunat al duhurilor rele. Crucea îl va îndepărta pe satana din faţa ta.** Da, copilaşul Meu, să ştii că va sta în faţa ta oştire fără cruce şi te va judeca, şi dacă nu vei şti credinţa adevărată şi nu o vei purta, să ştii că vei ajunge rău, aşternut sub picioarele duhului rău. **Vei sta în faţă cu antichrist şi împăratul va plânge când va vedea că l-a înşelat antichrist.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 19-12-1978

***

... Fiţi atenţi, că veţi avea prilejul să-l vedeţi pe satana în trup şi chiar să vă războiţi cu el piept la piept, dar să ştiţi că Domnul Iisus nu vă va lăsa să fiţi biruiţi. **Dar să nu vă puneţi în mintea voastră că puterea e a voastră, ci cu semnul crucii nu-l veţi mai vedea pe satana;** dar dacă te vei lupta cu îngâmfare sau cu altă lucrare în afară de Mine, să ştii că te va băga satana sub picioare.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 02-01-1979

***

... **Crucea e o armă mută cu care vei lupta şi nu se aude focul cu care vei împuşca. La această cruce piere duşmanul tău,** dar poart-o, nu te duce cu ea în păcate, căci crucea se descarcă în locul de păcate. Nu sluji demonului, cu crucea la gât, căci când vei zice: *„Piei, satano, din faţa mea!",* nu va pieri, căci crucea e profanată.

... **Crucea să fie în casa ta ca armă, ca păzitor, ca Dumnezeu.** Dacă nu crezi că în acest trup este Domnul Iisus Hristos, pune crucea pe pieptul ei şi vei vedea că e aşa, că dracul fuge de cruce. O, iubitul Meu popor, strigă Dumnezeu din cer. Nu am venit să înşel pe nimeni. Fii credincios. Iubiţi duhovniceasca purtare şi lepădaţi lumeasca purtare.

A întâmpinat acest trup locuinţa unui preot fumător. Vai şi amar, ce mai chinuri îngrozitoare pentru că a profanat sfânta lucrare! Părăseşte sfântul altar şi slujba sfântă şi se duce şi fumează. Îl va părăsi lucrarea cea mai de preţ. O va pierde, tată. De aceea, puteţi să daţi bani cu grămada, că nu vă vindecaţi de boli, pentru că doctorul nu mai are putere să te vindece. I s-a luat acel har, prin păcatul său. Nu sunt împotriva preoţiei. Dumnezeu îl cheamă la lumină: **lasă întunericul şi vino la lumină!**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 09-08-1979

***

... Creştine, nu e în inima ta ceva care sminteşte? Nu e în casa ta lucru împotriva Mea? Nu ai tu obiecte împotriva Mea? Nu ai tu lucruri ascunse în inima ta? Fiule, nu sluji demonului, cu crucea la gât, şi nu ţine crucea la întuneric.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 29-08-1979

***

Poporul Meu, arma ta e crucea Mea. Poporul Meu, gloria ta e credinţa în lucrarea Mea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 16-05-1980

***

... Înarmaţi-vă cu armele postului desăvârşit şi cu acatistul sfintei cruci, şi mâncaţi Psaltirea cu inima şi sufletul fierbinte, că acestea sunt arme cu două tăişuri, care vor tăia în stânga şi în dreapta mrejele potrivnicului ce s-a pus să secere bunul Domnului.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 16-04-1983

***

... De ce nu mai pot să ţin pământul? Ia omul soţie şi stă cu ea un pic şi face copii şi pleacă după alta. O, omule, cu ce te-ai ales? Cu pierzarea ta. Merge femeia la bisericuţă, merge s-o vadă lumea cu ce e îmbrăcată. Merge şi face crucea strâmbă şi umple catastiful lui satana, că preotul care trebuie să-i aducă la cunoştinţă nu face nici el cruce dreaptă.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 03-03-1988

***

... Tată, toţi iubitorii lui satan se pregătesc de arme de tot felul, dar crucea Domnului Iisus Hristos va fi arma biruinţei.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 27-04-1989

***

Pace şi lumină şi înviere peste aleasa Mea, peste România Mea, căci Eu voi ocroti în ea neamul ei cel binecredincios, şi prin acest neam Îmi voi anunţa împărăţia pe pământ nou, că vin să fac ceruri noi şi pământ nou, căci Eu, Dumnezeu, am grăit, şi voi fi împlinitor la vreme. Amin, amin, amin.

Iată, pun dar de la Mine şi pun putere de ocrotire şi de biruinţă peste această cruce lucrată de mâini curate şi din porunca Mea lucrată. Pune-o şi o poartă pe piept, căci puterea Mea va lucra prin ea, şi binecuvântarea Mea se va arăta prin ea. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul Domnului către Victor Stănculescu, din 22-01-1991

***

Binecuvântat şi înconjurat şi slăvit de toată oastea cerească să fie semnul Fiului Omului, care s-a arătat pe cer în mijlocul acestui aşezământ ceresc, iar după acest semn se va arăta slava Domnului, şi multe noroade vor curge şi vor veni să vadă această slavă cerească.

Să fie zi de mărturie veşnică această zi. Să fie praznic ceresc ziua înălţării pe acest munte sfânt a crucii cea de înviere şi de lumină aducătoare de la Domnul Iisus Hristos, Care Se va arăta, aşa cum este scris în Scripturi.

… Iată veste cerească: scrieţi zi sfântă şi praznic ceresc în dreptul zilei înălţării semnului crucii Domnului Iisus Hristos pe această înălţime lucrată de voi, căci voi sunteţi mâna Sfintei Treimi, Care este în lucru, şi să se prăznuiască sărbătoarea de sobor a mai-marilor cetelor cereşti lângă această zi de sărbătoare. Să se aducă jertfă de slujire şi de tămâie cerească în ziua de sobor a sfinţilor arhangheli Mihail şi Gavriil, şi odată cu ea să se facă sărbătoarea slăvitei şi de lumină făcătoarei cruci care stă ca semn ceresc pe această înălţime, semn înaintemergător al slavei care vine de la Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din ziua ridicării sfintei cruci pe biserica Noului Ierusalim, din 17-11-1991

***

Pace şi binecuvântare de la Domnul Preasfintei Treimi peste această zi, căci astăzi serbăm prăznuirea mai-marilor cetelor celor fără de trup, arhanghelii Mihail şi Gavriil, şi serbăm lângă ei şi pe mai-marele României, pe unsul lui Dumnezeu, Mihail al României.

Şi iată, Dumnezeul Preasfintei Treimi aşează în această zi praznic veşnic de sărbătoare pentru înălţarea sfintei şi de înviere făcătoarei cruci care s-a aşezat în zilele acestea pe această piatră din cer coborâtă, căci prin cuvânt este coborâtă, şi cuvântul s-a făcut faptă, şi este din cer această nouă aşezare cerească şi se numeşte biserica Noului Ierusalim, care vine din cer, de la Dumnezeu. Amin.

Binecuvântată să fie crucea care s-a ridicat pe această înălţime cerească. (*Biserica mănăstirii Noul Ierusalim, n.r.*) Binecuvântată să fie, şi izvor de putere întreită să fie ea peste România care se va arăta în zilele ce vin, că vine curăţirea acestui pământ ales pentru ziua Domnului.

Pace vouă, celor ce serbaţi împreună cu cerul în această zi întreit serbată de voi! Pace, şi tămâie bineplăcută să fie slujirea şi rugăciunea care s-a auzit de la voi la cer!

Pace şi binecuvântare întreit lucrătoare să fie această putere ridicată pe înălţimea care este lucrată de voi! Slavă întru cele de sus, de la voi, martorii Mei iubiţi, copiii Mei iubiţi, căci cetele îngerilor stau cete-cete şi cântă cu voi în această zi.

Pace vouă de la Dumnezeul Preasfintei Treimi, şi zi veşnică de sărbătoare să fie această zi! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul sfinţilor arhangheli Mihail şi Gavriil, din 21-11-1991

***

Aceasta este ziua de aducere-aminte a punerii pietrei altarului Sfintei Sfintelor, căci astăzi facem amintirea trecerii unui an de când Sfânta Treime a așezat și a binecuvântat prin cuvânt ceresc locul în care să ia ființă ieslea de coborâre, ieslea de mărturie a locului de coborâre a cuvântului lui Dumnezeu, care se va auzi peste pământ în zilele ce vin. Domnul Iisus Hristos grăiește cuvântul Său în această zi de praznic sfânt. **Aceasta este piatra începutului cel nou al Noului Ierusalim, care va răsări peste România, care va ieși din România** și care va acoperi de lumină cerească pe cei ce vor veni și se vor pleca lucrării de mântuire pe care Fiul lui Dumnezeu, Cel Unul

născut din Tatăl mai înainte de veci, o va lucra după cum are de lucrat în vremea aceasta.

Eu sunt Fiul lui Dumnezeu, Cel Unul născut din Tatăl Treimii cereşti, Cel Unul născut mai înainte de veci, Cel născut Lumină din Lumină, şi Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Cel de o fiinţă cu Tatăl, Cel prin Care s-au făcut cele văzute şi nevăzute. Eu sunt Fiul Treimii cereşti, Care M-am coborât din cer, şi prin cuvânt M-am întrupat în pântecele Fecioarei cea proorocită, ca să iau trup şi să fiu Dumnezeu şi Om, şi ca să fiu răstignit, în numele păcatelor făpturii lui Dumnezeu, şi ca să înviez după trei zile, în numele învierii făpturii lui Dumnezeu; trei zile, după numărul celui de trei ori neamul lui Dumnezeu, de la Adam şi până la întruparea în om a Fiului Treimii cereşti. Şi, iarăşi, Eu sunt Fiul Treimii cereşti, Care M-am coborât din cer ca să Mă înalţ după înviere iarăşi la cer, ca să stau iarăşi de-a dreapta Tatălui, şi apoi iarăşi să vin să cercetez viii şi morţii, şi să aduc cu Mine împărăţia fără de sfârşit apoi. Şi iată, Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, Cel prin Duhul Sfânt făcător de viaţă; **Eu sunt Cuvântul Duhului Sfânt**, Care purcede din Tatăl şi Care S-a lăsat peste prooroci şi peste apostoli ca să ia trup acest cuvânt şi ca să se împlinească prin puterea Sa.

Eu sunt capul bisericii cea întocmită în sobor de apostoli, căci apostoli am lăsat ca să fie în numele Meu, şi prooroci am lăsat în mijlocul lor, ca să fie cuvântul Meu în soborul bisericii apostolice cu care am ajuns până la vremea aceasta de împliniri cereşti, căci iată vremea cea promisă prin prooroci, cea făgăduită ca să fie. Şi iată, Domnul este credincios întru făgăduinţele Sale, căci vremea este să se deschidă ochii orbilor ca să vadă împlinirile cele vestite din vreme.

Iată aici început de împărăţie a Domnului Iisus Hristos, precum în cer aşa şi pe pământ, căci de aceea am rostit cuvânt şi am zis că aceasta se va numi Biserica neadormiţilor şi a neprihăniţilor, precum în cer aşa şi pe pământ, şi de aceea am zis să fie lucrare de cuvânt şi să fie împlinire şi să fie rugăciune de slavă şi de jertfă plăcută fără de sfârşit, precum în cer aşa şi pe pământ. Precum în cer, căci în cer este jertfă neîntreruptă de slavă şi de rugăciune; de slavă pentru cele din cer, şi de rugăciune pentru cele de pe pământ, şi de aceea a aşezat Domnul aşa aici, ca să se poată spune acestei aşezări „***precum în cer aşa şi pe pământ, amin***“. Dar acest „***amin***“, amin să fie, precum în cer aşa şi întru cele aşezate aici de Dumnezeu. Amin.

Binecuvântat să fie praznicul punerii pietrei de temelie a altarului Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, şi va fi România Ierusalimul nou, cel pe care-l alege Dumnezeu în vremea aceasta, căci aşa este scris în Scripturi: ***«Încă o dată voi alege Ierusalimul».*** Este scris, dar nu este înţeleasă această Scriptură şi în zadar au căutat mai-marii legii bisericii şi cărturarii lumii să scrie cărţi peste cărţi şi să-şi însuşească ei dreptul la cuvânt peste mulţimile cele arse de sete, căci setea mulţimilor nu poate fi stinsă de nimic şi de nimeni, ci poate fi stinsă de cuvântul Duhului Sfânt, Care vine din cer în locuri curate, în inimi curate şi sărace în duhul lor, **fiindcă Duhul Sfânt nu Se apropie de cei semeţi cu duhul, de cei cunoscători ai literei, şi aceia, dacă vor să slujească Duhului Sfânt, să se aplece şi să se facă tălmăcitori ai limbilor Duhului Sfânt, care iau naştere în cei săraci în duhul lor.** Aceasta este rânduiala lui Dumnezeu, rânduiala Duhului Sfânt, de la început şi până la sfârşit, dar Dumnezeu este fără de început şi fără de sfârşit, iar Duhul Sfânt este întru Sfânta şi nedespărţita Treime, Care Se numeşte Dumnezeu.

Se uită Sfânta Treime la preoţii şi la cărturarii acestui veac, Se uită ce au făcut, căci **au desfiinţat aceştia rânduiala Fiului lui Dumnezeu cea lăsată peste biserică, peste cea dintâi**

biserică de după întruparea Sa. Se aduna biserica şi era în mijlocul ei cuvântul lui Dumnezeu, căci am lăsat prooroci, şi am zis să fie aşa şi nu altfel biserica; aşa întreagă şi nu cu lipsuri ale trupului ei. Şi iată ce a ajuns biserica! Dar cine să-i deschidă ochii ca să vadă că ea nu mai este cu Mine? O, să-i primească pe cei trimişi spre ea şi să-şi vadă ea goliciunea sa, şi să se întocmească din nou biserica, şi să fie ca la început şi să-şi trezească dragostea ei cea dintâi; cea dintâi, căci va fi să se umble în taina celor dintâi aşezări ale bisericii Mele. Dar Eu vă spun că s-a văzut şi această umblare, şi iată, iubiţii Mei, **voi sunteţi fiii bisericii cea dintâi**, şi am ajuns cu ea până la voi, şi voi sunteţi cei mai mici, şi v-a aşteptat cerul, iubiţii Mei. Fiţi tari şi fiţi dârji întru cele dintâi, căci voi n-aveţi a vă teme de cele ce s-au stricat din duh de semeţie şi de slavă deşartă, căci iată ce fac Eu: fac un lucru nou ca să se vadă în el cei dintâi ai Mei şi să încapă în acest nou toate seminţiile Mele care au fost întâi şi care au început întâi, iar când va ieşi această carte, va fi iarăşi trupul bisericii Mele aşa cum l-am lăsat să fie. **Va ieşi această carte, căci vrednic este Mielul lui Dumnezeu să ia această carte şi să-i desfacă peceţile ei şi să se vadă începutul cel nou, cel de atunci şi cel de acum, căci am făcut început nou, început tainic, după rânduiala lui Melchisedec, şi am aşezat în această grădină troiţă vie, ca să se aducă întreită jertfă vie şi curată, precum Eu curat sunt.** (*Vezi selecţia tematică: „Cartea Mielului”, - şi pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd: pubhtml5; archive.org; n.r.*)

Binecuvântată să fie troiţa cea vie şi lucrătoare de jertfă vie şi sfântă şi curată, şi binecuvântaţi să fie cei trei fii unşi care formează această troiţă lucrătoare de înviere din morţi. Binecuvântată să fie troiţa celor trei inimi vii care lucrează întreită putere în numele puterilor cereşti. Nimeni să nu se încumete să se atingă de această troiţă ca s-o fărâme sau s-o despartă, căci unul ca acela se va sfărâma de ea şi va fi dat de lângă ea. Nimeni să nu se teamă de cei ce se încearcă să se lupte cu Dumnezeu, căci cu această piatră am ridicat biserica cea vie şi am biruit cu ea porţile iadului, iar prin lucrarea cea vie a celor trei fii lucrători întru troiţă vie de jertfă vie şi cerească, voi scoate din moarte făptura Mea. Amin.

Această aşezare este lucrată de cer şi nimeni din cei ce sunt pământ nu o poate birui pe ea, căci aceasta este simbolul crucii, căreia i se rostesc cuvintele**: în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh.** Fiecare din cei trei fii lucrează în numele acestei puteri, iar toţi trei laolaltă sunt semnul numelui crucii Fiului lui Dumnezeu, semnul care va să se arate înaintea venirii Domnului ei. Şi iată, mai întâi a fost cuvântul, şi apoi lucrarea cuvântului, şi apoi semnul care este pe vârful acestei pietre ca să fie văzut şi apoi să fie crezut şi apoi să fie înţeleasă taina lui Dumnezeu care lucrează în mijlocul acestor hotare, căci Domnul n-a înălţat semnul venirii Sale pe această piatră până ce mai întâi nu le-a făcut noi pe toate prin această troiţă lucrătoare în numele tainelor lui Dumnezeu care vor fi lucrate în zilele ce vin.

Însemnaţi în cartea mărturiilor toate semnele care au lucrat de aici peste cei ce s-au lovit sau au pierit zdrobiţi de această piatră, căci aceste semne vor veni tot mai mult, ca să servească slavei acestei taine cereşti.

Acesta se va numi muntele cel sfânt al vremii plinirii cereşti, şi va fi să fie cinstit şi slăvit cu mult mai mult decât muntele în care vorbea Dumnezeu cu glasul Său ceresc din pară de foc atunci când Moise a trebuit să se suie şi să aducă cuvintele Domnului către Israelul cel de atunci. Nimeni nu s-a suit atunci acolo, ci numai Moise s-a suit, şi a rămas Moise sfântul lui Dumnezeu după aceea, şi s-a coborât la Israel şi l-a făcut pe Aaron preot peste Israel, şi

asculta Aaron pe Moise, căci Moise venea de la Dumnezeu. **Şi iată, acum va fi mai mult decât atunci, şi voi lucra minuni cereşti,** ca să cunoască cei ce se apropie să vină, să cunoască toţi taina acestui munte ceresc, căci acest munte se numeşte: **Cuvântul lui Dumnezeu, şi această cetate se va numi: „Acolo este Domnul“.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la un an de la punerii pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-1992

***

Dumnezeu Cuvântul lasă lucrare de pace peste voi şi în pacea Sa din voi. Lucrarea păcii de la voi este pătuţul Meu cel cald şi cel primitor de cuvinte cereşti.

Eu sunt. În cuvânt sunt, căci Cuvântul este numele Meu şi lucrez peste grădina Mea aşezată peste voi.

Iată, în zorii duminicii de azi rostesc din nou cuvânt peste lucrările cereşti, răsărite de la voi. Rostesc cuvânt de binecuvântare şi zic: Se sfinţeşte şi se binecuvintează prin cuvântul Meu semnul Meu aşezat prin mânuţele voastre înaintea porţii Domnului. Se binecuvintează semnul sfintei cruci care a răsărit, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

Binecuvântaţi să fiţi voi, binecuvântaţii Mei. Iată, las peste voi cuvântul binecuvântării Mele pentru semnul îmbrăţişării Mele, care va sta în faţa voastră înăuntrul ieslei Mele, înaintea mesei Mele cu voi. Semnul îmbrăţişării prin crucea îmbrăţişării şi a slavei Mele prin această lucrare.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către alesul Său Irineu, din 20-06-1993

***

… Cuvântul Preasfintei Treimi rosteşte la voi grăire cerească, din nou, căci este de rostit binecuvântare peste lucrul cel ceresc, lucrat de Dumnezeu prin voi. Mare bucurie este în cer şi pe pământul cel ceresc atunci când pot să grăiesc la voi. Mi-e milă de voi, că Eu văd lupta voastră şi durerile în luptă. Mă doare amar, şi sunt cu voi la tot amarul şi lupt în voi, şi biruim, căci Eu sunt Biruitorul. Şi iată, am biruit ca să mergem înainte, biruind durerile cele urzite de duhul cel negru al răutăţii, care are mare suspinare şi mare arsură pentru locul de la voi şi pentru lucrul vostru cu Mine.

Dar iată, în dimineaţa aceasta rostesc la voi a treia binecuvântare, pentru cel de al treilea semn al Fiului lui Dumnezeu, semn ceresc, care a intrat în Sfânta Sfintelor Noului Ierusalim, şi va fi lucrător de minuni acest semn ceresc.

Se binecuvintează şi se sfinţeşte semnul sfintei şi plină de biruinţă cruce a Domnului cerurilor. Se binecuvintează aşezarea ei în cortul cel ceresc. Se binecuvintează cu mulţumirea cerului mânuţele cele lucrătoare de slavă cerească şi nouă pe pământ nou.

Binecuvântaţi să fiţi, fiilor. Să fiţi fără de timp binecuvântaţi de Sfânta Treime, Care Se odihneşte în voi şi peste voi. Luaţi putere cerească, de la atingerea cu crucea cea binecuvântată. Luaţi, şi biruiţi greutăţile timpului. Încă un pic de biruinţă, şi timpul, adică veacul, se va termina, şi vom fi fără de timp, aşa cum a fost aşezarea la începutul cel curat.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Rusalii, din 27-06-1993

***

Pace vouă! Binecuvântată să fie împărăţia lui Dumnezeu, Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt. Binecuvântaţi să fiţi voi, fii ai poporului Meu din vremea aceasta. Binecuvântată să fie sărbătoarea de prăznuire a înălţării la cer a Maicii lui Dumnezeu, şi iată, Eu, Domnul, şi Măicuţa Mea, şi cerul Meu, suntem deasupra cu coruri de îngeraşi şi cu slavă. Cântă, măi poporul Meu, cântă, fiule, cântă lui Dumnezeu, şi cerul cântă deasupra ta, popor credincios. Binecuvântată să fie această zi şi cuvântul Meu cel rostit din cer în această zi, **şi iată, binecuvântată să fie crucea cea biruitoare, ridicată de fiii grădinii cuvântului Meu; binecuvântată şi sfinţită să fie de toţi sfinţii şi de toate puterile cereşti, spre bucuria lucrării de nou Ierusalim pe pământ.**

Se rosteşte cuvântul lui Dumnezeu: se binecuvintează şi se sfinţeşte crucea aceasta, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin. Se binecuvintează şi se sfinţeşte întâlnirea Mea cu poporul Meu cel credincios. Se binecuvintează şi se sfinţeşte sfatul Meu cu poporul Meu. Luaţi aminte, voi, străjeri ai cuvântului, luaţi de la Mine şi daţi poporului Meu, cel ce crede cuvântului Meu. Luaţi aminte la glasul care vine de sus peste voi, peste grădina cuvântului Meu. Iată, vin deasupra cu cuvântul Meu. Luaţi-l şi daţi-i fiinţă în această carte, că Eu Îmi hrănesc poporul Meu şi îl însoţesc cu glasul Meu aşa cum l-am însoţit pe poporul Israel cel de la început, pe cel credincios de la început, iar cel credincios de la sfârşit este Israel cel de la sfârşit. Pe Israel cel de la început l-am însoţit pe calea lui cu Mine; ziua, în stâlp de nor, iar noaptea, în stâlp de foc, iar cu cuvântul Meu mergeam pe deasupra şi îl spuneam proorocului Moise şi vorbeam cu Israel.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului din 28-08-1994

***

O, măi fiilor, fii ai poporului Meu! M-am adunat pe deal cu voi în jurul crucii, la poala crucii de viaţă odrăslitoare, tată.

Pace vouă, iubiţii Mei copilaşi! Pace între Mine şi voi, măi fiilor! Eu sunt Dumnezeu Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt. Eu sunt în duh, fiilor, şi sunt prin glasul cuvântului Meu. Şi ce este Cuvântul? Cuvântul este Fiul Meu, Care este întru Mine. Eu prin Cuvânt am zis şi s-au făcut cerul şi pământul, văzutele şi nevăzutele; prin Cuvânt, adică prin Fiul Meu, Iisus Hristos, Care S-a născut din Tatăl mai înainte de toţi vecii. Când El S-a coborât din cer ca să Se nască pe pământ, Fiul Meu era, Cel ce S-a întrupat de la Duhul Sfânt în Fecioară. Aşa a fost cuvântul Meu pentru facerea omului: ***«Să facem om după chipul şi asemănarea Noastră».*** Era Fiul Meu, şi Noi l-am făcut pe om după Fiul Meu şi după Tatăl Său, căci Eu eram în Fiul Meu, şi El, întru Mine. El era Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat şi S-a coborât pentru mântuirea omului şi S-a făcut Om Dumnezeu. Dumnezeu S-a făcut Om, măi fiilor, şi a murit ca omul, şi a înviat ca un Dumnezeu.

… **Binecuvântaţi să fiţi în jurul crucii de pe deal, crucea binecuvântării şi a gloriei lucrării Mele. Ea este acum stâlpul de aducere-aminte pentru ziua ieşirii când Eu, Domnul, am ieşit cu poporul Meu.** Ziua aceea a ieşirii este un Paşti al poporului Meu, şi am de adăugat la ea pe toţi cei care vor învia întru Duhul Sfânt în vremea care vine acum.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălţării sfintei Cruci, din 27-09-1994

***

Poporul Meu, să-ţi fie crucea masă şi aşternut, fiule, masă pe care să stai tu înaintea Mea ca jertfă plăcută şi umilită. **Crucea pe care o serbez Eu cu tine azi este calea pe care am venit la oameni. Am făcut din ea cărare a omului spre Mine. Crucea Mea a fost din lemn, iar a ta este din duh şi din trup.** Trupul tău să fie cruce, şi Duhul Meu să fie pe ea. Să porţi Duhul Meu în trupul tău şi să-Mi fii Mie jertfă, poporul Meu, căci crucea, fiule, a fost prima masă de jertfă pe care M-am aşezat spre hrană omului care voieşte să fie nou. Eu pentru naşterea omului nou M-am pus pe cruce, ca să vadă omul cărarea spre om nou, ca să vadă învierea prin cruce. Eu când am venit în calea apostolilor ca să fac din ei om nou, am început de unde i-am găsit pe ei. De la pescuit am început cu ei, de la peşte am început, căci din cuvânt am făcut peşte, ca să prindă ei peşte făcut prin cuvânt şi să Mă poată apoi lua şi pe Mine în năvodul lor, şi să fac din ei năvod şi pescari de oameni pentru împărăţia cerurilor, cea nevăzută de omul cel vechi, dar văzută de om nou, care se întoarce la chip şi la asemănare cu Hristos.

O, **ortodoxie, fiică a credinţei cea dintâi, pe care am dat-o s-o poarte apostolii Mei cu care am cutreierat pământul lui Israel!** La Israel am venit cu trupul, şi la tine sunt venit cu duhul, după cum am făgăduit că vin. O, fiică a credinţei cea de atunci! Ai dus solia Mea până azi, şi când să-ţi dau plata şi strălucirea ta, şi sfinţenia când să ţi-o dau, ai făcut şi tu ca jidovii. Nu M-ai primit, nu M-ai cunoscut, nu Mi-ai cunoscut glasul şi cuvântul care vine cu Mine pe nori. Te-ai îngâmfat şi nu M-ai primit, şi Mi-ai pus mâna la gură şi pândeşti pe ai tăi ca să nu-i laşi să creadă în Mine, în venirea Mea prin cuvânt, că Eu sunt Cuvântul. Iată, Mă goneşti, Mă dai afară din sinagoga ta, şi Eu am venit să-ţi fac ţie bine. **Nimic nu ţi-am cerut decât să te laşi de păcatele tale şi să fii curată, biserică a Mea, dar tu nu vrei să fii a Mea.** Eu de aceea M-am aplecat spre tine, ca să te rog să fii a Mea, ca să-ţi dau mană din cer. De aceea am venit, şi am venit pentru că era scris că vin. Deschide cartea Mea şi vezi că venirea Mea este scrisă în ea, şi vezi bine, ca să citeşti bine, şi **vezi că numele Meu este Cuvântul lui Dumnezeu**, (*Apoc: 19/13, n.r.*) şi iată, Cuvântul a venit întru venirea cea proorocită, şi tu dormi. Cine nu ia să mănânce cuvântul Meu, acela doarme. Cine nu aude, acela doarme. Dar nu vei spune că nu ai auzit, că vor mărturisi morţii din morminte că au auzit acest cuvânt, şi nu vei şti atunci unde să intri de mânia Mea.

O, fiică de azi, am voit să-ţi dau inel de piatră scumpă, pe care este scris numele Meu, Cuvântul lui Dumnezeu. Am venit cu inel la tine, ca să te ştie toţi de mireasă peţită de Mirele Care vine. Şi tu, fiică a părinţilor tăi, nu-L ştii pe Cel ce vine, şi iată, El vine, vine mereu, şi tu stai închisă în calea Lui.

O, vie cu aguridă, M-am oprit în tine pe o colină şi am altoit o coardă din vie şi am pus-o la îngrijit şi la crescut şi la înmulţit şi am cules din ea struguri, struguri împliniţi şi buni de pus pe masă. Am luat din tine, şi tu trebuia să te bucuri că am venit la tine ca să fac în tine rod, şi am cuvântat din via Mea cea îngrijită şi ţi-am spus să te întorci spre rodire şi spre îngrijire. Deschide, ca să vezi cu ce am venit. Nu vreau să-ţi iau ce e al tău, şi vreau să te laşi spre înnoire, spre viaţă veşnică să te laşi cu Mine. **Deschide-Mi Mie, că lumea cea păcătoasă a călcat peste tine şi peste rochiţa ta şi a făcut din tine babilon.** Întoarce-te din robie, că au venit în palatele tale fiii babilonului şi te-ai pângărit cu ei, şi inima Mea văzând goliciunea ta s-a depărtat de tine, ca şi de sora ta, (*Biserica Catolică, n.r.*) că fiii străini ţi-au luat haina şi au vândut-o şi te-au lăsat goală, şi iată, bei paharul surorii tale şi suferi pentru nelegiuirea ta. Vin străinii în tine, şi tu te găteşti pentru ei, şi îţi faci ochii cu dresuri, şi Eu am venit să te strig, căci tu Mă înşeli aşa cum înşeală o femeie pe bărbatul ei. Eu nu vreau ca tu să fii judecată după pravila cea pentru desfrânate, şi de aceea te strig:

întoarce-te şi nu fă ce a făcut sora ta cea mare; nu fă ce a făcut Israel; nu fă cu Mine ce au făcut jidovii.

României, am venit să-ţi pun salbă. Am venit cu inel în mijlocul tău. Am darul Meu în tine, darul cel pentru tine. Am pe poporul cuvântului Meu în tine. L-am luat din tine şi l-am plămădit din cuvântul Meu, şi am cuvânt în tine, căci poporul Meu este cuvântul Meu, este rodul cuvântului Meu, şi grăiesc peste el şi spun: **pace ţie, ţara Mea, Românie, mireasa Mea, că iată, cerul tău strigă la Mine pentru tine. Moşii şi strămoşii tăi cei sfinţi, aceia sunt cerul tău care este la Mine.** Am praznic ceresc în mijlocul tău, Românie, aleasa Tatălui Meu pentru Fiul Său. E praznic în tine de patruzeci de ani. **Cuvântul lui Dumnezeu se aşterne pe masă de praznic. Vino, iubito, la praznicul cerului! Vino şi mănâncă!** Vino şi te naşte din Dumnezeu! Vino şi spală-ţi rochiţa în râul vieţii, şi spală-ţi şi cămăşuţa, şi caută-ţi cămăşuţa dacă n-o mai ai, că fără cămăşuţă ţi se vede goliciunea prin rochiţă. Am venit la tine cu straie cereşti, din apă şi din duh. **Vreau să fac din tine apă şi duh, cristelniţă de botez, în care să se boteze toţi cei ce vor lua calea învierii şi a vieţii veşnice, toate popoarele care vor veni auzind de slava Mea din tine, căci crucea Mea s-a făcut cunună pe creştetul tău, s-a împletit şi s-a făcut cunună de slavă peste tine**. Crucea Mea să fie năframa ta de pace între Mine şi tine. Dă-Mi solie de pace între Mine şi tine, Românie, ţara Mea dată Mie de Tatăl. Înalţă-te înaintea popoarelor, tu, ţară a întoarcerii Mele, căci pământul cel de acum trece la înnoit, şi se face cer nou şi pământ nou pe el, precum a fost pământul cel dintâi. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei Cruci, din 27-09-1995

***

Se binecuvintează sărbătoarea de punere a troiţei de nou Ierusalim în grădina cea dată vouă de Domnul Dumnezeul vostru, căci pământul va fi răscumpărat de Dumnezeu. Se binecuvintează vremea cea bună pentru ziua serbării însemnării grădinii adăugate la trupul pământului cel nou. Se binecuvintează poporul Meu care va veni să ia din serbare, să ia Duh Sfânt, şi bucurie să ia. Se binecuvintează şi se sfinţeşte crucea cea de la intrarea în grădină, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin. Şi va fi scris pe piatra aceea: Fundaţia Sfânta Virginia, Cetatea Noul Ierusalim, şi poporul Meu se va zidi pe această piatră vie, şi va fi viu poporul Meu şi bun pentru zidire. Ferice ţie, fiule care vei fi bun pentru zidire. Învaţă, Israele, zidăria, că fiii lumii învaţă dărâmarea. Învaţă, poporul Meu, stingerea focului, căci fiii lumii învaţă lecţia arderii lumii. Smulge focul de pe tine şi din ograda ta, căci foc înseamnă tot ceea ce este trecut prin foc, şi care arde când ia foc. Fă-te sănătos, poporul Meu, fă-te, tată, sănătos şi ieşi din foc, ieşi din mijlocul focului, căci omul a vândut foc pe bani, şi tu ai cumpărat şi ai stat învelit cu foc şi n-ai vrut să Mă crezi, că mereu ţi-am spus şi n-ai crezut. Vezi tu, Israele, ce înseamnă să ai Duh Sfânt peste tine? Poate că tu n-ai crezut când Eu ţi-am spus că cobor peste tine Duh Sfânt şi că te învăluiesc în Duhul Sfânt. Până acum n-ai avut, dar acum ai, că dacă nu aveai, nu puteai nici acum împlini lucrarea Mea. Vezi ce înseamnă Duh Sfânt în tine? Cu El poţi să dai răul de la tine; cu El poţi să arunci focul; cu El poţi să arunci păcatul; cu Duhul Sfânt, poporul Meu. Aşa ţi-am spus: ***«Israele, ia, tată, pe tine cămaşa Duhului Sfânt şi pune-ţi peste ea cingătoare, ca să nu ţi-o ia vântul»***. Şi iată, nu ţi-o ia, căci vântul a venit de la Mine, a venit să sufle pleava de la tine, a venit să sufle focul de la tine, a venit să sufle păcatul de pe tine şi tina de pe tine, şi nu ţi-a luat vântul cămaşa, şi o ai pe tine. Cu ea sufli şi tu, şi cu ea poţi să faci ce-ţi cer Eu pentru viaţa ta, pentru scăparea ta.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către poporul creştin, din 22-10-1995

***

Iată încă o pălmuţă de pământ. Cobor acum cu oaspeţi cereşti, cu arhierei cereşti, cu apă cerească, cu mir ceresc, cu cuvânt, să ungem această bucăţică de pământ, ca să fie pentru cer. Îmi iau copiii din grădină şi pe poporul Meu şi însemnăm cu binecuvântare acest bulgăraş de pământ.

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, se binecuvintează şi se sfinţeşte semnul cu care am însemnat pământul cel răscumpărat de la om. Se binecuvintează şi se sfinţeşte crucea cea întreit lucrătoare care va sta de strajă şi de semn între cer şi pământ peste acest loc însemnat azi, şi acest pământ se va numi cu numele Dumnezeului lui Israel, Care lucrează peste pământ aşa cum a lucrat prin numele lui Avraam, Isaac şi Iacov, căci cei de azi prin care lucrez tot Israel se numesc, fiindcă Eu am sădit şi am făcut să crească. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea cuvioasei Parascheva, din 27-10-1995

***

Poporul Meu, această lucrare de cuvânt din cer este crucea Mea pe care v-am dat-o s-o purtaţi prin lume, fiilor. **Este semnul Fiului Omului, care era să se arate mai înainte de venirea Lui cea văzută. Crucea este viaţa lui Hristos, purtată de om, este faţa lui Hristos, luată de om, iar cuvântul acesta şi faţa lui este crucea Mea, purtată de voi.** De aceea această vestire nouă, această cruce purtată este o nebunie pentru cei ce stau în duhul nepăsării acestui veac, dar pentru voi este puterea lui Dumnezeu. Iată, cuvântul Meu vădeşte nebunia înţelepciunii acestui veac, fiindcă dacă înţelepciunea lui Dumnezeu nu l-a făcut pe om să cunoască prin înţelepciune pe Dumnezeu, de aceea a voit Dumnezeu să mântuiască pe cei ce cred prin vestirea crucii, după cum este scris: ***«Iudeii cer semne, elinii, înţelepciunea, iar cei credincioşi Îl vestesc pe Hristos Cel răstignit, Care pentru iudei este sminteală, pentru neamuri, nebunie, dar pentru cei chemaţi dintre ei, este Hristos, puterea şi înţelepciunea lui Dumnezeu».*** Aşa este înţelepciunea cea ascunsă a lui Dumnezeu. El ridică pe cele de jos, pe cele ce nu sunt, ca să nimicească pe cele ce sunt, ca nimeni să nu se semeţească în faţa lui Dumnezeu, iar cel ce se laudă, în Domnul să se laude. Amin.

Poporul Meu, te învăţ mereu, te învaţă şi fiii grădinii Mele, te învaţă şi sutaşii tăi, şi mereu învăţăm ca să fim aluat nou pe masa acestui veac fără de înţelepciune. Poporul Meu Israel de azi, serbez în tine din serbare în serbare, căci serbările cereşti serbează în tine, fiule mititel. E soare în tine, poporul Meu. Eu sunt lumina ta, Eu sunt ziua cea din vremea serii. E soare în tine, poporul Meu. Să-ţi slujească ţie stihiile toate, să te ajute totul pe drumul tău cu Mine, iar tu să Mă ajuţi pe Mine în truda Mea de la cer la pământ. Iudeii cer semne, elinii caută înţelepciune, dar tu Mă ai pe Mine şi Mă dai celor ce însetează după Mine şi după crucea Mea în ei, după viaţa Mea în ei, prin răstignirea omului firesc şi prin învierea în om a omului duhovnicesc.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-1996

***

O, Israele, Eu lucrez la întărirea darului credinţei peste tine, fiule Israele. Moise când a dat cu toiagul în mare ca să se despartă marea în două şi ca să treacă Israel, se despărţea marea dacă Moise nu credea? Nu se despărţea, fiule, dar s-a despărţit pentru credinţa lui Moise. **Acum toiagul acela s-a făcut ţie tare, s-a făcut cruce sfântă, şi dacă ai credinţă, crucea este mai presus decât Moise cu toiagul.** Cine are credinţă, acela este împlinitor de Scripturi, căci prin credinţă se

împlinesc Scripturile proorocilor care au vestit Duhul lui Dumnezeu în cuvânt. Şi azi e tot aşa, dar scris este: ***«Când va veni Fiul Omului, va mai găsi credinţă pe pământ ca să-Şi împlinească venirea?»***. O, poporul Meu, să nu iubeşti uşurătatea, căci îndoiala şi necredinţa vin de la uşurătate, fiule. Am pus pe fiii Mei cei unşi să te înveţe mereu ce este uşurătatea şi ce este sfinţenia, dar cere, poporul Meu, cere, şi ei te vor învăţa în numele Meu; cere şi nu aţipi, că dacă nu ceri, aţipeşti.

Extras di Cuvântul Domnului peste soborul de la ieslea cuvântului, din 08-09-1996

***

O, poporul Meu, iubitul Meu copil, Eu ştiu că tu nu meriţi, dar merit Eu să am un popor dat de Tatăl. Voi veni pe cer de arhangheli la tine, că tu eşti samarineanul care ai luat în casa ta pe Omul Cel căzut între tâlhari atunci şi acum. Când vin la tine, să găsesc pe fiii tăi, Israele, ca să am cu cine vorbi, cu cine Mă bucura, că Eu sufăr de dorul tău, poporul Meu. Vin să-ţi tâlcuiesc Scripturile, fiule Israele, şi tu să-Mi deschizi. Voi veni pe nori de arhangheli la tine cu sărbătoarea cea de azi, căci **azi serbează cerul deasupra ieslei cuvântului Meu şi cântă corul îngeraşilor imnul semnului sfintei cruci, care s-a arătat pe cer din mijlocul acestui aşezământ sfânt pe pământ. Astăzi începe sărbătoarea crucii, fiilor, iar serbarea arhanghelilor va desăvârşi sărbătoarea de azi.** Ea este ziua când s-a ridicat crucea Sfintei Sfintelor deasupra ei, pe înălţimea ei, iar la primii zori crucea a fost văzută pe cer, şi ea a scos deasupra izvorul cuvântului Meu, care curgea în taina Mea cu tine, Israele cel mic al Meu, căci în tine Eu M-am făcut râu al vieţii, care curge din tronul lui Dumnezeu. Iată, nu M-au primit nici leviţii, nici preoţii, dar tu M-ai primit şi M-ai îngrijit întru venirea Mea, şi Tatăl Meu are plata Sa pentru tine, cel ce ai îngrijit pe Omul Cel căzut între tâlhari, între necredincioşi, Omul Care a luat asupra Lui vindecarea oamenilor, Omul Cel ce Se coboară din Ierusalim la Ierihon, din cer pe pământ, Omul Cel nou pe pământ, Israele. Să fii aproapele Meu, iubite Israele. Să-Mi fii, fiule, casa cea de oaspeţi care Mă primeşte în ea, casa cea cu untdelemn şi vin spre vindecarea Mea şi spre întărirea Mea în tine, Israele, casa Mea cea caldă, casa milei Mele, Israele, fiu de samarinean.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea înălţării sfintei Cruci pe Biserica Noului Ierusalim, din 17-11-1996

***

O, ce bine este, Israele fiule, ce bine este să grăiască Domnul peste mintea ta cea sănătoasă, spre slava cuvântului Său! Ce rău este sub cer să grăiască Domnul peste statura ta bolnăvicioasă, fiule, spre suferinţa cuvântului lui Dumnezeu, Care Se zbate cu cuvânt de viaţă peste moartea din om. O, milă Îmi este de cel ce se joacă de-a moartea, de cel cu minte de om milă Îmi este, Israele, şi de aceea te-am făcut pe tine lumină din Mine, ca să vindec făţărnicia din om. **Ce este făţărnicia, fiule?** Omul lumesc lucrează răul pe faţă şi este cu inima curată, dar **fariseul, cel ce se zice pe sine om al lui Dumnezeu, lucrează răul pe ascuns**, că dacă-l lucrează pe faţă, îşi pierde haina cea cu care se acoperă, şi de aceea, Israele, ţi-am spus: „*Fereşte-te, fiule, de făţărnicie, de aluatul fariseilor*". Dumnezeu nu poate fi vândut decât de Iuda. Făţarnicul nu poate fi decât cel ce stă sub numele de creştin, de învăţător al cerului pe pământ. Omul lumesc face răul pe faţă. Omul creştin se ascunde cu răul pe care-l face, că el este creştin, şi nu trebuie să se vadă că el face rele.

Dar ţie, Israele, îţi dau înţelepciunea cea de sus ca o pildă a împărăţiei cerurilor, care strigă pe pământ. Adevărata înţelepciune în om este aceea: **să se lepede omul de sine şi să nu fie el, ci Hristos să fie.** Auzi, Israele, ce grăieşte Păstorul tău! Să se lepede de sine cel ce voieşte cu Mine, să se lepede de sine chiar şi în vremea rugăciunii lui, pentru că Eu aşa am zis: ***«Nu fac voia Mea,***

ci voia Tatălui, voia Celui ce M-a trimis». O, să se lepede omul de sine, şi apoi să-şi ia crucea şi să-Mi urmeze, că dacă nu se leapădă de sine, nu are cum să-Mi urmeze. Ce înseamnă, fiule, să se lepede omul de sine ca să aibă drumul său cu Hristos? Iată, Eu Mi-am luat crucea şi am mers după Tatăl după voia Tatălui, nu după voia Mea. Asta înseamnă să se lepede omul de sine. Eu aşa am spus: ***«Nu fac voia Mea, ci voia Celui ce M-a trimis»***. **Cel ce voieşte să vină după Mine, să se lepede de sine, că dacă nu se leapădă, acela nu voieşte să vină după Mine, acela nu poate fi voia Mea dacă nu se leapădă de sine.** Solomon rostea cuvântul înţelepciunii, dar de sine nu s-a lepădat. El pe Dumnezeu nu L-a ascultat. El a ascultat de sine, şi crucea nu şi-a luat ca să-Mi urmeze. Aşa este cu tot omul care se închină la sine, la idol, la chipul său cioplit, la sine, fiilor. Dacă Solomon Mă iubea pe Mine, Mă urma dacă Mă iubea, îşi lua crucea şi Mă iubea dacă Mă urma, dar el s-a iubit pe sine, el a ascultat de sine şi s-a rugat lui Dumnezeu să-i dea înţelepciune ca să judece pe poporul său.

Israele, fiule scump, ce frumos este omul care se leapădă de sine, ce frumos! Mai mare înţelepciune nu este ca înţelepciunea aceasta. Cel ce nu se leapădă de sine nu are cruce, căci crucea este lepădarea de sine a omului. Vai de omul fără cruce! Acela nu este, că nu are prin cine să fie. Cine este, prin cruce este, prin lepădarea de sine, fiule. Am venit la tine cu înţelepciunea cea de sus, că Verginica Mă roagă să zidesc în tine casă înţelepciunii, ca să fii. Te-am răsfăţat cu lumina cuvântului Meu ca să-ţi pot cere ascultare, poporul Meu, să te ajut să te lepezi de sinele tău şi să stai prin Mine, să stai în ascultare, ca să ai cruce, precum Eu am avut. Eu n-am făcut voia Mea. Nu Eu, ci Tatăl a voit să vin Om pe pământ şi să fiu răstignit şi să fac voia Lui, voia Tatălui, nu a Mea. Iată, Israele, aceasta este înţelepciunea şi una este ea: să se lepede omul de sine. Cine este cel ce se leapădă de sine? Este acela care-şi ia crucea sa şi merge pe cale cu Dumnezeu. Pe cel ce nu-l vezi sub crucea sa, acela nu este om lepădat de sine. Eu, Fiul lui Dumnezeu, M-am lepădat de sinele Meu şi am făcut voia omului, căci voia omului a fost ca să fiu răstignit pe cruce. Aşa a cerut omul, să fiu pus pe cruce, şi Eu M-am supus, ca cel ce se leapădă de sine. Ţi-am făgăduit că vin la tine cu lecţie de înţelepciune de sus, şi am venit, poporul Meu. Pe nori de arhangheli, pe cer de îngeri stau şi cuvintez înţelepciunea Mea peste tine. Eu am fost Acela Care S-a lepădat de Sine luându-Şi crucea şi urmând ascultării, iar cel ce voieşte să fie ca Mine şi să vină la Mine, să se lepede de sine şi să vină luându-şi crucea, luându-şi cu el lepădarea de sine. Lepădarea de sine este crucea, şi nu altceva este crucea. Mai mare înţelepciune ca aceasta care să strige între fiii oamenilor nu este înţelepciune.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinţilor arhangheli Mihail şi Gavriil, din 21-11-1996

***

Semănătorul seamănă cuvântul. Fiilor din grădină, ţineţi pumnişorii ca să vă torn şi să semănaţi peste pământ, fiilor semănători. Semănaţi peste România cuvântul lui Dumnezeu. Mergeţi soli de pace în mijlocul mulţimilor şi semănaţi pe Dumnezeu în oameni. Oamenii au harul lor. Semănaţi în oameni harul Meu, ca să înţeleagă ei lucrarea cuvântului Meu şi să mănânce pâine din cer oamenii, cuvântul Meu să-l mănânce, ca să Mă însămânţez în oameni cu harul Meu, că nu e bine să fie omul singur, singur fără Dumnezeu. Oamenii sunt închinători la idoli. Oamenii îşi sunt loruşi idoli. Oamenii fac din ei chip cioplit loruşi, şi se închină loruşi oamenii, voilor lor se închină oamenii, cugetului lor se închină, că nu iubesc pe Dumnezeu cu cugetul şi cu inima şi cu virtutea lor. Daţi-le harul Meu oamenilor, fiilor semănători. Daţi-le cuvântul Meu, ca să-l fac din nou pe om, că am venit să fiu cu omul, să fiu cuvânt, căci toate prin cuvânt se fac, prin Mine, Cuvântul

Tatălui.Vreau să iau de pe pământ duhul lumii şi să pun în loc Duhul Meu, Duhul lui Dumnezeu să-L pun pe pământ, că iată, fiilor, lumea nu ştie să vă iubească pe voi, pe voi, trimişii Mei peste lume. O, dacă aţi fi din lume, lumea v-ar iubi, căci fiecare iubeşte ce este al său, dar vă iubesc Eu, că sunteţi ai Mei, şi fiecare iubeşte ce este al său, iar voi Mă iubiţi pe Mine, căci Eu sunt iubirea voastră. Vine clipa să se ţină de şapte ori câte şapte după voi oamenii cei cu înţelepciune omenească şi pământească, şi îşi vor vinde averile ca să cumpere de la voi numele Meu şi să-l poarte, ca să aibă nume, după cum este scris în Scriptura care spune: ***«Cădeţi, munţilor, peste noi şi ascundeţi-ne de mânia Domnului!»*, dar atunci voi nu veţi putea mărturisi că este al Meu decât pe cel pe care-l veţi cunoaşte că face voia Mea în numele Meu.**

O, oamenilor, voi în zadar clădiţi biserici de zid dacă nu vor intra în ele creştini cu trupul şi cu inima curată. Să se împace omul cu Dumnezeu! **Să se aşeze omul în genunchi şi să-şi facă cruce adevărată peste trupul său** şi să rostească lui Dumnezeu rugă de căinţă şi să se cureţe prin părerea de rău şi să pună peste el făgăduinţă de înviere din moarte, şi aşa să ia pe Dumnezeu în el, spre împăcare cu Dumnezeu, spre veşnică unire cu Dumnezeu. Să se ierte om pe om, căci câte se iartă pe pământ sunt iertate înaintea lui Dumnezeu. Să fie Hristos trăit de om şi să trăiască omul în Hristos, căci înţelepciunea cea din cer una este, şi aceasta este: ***«Să se lepede omul de sine şi să-şi ia crucea sa urmându-Mă pe Mine»*** pe pământ şi în cer, prin lume şi în biserică. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Mina, din 24-11-1996

***

Am sfinţii cu Mine, şi am serbare de arhierei cu Mine în tine, Israele al cuvântului Meu. Ţi-am dat în dar cel mai mare dar. Nu este dar mai mare între daruri decât cuvântul lui Dumnezeu purtat de om ca să aibă omul călăuză. Poartă, Israele, cuvântul Meu în sân aşa cum porţi crucea la gât şi sărută-l, tată, şi ziua şi noaptea ca pe stăpânul care te duce de mână cu iubire şi cu grijă.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinţilor trei ierarhi: Vasile, Grigorie şi Ioan, din 12-02-1997

***

O, fericit este omul care se leapădă de sine, că acela află pacea Mea, care vine spre el. Cel ce se leapădă de sine, acela poate iubi pe aproapele său care are ca şi el lepădare de sine, care are pe Dumnezeu în sine. Cel ce se leapădă de sine, acela iubeşte pe Dumnezeu şi pe aproapele său, că nu e bine să fie omul singur. Omul singur îşi are voia sa şi ascultă de ea, dar cel ce stă împreună cu cei ce sunt ai lui Hristos, acela caută să fie aproapelui său pe plac la ce este bine. Numai lângă aproapele tău poţi să-ţi frângi voia, numai atunci poţi iubi sfatul lui Dumnezeu şi nu sfatul tău, **căci cine se sfătuieşte cu sinele său, acela este om semeţ şi se numeşte antichrist pentru sine. Antichrist este omul care nu-L lasă pe Hristos să trăiască în el, să domnească în el ca un Dumnezeu din cer. Antichrist este cel ce-şi zice creştin ca să înşele pe Hristos, aşa cum este azi în bisericile din lume, căci creştinii din lume merg la biserică şi trăiesc viaţă lumească pe pământ.** O, poţi să trăieşti în desfrâu, şi să fii şi creştin? O, veacul acesta e mare înşelare, fiilor, căci cei ce se numesc biserică a lui Iisus Hristos sunt cei ce înşeală toată lumea, şi din pricina lor vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării. Fiii neascultării nu mai au păstori, nu mai au mijlocitori fără de păcat între ei, iar cel ce păcătuieşte nu poate ajuta pe nimeni. Oare, de ce tâlharul a intrat în rai? **A intrat pentru că era fără de păcat, pentru că după ce s-a născut din nou, n-a mai păcătuit, şi a stat pe cruce până ce a ajuns în rai prin cruce, prin punte, fiilor.** El după ce s-a născut din Hristos, a lucrat viaţă fără moarte, viaţă fără de păcat. El n-a mai putut păcătui, că

era pe cruce, şi crucea te face să nu mai poţi păcătui. Cine iubeşte crucea, acela nu păcătuieşte, că are crucea pe el, **semnul Fiului Omului îl are pe el ca pecete.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a şasea după Paşti, a orbului, din 01-06-1997

***

Grăiesc cu tine, Verginico, şi grăiesc cu tine, poporul Meu, ca să audă cel ce trebuie să audă. Dar nu aude, precum nici Israel nu auzea rânduielile Mele peste el; nu auzea, şi călca poruncile Mele una după alta şi îşi zicea „poporul Domnului**", aşa cum şi cei de azi care se ţin de ziua a şaptea îşi zic „poporul Domnului" şi îşi zic „adventişti". Acest nume înseamnă „a doua oară venit", şi la aceştia înseamnă Hristos venit a doua oară, a doua Lui venire înseamnă.** Dar Cel ce n-a venit întâi cum poate veni a doua oară?

O, voi, cei ce auziţi neauzind! Să ştiţi că mai fericit va fi poporul Israel care nu L-a recunoscut pe Hristos venit atunci din Fecioară şi Care va veni, zic ei, mai fericiţi sunt ei decât voi care ziceţi că Hristos a venit atunci, şi încă a doua oară că a venit sau că vine. Eu am venit şi atunci şi acum, şi am fost de atunci şi până acum, şi sunt, dar pentru voi nu sunt. Nu sunt pentru voi, nu voiesc să fiu pentru voi, cei care nu ştiţi să-L înţelegeţi pe Dumnezeu aşa cum spune El să înţelegeţi. Zadarnic Îl înţelegeţi pe Domnul cum vreţi voi. Domnul trebuie înţeles cum voieşte El, nu cum îi vine omului bine să-L înţeleagă. Iată, Eu deschid gura Mea împotriva voastră, şi spun: când Israel păcătuia şi veneau împotriva lui şerpi veninoşi şi omorau pe fiii lui cu muşcături de moarte, am spus lui Moise să facă un şarpe de aramă. Am voit să opresc osânda lui Israel şi să nu mai moară Israel şi să-l înţelepţesc pe Israel, şi odată cu încercarea cea peste puterea lui pentru păcatele lui, pregăteam şi scăparea din moarte, şi în milostivirea Mea i-am spus lui Moise: ***«Am văzut căinţa lui Israel, şi cine va fi muşcat de şarpe şi va privi la şarpele cel de aramă nu va mai muri, şi va trăi».*** Eu am fost Cel ce am cuvântat să se facă şarpe de aramă, şarpe care nu muşcă, şi cuvântul Meu s-a făcut semn, s-a făcut şarpe care nu muşcă împotriva şarpelui care muşcă, iar mânia Mea cea prin şerpi muşcători cu venin de moarte s-a oprit în Israel, şi a trăit Israel înaintea Mea. Eu am fost Cel Care am văzut cum mureau osândiţii cei păcătoşi pe cruce, şi de mila lui Israel M-am aşezat pe cruce ca să fac din ea neosândire şi să fac scăpare prin ea, şi cale de viaţă veşnică prin acest semn prin care mureau cei mulţi. Voi nu înţelegeţi Scripturile şi pildele ei cele dinainte rostite şi făptuite, căci cuvântul Meu, care se face faptă pentru ca să ajut pe om spre Mine şi spre pocăinţă prin certare şi prin iertare, cuvântul Meu nu este idol aşa cum ziceţi voi. **Crucea nu este îmbrăţişată de Mine pentru ca s-o batjocoriţi voi aşa cum o batjocorea Israel făcând din ea mijloc de osândă şi de batjocură şi de înjosire. Eu am făcut din ea semn de mântuire, aşa încât cine se va uita la ea şi o va îmbrăţişa aşa cum am îmbrăţişat-o Eu, să nu mai moară, să nu mai păcătuiască, aşa cum nici tâlharul n-a mai păcătuit după ce a fost aşezat pe ea, şi s-a dus el în rai prin cruce.** Eu i-am zis tâlharului: ***«Astăzi vei fi cu Mine în rai»,*** iar voi ziceţi că nu mai este nimic de omul care moare până ce nu voi veni Eu a doua oară. Dar cine v-a spus vouă să răstălmăciţi Scripturile care spun: ***«Cel ce va muri, viu va fi dacă va fi cu Mine.»?***

Eu am venit întâi când am venit, şi prin Fecioară am venit, şi voi numiţi cu nume rău pe mama Mea Fecioara. O, dacă n-aţi zice aşa n-aţi avea cum să vă faceţi loc lângă Mine cu desfrânarea cea pe care o aveţi şi voi din firea cea omenească a omului căzut. Dacă mama Mea Fecioara n-a fost uşa prin care numai Eu am intrat şi am ieşit, precum scrie Scriptura, atunci de ce mai ziceţi voi că Eu sunt Hristosul vostru venit atunci pentru voi? Cum pot Eu să vă mai ridic păcatele voastre

ca să nu le mai faceţi dacă Eu ca Fiu al lui Dumnezeu Tatăl n-am putut atunci să fac pe Fecioara mama Mea să nu păcătuiască cu trupul, dacă voi ziceţi că ea a păcătuit după ce M-am născut Eu din ea? Oare, Eu, Dumnezeu, venit din Tatăl prin Fecioară, nu puteam să am o mamă care să fie numai mama Mea? Dacă voi ziceţi lui Dumnezeu „Atotputernic“, oare, nu poate totul Dumnezeu? Oare, tu, care-ţi faci chipul pe hârtie sau pe pânză sau pe lemn ca să fie pentru urmaşii tăi şi să-şi ştie ei obârşia, dacă tu ai voie să ţi-l faci ca să vorbească despre tine, (*Poze şi picturi, n.r.*) Eu nu pot să am grai pe pământ prin cele ce se fac pentru numele Meu şi se văd? Oare, şarpele de aramă la care se uita omul ca să nu mai moară a fost chip cioplit? A fost idol? O, şarpele de aramă a fost cuvântul Meu împlinit de Moise şi pus în faţa lui Israel ca semn, ca să asculte de semnul Meu şarpele veninos şi să se tragă în culcuşurile lui. Oare, pentru voi am venit într-un fel şi pentru alţii într-alt fel? **Eu am venit prin Fecioară şi prin cruce, prin Fecioară veşnic fecioară, şi prin cruce veşnic semn al mântuirii omului. Eu pentru cei ce cred aşa, pentru aceia am venit atunci, şi cu aceia sunt, iar pentru voi Eu n-am venit atunci.** Şi cel ce n-a venit întâi cum poate să vină a doua oară?

O, voi cei ce auziţi neauzind, Eu pentru voi n-am venit nici atunci, nici acum. **Iar dacă Eu nu M-am născut prin mamă veşnic fecioară, dacă Eu n-am înviat prin cruce, prin semnul crucii, prin lemnul cel ce s-a făcut scăpare şi binecuvântare peste cei credincioşi, dacă Eu n-am venit aşa, din mamă veşnic fecioară, dacă crucea Mea nu e iubită de voi ca semn al mântuirii, dacă chipul Meu nu vreţi să-l vedeţi în icoană şi ziceţi că e chip cioplit, dacă voi ziceţi aşa, voi veţi muri în păcatele voastre, şi de sângele vostru Mă spăl, că iată, Eu deschid gura Mea către voi cei ce vă numiţi poporul adventist.** Eu pentru voi a doua oară nu vin dacă n-am venit la întâia venire aşa cum am venit. Oare, ziceţi voi că toţi cei care pier în păcatele lor sunt mai păcătoşi decât toţi oamenii? Da, zic vouă, dar dacă nu vă veţi pocăi de păcatele voastre pe care le faceţi împotriva poruncilor Mele, toţi veţi pieri la fel. Cel ce se pocăieşte se opreşte de la păcate, iar cel ce nu se opreşte nu se pocăieşte, şi iată, Eu pentru voi n-am venit atunci.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica sfinţilor părinţi de la soborul din Niceea, din 08-07-1997

***

Fiilor de la ieslea cuvântului Meu, prăznuieşte cerul cu voi pentru însemnarea sărbătorii crucii care stă pe Sfânta Sfintelor în locul de nou Ierusalim, ales de Mine ca să fie el pe pământ înaintea Mea. Acum şapte ani, Eu, Domnul Iisus Hristos, am ridicat prin voi piatră de nou Ierusalim şi v-am pus pe voi stâlpi în templul Meu cel sfânt, peste care Eu cuvintez cuvânt din cer, şi din care grăiesc peste pământ cuvântul venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl. Amin.

Intru în voi şi Îmi amintesc prin voi ce mai război a fost acum şapte ani, începând din ziua aceasta când Eu am pus prin voi crucea Mea peste grădina Mea de la voi. Se speriaseră preoţii şi arhiereii, oamenii şi diavolii, de parcă-i frigea adevărul crucii Mele pe care o port cu voi între cer şi pământ. Au început atunci război împotriva Mea şi a voastră, şi iată, nu se mai capătă războiul lor. Lasă să se războiască, fiindcă scris este: ***«Piatra se întoarce la locul de unde vine»,*** căci ***«Cine scoate sabia, de sabia lui cade».*** Războiul lor este fără de minte din cer, căci se luptă cu voi de pe pământ. Dacă au văzut că nu pot face mincinoasă lucrarea Mea de nou Ierusalim cu voi, s-au sculat să creadă şi ei în taina Noului Ierusalim pe pământ, şi să facă, zic ei, să facă şi ei ca voi şi ca Mine cu voi, să facă Ierusalim nou din ceea ce au ei: din lemne, din pietre, din oameni care păcătuiesc cu carul, din mâncare şi din băutură şi din bani peste tot şi de peste tot. **Dar banul este ochiul**

diavolului, măsura diavolului, frânghia cu care diavolul îşi măsoară împărăţia sa peste oameni, precum măsura Mea este Duhul Sfânt, ochiul Meu cu care Eu măsor pe omul sfânt ca să-l fac Ierusalim nou şi piatră de biserică şi pace între om şi Dumnezeu.

Iată, voi rosti cuvânt şi Mă voi vesti prin el biruitor cu voi, şi Îmi voi anunţa planul Meu şi mersul Meu şi casa Mea, şi casa lui, a vrăjmaşului Meu, care se luptă cu voi din pricina Mea.

Crucea Mea, care este semn înaintea Mea, este calea voastră între cer şi pământ, iar cuvântul Meu cel cu voi tulbură pe cei ce s-au făcut nebuni prin înţelepciunea lor cea omenească.

Fiilor, mergeţi cu apă sfinţită şi curăţitoare şi însemnaţi cu prima însemnare căsuţa din deal pe care Eu am ridicat-o prin voi ca să fie de folos Mie şi celor pe potriva Mea, iar însemnarea cea întreagă o vom pune în ziua cea de şapte ani după pecetluirea cu sfinţenie a grădinii cuvântului Meu de la voi. Amin. Pregătiţi această zi, că Mă voi slăvi peste pământ cu slava cuvântului Meu şi voi spune adevărul Meu peste capul proorocului mincinos, care îşi potriveşte statul în numele Meu, zice el, peste sufletul oamenilor. Dar Eu sunt Cel ce sunt, şi voi rosti adevărul Meu împotriva proorocului mincinos, care vesteşte pace când nu este pace între om şi Dumnezeu, ci este păcat şi rod al pomului morţii este.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinţilor arhangheli Mihail şi Gavriil, din 21-11-1998

***

Cel ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine și să-și ia crucea, ca viață, și așa să vină. Amin. Dar care cruce să și-o ia? Să-și ia, oare, crucea lui și necazurile lui și încurcăturile faptelor lui? O, nu așa să se înțeleagă această Scriptură, ci așa să se înțeleagă ea: să-și ia omul crucea pe umeri așa cum Mi-am luat-o Eu, de M-am dus cu ea pe Golgota ca să fiu răstignit. Acolo să-Mi urmeze Mie omul. Să-și ia omul crucea răstignirii și să se așeze pe ea, și așa să-Mi urmeze; așa, răstignit, căci cel nerăstignit este liber și face fărădelegi cu trupul său. **Să-și lase omul crucea lui cea rușinoasă și să ia crucea slavei, crucea răstignirii prin care lumea este moartă pentru el, iar el, mort pentru ea**, căci faptele lumii sunt viața iadului pe pământ, oglinda iadului în care omul se uită și își vede fața. Eu, Domnul, M-am lăsat în carte cu acest cuvânt pentru ziua aceasta a pocăinței: să-și ia omul crucea răstignirii, așa cum am luat-o Eu, și să-Mi urmeze Mie, ca să scape de cele ce au să vină peste pământ pentru curățirea fărădelegii de pe el, căci fărădelegea și trupurile ei se vor topi ca ceara curând, curând.

Voi, fiilor de la iesle, slujiți-Mi Mie și Evangheliei venirii Mele, ca să Mă vestesc cu ea de la margini la margini, după cum și fac, și ca să aduc ziua sfârșitului fărădelegii a tot pământul. Iar cel ce voiește să-și scape viața, acela și-o va pierde, și cel ce și-o va da pentru Evanghelia venirii Mele, acela și-o va câștiga, și își va lua crucea și Îmi va urma lepădându-se de sine și iubindu-Mă pe Mine.

Lucrați la zidirea celor ce vor rămâne, fiilor. Lucrați în numele Meu tot ce lucrați. Așa să lucrați voi, căci oamenii care zidesc pentru Mine, zic ei, biserici și mănăstiri, le dau apoi oamenilor, nu Mie, și se fălesc aceștia cu numele Meu. **O, zidirile bisericilor și mănăstirile trebuie să fie pentru cei ce-Mi slujesc Mie zi și noapte, nu pentru lume, nu pentru slava cea deșartă a omului care se face slujitor al Meu de la el citire ca să se îngâmfe el cu numele Meu înaintea**

celor ce nu știu ce înseamnă Dumnezeu. Toate bisericile lumești, din cărămidă și din piatră, se vor dărâma la porunca Mea, și va rămâne pe pământ biserică vie, biserică cerească, cu slujitori cerești și cu fii cerești pe pământ, prin biserica Mea cea vie. Amin.

Lucrați la zidirea celor ce vor rămâne, fiilor. Învățați-i pe cei ce Mă caută cu voi să știe ce înseamnă Dumnezeu cu omul. Faceți-Mi nume între oameni, fiilor. Dați Evanghelia împărăției cerurilor peste pământ de la margini la margini, că așa este scris mai înainte să vin, și apoi vin, că acum e vremea să vin. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea nașterii sfântului Ioan Botezătorul, din 07-07-1999

***

Voi, fiilor care Mă aduceți pe pământ cuvânt pentru ca să-Mi pregătesc cu cuvântul venirea Mea, ascultați și scrieți în cartea Mea de azi cuvântul Meu. Amin.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh vă îmbrățișez cu mâinile înțepate de cuiele răstignirii, căci i-am însemnat în palmele Mele pe cei pentru care am murit pe cruce, așa cum am rostit mai dinainte prin profetul Isaia, zicând Sionului: ***«Iată, te-am însemnat în palmele Mele, și nu te voi uita, și vei fi de-a pururi înaintea Mea, și fiii tăi vor fi veșmântul tău de podoabă, și ca o mireasă te vei încinge cu ei».*** Amin, amin, amin.

Am zis vouă să așezați cuvântul Meu înaintea oamenilor ca să-i ajut să vină spre pocăință și spre umilință și spre viață sfântă pentru venirea Mea. Omul însă are viața lui, iar Eu, pe a Mea. De ce, oare, nu ia omul ce am dat Eu pentru el? De ce nu ia? Mi-am dat viața pentru om ca să ia omul viață din viața Mea, ca să-și dea și omul viața lui pentru Mine. L-am însemnat în palmele Mele ca să Mă recunoască de Dumnezeu peste el, că am venit de la Tatăl din cer când am venit să Mă fac Om din Fecioară. Am luat pe umeri crucea păcatelor omului ca să-l scap pe om de plata păcatelor lui dacă se întoarce cu ochii spre crucea răstignirii Mele. Omul însă nu s-a înduioșat. Omul nu trăiește durerea Mea de pe cruce atunci când își face pe trupul lui semnul durerilor Mele pentru el, semnul crucii, așa cum îl am însemnat pe trupul Meu. O mulțime de noroade s-au lepădat de cruce și nu-și mai fac pe trup semnul răstignirii Mele, semnul prin care Eu am biruit moartea, așa cum un ostaș biruiește în război cu arma cea împotriva vrăjmașilor.

O, fiilor, fiilor, cu cât s-a apropiat vremea venirii Mele în trup pe pământ, cu atât s-au lepădat noroadele de semnul crucii Mele, și de atunci diavolul s-a culcat de tot, și nu se mai teme de nici un om decât de creștinul cel adevărat cu iubirea și cu trăirea și cu veghea lui întru venirea Mea. Iată, diavolul nu se mai teme de nici un om, dar omul care face voia diavolului se teme ca de moarte de creștinul care Mă iubește făcându-Mi voia cu duhul, cu sufletul și cu trupul său.

Duhul rău i-a îndeletnicit pe oameni să nu-și mai facă pe trup semnul crucii, semnul răstignirii Mele prin care am biruit pe șarpele cel de demult. Nici cei ce s-au botezat creștinește în numele Meu, nici aceia nu mai fac pe trupul lor semnul crucii, și dacă-l fac, vai de făcutul acesta cu care-l bucură tot pe diavolul. Omul care mai face cruce pe trupul lui, face cruce după cum îi este și viața. Nu mai știe omul locul unde trebuie să-și pună degetele mâinii când își face cruce. Nu mai face nici preotul semnul crucii așa cum se cere la creștini, și nu mai este cel ce învață pe om crucea și semnele ei, și semnul ei pe trupul omului. Nu-și mai înalță omul crucea către Dumnezeu, și se

coboară cu ea în adânc, și Eu Mă plâng vouă de durerea Mea de la om. Voi însă îmbrățișați-Mă prin semnul crucii, prin semnul răstignirii trupului Meu, căci Eu când l-am făcut pe om l-am făcut să fie cruce, cruce sfântă, trup sfânt, trup răstignit față de păcat, viață pusă în slujba lui Dumnezeu. Voi însă îmbrățișați-Mă pe Mine când faceți pe trupul vostru semnul crucii Mele, semnul Celui ce v-a îmbrățișat prin răstignire, căci fericit este omul care s-a folosit de moartea Mea pe cruce, că acela a înviat, și este viu în vecii vecilor.

Fiilor, Mă dor ranele răstignirii, că omul a fost rău cu Mine și cu cei care au urmat Mie. Stăpânitorii oamenilor s-au temut mereu de cei ce Mă urmau, și îi omorau pe aceștia, și le puneau nume rău între oameni din pricina numelui Meu. Toți cei ce vor să fie stăpâni peste oameni și peste pământ se tem cu temere mare de cei ce-Mi slujesc Mie cu duhul și cu adevărul. De cei ce-Mi sunt Mie biserică vie se tem oamenii pământului, dar de biserică lumească nu se teme nimeni, și nici diavolul și nici îngerii lui. Voi însă îmbrățișați-Mă prin semnul crucii răstignirii Mele peste trupul vostru, că v-am făcut de temut pentru fiii oamenilor care nu vor să vin. Se tem oamenii de voi mai rău decât de moarte, dar mai bine v-ar iubi și ar asculta povața Mea cea care este peste voi. Mai bine v-ar îmbrățișa oamenii, dar ei nu pot așa ceva, că slava deșartă i-a cuprins în întuneric, și se tem pentru păcatele lor, căci voi sunteți Scriptura venirii Mele, și de aceea vin la voi, și de aceea sunt cu voi. Sunt cu voi pentru împlinirea Scripturilor venirii Mele. Amin, amin, amin.

Fiți precauți, fiilor, și dați înaintea oamenilor cuvântul Meu, că **se ridică înșelare mare pe pământ pentru Scripturile venirii Mele.** Fiți precauți, că **Eu v-am spus că odată cu venirea Mea aduc învierea drepților Mei, și trup nestricăcios peste cei ce Mă așteaptă să vin.** Fiți pe plăcerea Mea, că Eu vin așa cum este scris în Scripturi să vin, și voi ocroti cu brațul Meu dumnezeiesc pe cei ce petrec întru sărbătoarea venirii Mele cu duhul, cu sufletul și cu trupul lor. Fiți cerești pe pământ, fiilor. Amin, amin, amin. Fiți ca și în cer pe pământ, ca să săvârșesc în voi voia Mea. Fiți cruce dreaptă între oameni, căci adevărata cruce este crucea răstignirii, și altfel de cruce nu este cruce. Cel nerăstignit nu are cruce, nu are cu ce să se arate înaintea Mea la venirea Mea. Voi însă prăznuiți praznicul crucii Mele în mădularele voastre și înălțați-vă prin răstignirea omului care se luptă în voi pentru viața Mea în el, ca să vă am mereu sămânță de viață fără de moarte, așa cum Eu am zis să fiți. **Am zis că biserica Mea nu va fi biruită în veac, și de aceea am făcut din voi biserică nebiruită, Sion sfânt, precum am zis Sionului: *«Iată, te-am însemnat în palmele Mele, și vei fi de-a pururi înaintea Mea»*.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălțării sfintei cruci, din 27-09-1999

***

Faceți-Mi mereu primirea, fiilor, ca să pot tot ce este scris să fac și să așez la loc veacul Domnului, iar unde nu voi găsi lacrimile pocăinței, voi pune Eu lacrimile suferinței pentru tot omul care nu va voi să se răstignească pe sine pentru venirea Mea cu veacul veșniciei. **Nu vă mirați de felul cum M-am arătat azi în zori la voi. Nu fiți nedumeriți de vederea ce v-am arătat, fiilor, căci M-am arătat vouă răstignit pe cruce; iar dacă deasupra crucii era scris „Scaunul judecății", aceasta vin să vă tălmăcesc așa: tot omul care nu se va răstigni pe sine pentru Mine, Eu, Domnul, voi fi semn pentru el, prin răstignirea Mea pe cruce. Răstignirea Mea pe cruce a fost judecata lumii și a stăpânitorului lumii acesteia. Scaunul Meu de judecată a fost crucea; pe ea M-am așezat ca să judec. Ea a fost și este tronul judecății Domnului, și vai omului care șterge de pe trupul lui semnul dintre Mine și om! Vai și iar vai tuturor celor care au zis și zic că crucea și semnul ei nu este bun, căci aceia sunt cei ce nu voiesc să domnesc peste ei**

de pe scaun, de pe tronul judecății. Este scris cuvântul Meu în Scripturi, este scris așa: ***«Cei ce n-au voit să domnesc Eu peste ei, să fie luați și aruncați».*** De aceea vă zic vouă, fiilor, faceți-Mi primirea ca să vin la voi și să scriu cartea judecății, că este scris în Scripturi să vin și să deschid Eu Însumi această carte; iar ca s-o deschid, ea trebuie să fie întocmită pe pământ de Însuși Dumnezeu. (*Vezi selecția tematică: „Cartea Mielului”, - și pe edocr; archive.org; Google Drive; Scribd: jumpshare; pubhtml5; joomag; issuu; n.r.*)

Eu dacă l-am iertat pe tâlharul de pe cruce, care era în dreapta Mea în vremea răstignirii Mele, și l-am dus iertat în rai, de ce am făcut Eu așa cu el? Am făcut așa pentru că el nu cunoștea pe Dumnezeu, iar dacă L-a cunoscut în ceasul morții, el n-a mai făcut apoi nici un păcat ca să mai moară față de Mine, și a rămas prunc și sfânt cu inima și cu trupul, și a murit lângă Mine mărturisindu-Mă de atunci și până azi prin Scripturile răstignirii Mele, și a fost numit de Mine mucenic răstignit pe cruce. Oamenii însă își zic că Eu îi voi ierta în ultima clipă ca pe tâlharul de pe cruce, care și-a spovedit păcatele pe care le-a făcut, și altele n-a mai făcut.

O, mamă Fecioară, citeai în cartea proorociilor despre Fecioara care Mă va naște pe Mine, Fiul Tatălui Savaot, și voiai să Mă poți ajuta, și te rugai Tatălui pentru venirea Mea, ca să vin și ca să slujești venirii Mele. Tatăl și cu Mine te-am ascultat, și am trimis pe înger și ți-a vestit că tu Mă vei naște între oameni. O, mamă, te serbează cerul pruncă de trei ani, slujitoare lui Dumnezeu! Viața ta cea sfântă este scrisă pe pământ, dar omul e greoi la credință, iar cei ce stăpânesc prin lucrare de biserică, tot greoi sunt și aceștia, și nu dau omului putere să creadă. Învață-i tu prin cuvântul Meu pe oameni. Hai cu Mine pe cărarea cărții Mele, că vremea e când Eu vin cu sfinții pe pământ ca să-Mi desăvârșesc venirea. Te așez cuvânt înaintea oamenilor și înaintea creștinilor ca să-i înveți taina de biserică a lui Dumnezeu, Eu în om, și omul în Mine, taina pe care ai împlinit-o tu, mamă. Te-am pus tipar înaintea creștinilor pe pământ, și te pun și din cer. Învață-i pe ai Mei. Învață-i prin ei și pe creștinii care trăiesc prea puțin pentru Mine. Învață-i și pe cei ce au uitat pe Dumnezeu. Învață-i pe ai Noștri din grădină, ca să se audă peste tot ce trebuie să fie un fiu al veacului ce va să fie. Amin, amin, amin.

– Mă așez cuvânt, Fiule Emanuel, căci Tu ești Hristosul Tatălui, venit între oameni prin pântecele meu fecioresc. Te mângâi în durerile venirii Tale mângâindu-Ți fiii din grădină. Amin.

Veniți, copii ai Fiului meu, Iisus Hristos, veniți spre ascultarea cuvântului cel pentru taina de biserică a lui Dumnezeu. Eu vă mângâi pe voi, ca să întindă creștetul și inima sub mâna mea mângâietoare toți cei care vor să-I dea viață creștinească din ei Fiului meu, Iisus Hristos, Mielul și Păstorul bisericii sfinte pe pământ, Părinte al veacului ce va să fie, Domnul păcii, așa cum Tatăl Savaot L-a numit pe El prin prooroci. Veniți voi sub scutul învățăturii sfinte, iar acest cuvânt cheamă pe toți care dau să vină și nu știu ce este taina de biserică între cer și pământ.

Un fiu al Domnului pe pământ, un fiu al veacului ce va să fie trebuie să vină ca și mine din pruncie la slujirea lui Dumnezeu, trebuie din pruncie să vină întru împărăția cerurilor, iar cel ce vine mai târziu, trebuie să se facă prunc sub scutul Domnului și să se lase purtat de mânuță ca și pruncul; să stea în așteptarea venirii Fiului meu ziua și noaptea, așa cum am stat eu, și până să-L nasc, și după ce S-a dus la Tatăl. Un copil al lui Hristos se scoală până în răsărit de soare, și, trezindu-se din somn, cade cu fața la pământ de trei ori, mulțumind Domnului și sfinților și îngerilor pentru paza asupra lui, zicând cu cuvântul: **„Doamne, nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul**

Tău Cel Sfânt nu-L lua de la mine, ca să fiu fiu al zilei ziua și noaptea, fiu al Tău, acum și în veacul ce va să fie. Mă închin Ție cu totul, însemnându-mă cu semnul sfintei cruci, ca să se teamă de mine diavolii, și să Te bucuri Tu de viața mea lângă Tine, Doamne. Amin". *Copilul lui Hristos merge apoi și se spală pe față de trei ori, și pe mâini, închinându-și trupul cu mâna în semnul crucii Fiului meu, Care a suferit moarte pe cruce. El merge apoi și se așează în genunchi cu închinăciuni și rostește laude Domnului și rugile cele de dimineață. El cere apoi Domnului pe sfinți și pe îngeri, și pe Domnul Însuși ca să fie cu el în tot lucrul mâinilor lui, închinându-și mereu trupul și lucrul cu semnul sfintei cruci și cugetând la clipa venirii Fiului meu. El își împarte lucrul mâinilor lui cu lucrul rugăciunii lui pentru lauda Domnului său, veghind cu trezie să nu cadă de la fața Domnului. El aduce apoi cuvânt de mulțumire Domnului pentru săvârșirea lucrului zilei, și cerând peste el pază de sfinți și de îngeri se așează pentru odihna trupului cu trezie de suflet până la vremea rugăciunii de aur, în miez de noapte, când se scoală rugându-se.*

I-am învățat, Fiule, după cum a fost cuvântul Tău, căci cei din cer fac voia Ta cea atotputernică. Toți împărații minciunii stau pe scaune și pe tronuri rușinoase și iau slavă de la oameni, dar tronul Tău de stăpânire și de judecată este crucea pe care Te-ai așezat când ai judecat lumea prin răstignirea Ta. Crucea răstignirii este scaunul Tău de judecată, Fiule al meu și Doamne al păcii, căci ai purtat pe umerii Tăi stăpânirea Ta și scaunul Tău de judecată peste neamul omenesc. Îți sărut crucea suferinței și Îți mângâi așteptarea și îi mângâi pe cei ce Te așteaptă, căci sunt mamă. Amin, amin, amin.

– Iar Eu, Domnul Cel Atotputernic, vă întăresc pe voi cu brațul Meu cel tare, căci voi, fii ai grădinii Mele, sunteți cei care ați rămas cu Mine în încercările Mele, în truda Mea dintre cer și pământ pentru înnoirea facerii, și Eu vă rânduiesc vouă împărăție precum Mi-a rânduit Mie Tatăl Meu, ca să mâncați și să beți la masa Mea în împărăția Mea și să ședeți pe tronuri, judecând de lângă Mine peste neamul omenesc. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică, din 04-12-1999

***

Iată, fiilor, de ce vin Eu mereu, mereu cuvânt la voi. Vin să trec peste pământ cu învățătura Mea cea sfântă și s-o ia omul care dorește pe Dumnezeu și de la Dumnezeu, că pe pământ nu mai sunt apostoli sfinți, ci sunt oameni care-și zic „teologi", nu apostoli. O, cine i-a făcut pe ei „teologi"? Cine i-a numit pe ei așa? Unde au pomenit ei în vremurile creștine să-și zică vreun om „teolog"? Iată, acum e vremea cu păgânie, și oamenii își zic „teologi", nu-și mai zic apostoli, căci sunt plini de mândrie și se ascund sub alt cuvânt, și își zic unii altora „teologi". **Dar Eu zic așa: e rușinos, e rușinos să vorbească despre Dumnezeu oameni care nu fac voia lui Dumnezeu, oameni care se închină la oameni, oameni care nu se răstignesc pe ei înșiși față de păcat, față de deșertăciunile de pe pământ.** E rușinos la cer, fiilor. Mi-e rușine în fața îngerilor și a sfinților, Mi-e rușine de tot ce fac acești oameni, de tot ce zic ei că fac în numele Meu și pentru Mine; ei, care nu știu să se roage pentru ei, darămite pentru oamenii cei necăjiți și plini de dureri, căci rugăciunea cea care ajunge înaintea Mea este omul sfânt, omul care se face rugăciune, omul care se face putere din Dumnezeu și lumină din Dumnezeu și viață sfântă între oameni, viață pentru Dumnezeu, nu pentru el.

O, unde se mai vede pe pământ om îmbrăcat cu haina smereniei, cu haina apostoliei, cu haina Mea, fiilor? Haina celor ce-și zic „teologi“ este haina mândriei lor, haina sub care se ascund ei bătându-se unii cu alții pentru ea. Depărtați-vă, voi, poporul Meu, de unii ca aceștia. Fiți mari cu înțelepciunea voi, cei învățați de Dumnezeu, că Eu așa v-am spus: depărtați-vă de cei ce hulesc pe Dumnezeu prin viața lor cea deșartă, prin mândria lor cea lumească, prin cuvintele lor și prin lucrarea lor cea vicleană. Să se dea în lături iudele și irozii și să-Mi lase Mie calea liberă ca să vin. Amin, amin, amin.

Acum două mii de ani am spus apostolilor Mei așa: ***«Nu este nimeni care să vă vorbească de bine, și apoi îndată să vă vorbească de rău»***. Dar acum vă spun așa: nu este nimeni care v-a vorbit pe voi de rău, și acum îndată să vă vorbească de bine; nu, fiilor, nu este. Stă scris în cer cu mâna lor vorbirea lor de rău asupra voastră. Stau pe trupul Meu ranele răstignitorilor Mei, și ele mărturisesc.

O, e omul trântit la pământ și nu-l ridică nimeni, **căci cei ce-și zic „teologi“ dau mână cu mână cu păgânii, cu cei ce nu sunt din oile Mele,** că pe ei nu-i doare de oile Mele, și îi doare de ei, și ei nu știu ce e durerea, dar Eu știu, căci Eu sunt Omul durerii și n-am cu cine să-Mi duc crucea. Eu sunt Omul Cel de sub cruce, și toți cei ce-și zic „teologi“ Mă vor numai pe cruce; fac cruci peste tot și Mă așează pe Mine pe ele răstignit, și se închină la crucile toate, dar la Mine nu. Care teolog se oprește din calea lui în fața sfintei cruci pe care Eu stau răstignit? Care din ei se oprește să plângă pentru Mine, Care stau pe cruce, și să plângă pentru el, care nu stă pe cruce ca să stau Eu pentru el? Tot omul care nu stă pe cruce Mă pune să stau Eu pe cruce în locul lui, pentru că omul care nu se răstignește pe cruce, acela păcătuiește mereu, iar Eu pentru păcatele lumii M-am așezat pe cruce cu trupul Meu cel curat. Care om se mai oprește în fața crucii pe care stau Eu răstignit ca să plângă pentru Mine că stau pe cruce pentru el, pentru viața lui cea plină de deșertăciuni și de pofte?

O, fii ai oamenilor, stă Dumnezeu pe cruce, și voi stați în păcate. De ce nu veniți la crucea Mea să plângeți pentru Mine și pentru păcatele voastre pentru care Eu stau pe cruce? De ce nu vă luați și voi crucea ca să urmați Mie? O, fii ai oamenilor, numai pe cruce Îl vreți voi pe Dumnezeu? Numai pe cruce vreți voi să stau Eu? Răspundeți-Mi!

O, nimeni, nimeni nu răspunde, nimeni. Nu știe nimeni să dea răspunsul acesta. Cei ce-și zic „teologi“ fac cruci peste tot, și Mă așează pe Mine pe ele răstignit, și se închină la crucile toate, dar la Mine nu. Tot omul Mă ține pe cruce, tot omul păcătuiește, și nimeni nu mai poate fi apostol al Meu, căci apostolii trebuie să fie sfinți ca și Mine. Eu pe apostolii Mei i-am luat dintr-ale lor, din cele de dinainte ale lor, și i-am curățit și i-am învățat și i-am făcut sfinți, și nu s-au mai întors într-ale lor, ci au rămas întru ale Mele, și a cunoscut aceasta lumea, căci ei aveau puterea Mea prin lucrarea lor, și aceasta înseamnă apostoli cu har și cu Duh Sfânt prin lucrarea lor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a sfintei Cruci, din 02-04-2000

***

O, cum să facem după ce omul s-a învăţat aşa de mult cu cele pe care le face el şi nu Eu? Cum să fim de frumoşi pe pământ ca să vadă omul această fericire a Mea în om şi să râvnească apoi la ea? Cum să facem, fiilor, să ştie omul dorul Meu după el şi ziua Mea care se apropie de om

ca să-i dea din ea, şi el să ia? Eu ţi-am spus, poporul Meu, că te voi numi mai presus de ziua naşterii, mai presus de ziua învierii te voi numi. Ţi-am spus prin fiii prin care te păstoresc că tu trebuie să fii poporul cel nou care Mă are altfel decât a avut omul pe Domnul până acum. **Omului creştin sau păgân îi place să Mă aibă şi să Mă vadă pe cruce şi să se închine Mie aşa cum Mă aşează el înaintea lui ca să Mă vadă, răstignit.** O, dacă aşa vrea să Mă vadă şi dacă aşa Mă pune spre vedere pe la toate răspântiile, de ce, oare, nu-Mi urmează omul pilda vieţii Mele? De ce nu plânge omul că Mă vede pe cruce? De ce nu se opreşte, şi trece făcându-şi semnul crucii şi zicându-Mi: „Doamne, ajută-mă!“ sau „iartă-mă!“? Eu sunt pe cruce văzut de ochii lui, şi el vrea de pe cruce să-l ajut, dar Eu sunt Cel viu, şi nu ştiu cum să-i spun omului cât sunt Eu de viu, înainte de învierea Mea dintre morţi, şi după înviere apoi. Nu ştiu cum să-l fac pe om să vadă sau să creadă că Eu sunt cu trupul viu, şi abia mai pot să stau nevăzut după ce atât de mult s-a apropiat vremea ca să Mă vadă tot trupul, căci scris este: ***«Tot ochiul Îl va vedea pe El, chiar şi cei care L-au împuns»***. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-2002

***

Cu crucea Mea cea grea, cu crucea venirii Mele Mă aşez pe umerii voştri plăpânzi şi strânşi de înfiorare şi de greu pe calea venirii Mele la om, copii de sub cruce. E tare frumoasă calea crucii, calea de sub cruce, şi fericiţi sunt şi vor fi cei ce nu fug de ea, iar cei ce fug sunt cei ce nu se recunosc în Mine, Cel frânt şi biruitor sub cruce, şi nici Eu în ei nu Mă recunosc. Amin.

Eu am spus răspicat: ***«Oricine voieşte să vină după Mine, să se lepede de sine, să-şi ia crucea şi să-Mi urmeze Mie»,*** Mie şi nu loruşi, copii de sub cruce, striviţi şi biruitori sub ea şi prin ea, că **nu e om biruitor între pământ şi cer decât prin cruce.** Amin.

Eram împreună cu ucenicii când am chemat mulţimea şi am zis: ***«Oricine voieşte să vină după Mine, să se lepede de sine, să-şi ia crucea şi să-Mi urmeze Mie, căci cine va voi să-şi scape sufletul, îl va pierde, iar cine va pierde sufletul său pentru Mine şi pentru Evanghelie, acela îl va avea, îl va scăpa de la pierzare, căci ce-i foloseşte omului să capete lumea toată dacă sufletul şi-l pierde, şi ce ar putea el da în schimb pentru sufletul său?».***

O, copii striviţi şi biruitori sub crucea grea a venirii Mele după om! Să ştiţi şi să spuneţi tuturor prin acest cuvânt rostit că **pe pământ sunt două feluri de creştini: creştini pământeşti, trupeşti, şi creştini cereşti, duhovniceşti, sub cruce.** Voi, fiilor mici şi cu mers apăsător de greu pe calea voastră cu Mine, voi niciodată să nu plângeţi pentru voi sau pentru om. **Voi să plângeţi pentru Mine şi cu Mine, iar fiii lumii să se plângă pe ei.** Cine plânge pentru el, se răzvrăteşte şi se nemulţumeşte, iar cel ce Mă iubeşte şi Mă urmează prin lepădare de sine, nu trebuie, nu e frumos să se despartă de Dumnezeu în faţa îngerilor sau în faţa oamenilor, căci Eu nu sunt păpuşă, cum dau mulţi să se poarte cu Mine, ci sunt Cel plin de lacrimi pentru tot omul care se joacă cu Dumnezeu înaintea îngerilor şi înaintea oamenilor scuturându-se de cruce, de credinţă, de statură şi de statornicie prin orice greu, iar Eu, Domnul, Eu şi sfinţii Mei, nu am făcut şi nu facem aşa, ci îndelung răbdăm pe pământ şi în cer pentru viaţa şi salvarea omului căzut din viaţă. Amin.

Crucea este venirea Mea prin slava de pe cruce, aşa cum am lucrat şi acum două mii de ani. **Crucea este semnul venirii Mele la om, iar omul fără cruce nu are în trupul lui venirea Mea.**

Crucea este biruinţa morţii, şi fericiţi îi numesc Eu pe cei ce se bagă sub ea şi nu mai ies de sub ea apoi, căci omul fără cruce este lumesc, este ca şi copilul care iubeşte jucăriile şi viaţa voii libere şi nu o viaţă cu lacrimi şi cu strâns de inimă ca să-l ţină acestea viu şi adevărat pe pământ şi în cer. **Crucea este viaţa cea fără de păcat, fără de plăceri, fără voie de sine**, căci împărăţia lui Dumnezeu în om, nu este ca cea de pe pământ în om, ci este ca cea de pe cruce, căci Eu prin cruce am fost Împărat cu împărăţie care nu cade. Amin. Cel ce uită pe Dumnezeu pentru sine, este acela care nu stă în Dumnezeu, iar cine aude aceasta ce spun Eu, să înţeleagă. Cel ce uită pe Dumnezeu este acela care adoarme când se culcă şi când se scoală neînvinuindu-se pe sine pentru umilinţa care i-ar da viaţa, căci cel fără Dumnezeu este mort, este el, nu este Dumnezeu în el, fiindcă Dumnezeu este umilit, este Cel blând şi smerit cu inima prin duhul umilinţei, care-L face pe Dumnezeu în om şi pe om în Dumnezeu. Amin.

Cel ce uită pe Dumnezeu pentru sine, este acela care nu stă în Dumnezeu, iar cine aude aceasta ce spun Eu, să înţeleagă. Cel ce uită pe Dumnezeu este acela care adoarme când se culcă şi când se scoală neînvinuindu-se pe sine pentru umilinţa care i-ar da viaţa, căci cel fără Dumnezeu este mort, este el, nu este Dumnezeu în el, fiindcă Dumnezeu este umilit, este Cel blând şi smerit cu inima prin duhul umilinţei, care-L face pe Dumnezeu în om şi pe om în Dumnezeu. Amin.

O, cât de uşor uită cei ce dau să se lepede de sine şi să-şi ia crucea şi să-Mi urmeze Mie, cât de uşor uită aceştia să nu se închine la alţi dumnezei în afară de Mine! **Iată, nu ştiu aceştia ce înseamnă să nu se închine la alţi dumnezei, ce înseamnă să se închine la ei înşişi împotriva statului Meu în ei,** căci Duhul Meu este umilinţa, fiindcă sunt Fiu, şi aşa stau, şi nu Mă ridic să nu ascult de Tatăl, Care este în Mine şi Mă învaţă să fiu Fiu şi să Mă închin Tatălui, căci El în Mine trăieşte, şi Eu în El, şi aşa ar fi să fie şi umilinţa celor ce Mă vor în ei cu faţa Mea cea din Tatăl, cu umilinţa Mea cea de Fiu. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a sfintei Cruci, din 14-03-2004

***

Scripturile, poporul Meu, învăluie în taina cuvântului lor toate împlinirile lui, căci Eu acum două mii de ani am fost vestit de Tatăl şi de îngerul Meu că voi veni, şi când am venit, am împlinit toate Scripturile cele despre venirea Mea Dumnezeu din Dumnezeu şi Om desăvârşit între oameni, şi toată această minunată vreme a Scripturilor Mele, a cerului pe pământ şi a împărăţiei lui, a fost învăluită în mare taină şi minunat s-a împlinit, iar neamul cel de atunci de pe pământ a trecut pe lângă împlinirile Scripturilor şi n-a ştiut puterea şi lucrarea lor pe pământ, şi omul de atunci şi-a văzut înainte de ale omului, şi a fost neamul oamenilor de atunci ca mulţimea care iese de la vederea şi de la auzirea acelor împliniri, şi apoi ea se întoarce în ale ei de zi cu zi. Eu însă am lucrat atunci pentru toate veacurile care au fost înainte şi după vremea aceea, şi am rămas în cer şi pe pământ Dumnezeul Cel adevărat şi dovedit aşa prin împlinirea Scripturilor celor dinainte vestite pentru venirea Mea prin care M-am făcut om ca să sufăr în mijlocul oamenilor, ca să fiu dispreţuit de ei, şi odată cu aceasta să fiu de mulţi cunoscut prin credinţa lor, şi apoi prin cele mai presus de fire lucrări ale Mele în mijlocul lor, de la naşterea şi până la înălţarea Mea iarăşi întru Tatăl. Amin.

Toată viaţa Mea, toată calea Mea a fost cruce, poporul Meu, căci Eu pentru aceasta Mă făcusem om pe pământ de la Tatăl prin Fecioară, şi eram Fiul Tatălui Savaot şi eram sub cruce pe pământ. Îţi spun ţie în ziua sărbătorii crucii Mele cea din lemn şi pe care cu greu am putut s-o port

pe trupul Meu cel biciuit şi cel rănit, îţi spun ţie, poporul Meu, **că e putere de la Dumnezeu crucea. Ea este o prostie pentru cei de pe căile deşertăciunii lumeşti**, care-i numesc nebuni pentru ei pe cei ce au cruce din cer, dar ea este puterea lui Dumnezeu în om şi îl face pe om după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu. Amin.

Am spus acum două mii de ani că nimeni nu s-a suit în cer decât Cel ce S-a coborât din cer, şi iată cât de adâncă este taina naşterii de sus şi pe care omul nu se căzneşte să o pătrundă. Dar pe tine te rog, cu tot cerul de sfinţi şi de îngeri te rog; te rog să o pătrunzi în toate ungherele ei, poporul Meu, ca să iubeşti cu toată puterea sufletului şi a trupului tău taina crucii şi lucrarea ei peste tine, că nu este slavă în cer şi pe pământ ca slava omului cel de sub cruce din cer. Amin.

O, poporul Meu, nu e bună pentru tine cruce de pe pământ. Ia cruce din cer, şi prin ea să mori şi să înviezi, căci numai prin cruce din cer poate omul să moară şi să învieze apoi. Eu ţi-am arătat ce slavă mare îi aduce omului suferinţa cea pentru cer. Eu şi nu omul ţi-a arătat aceasta, ci Dumnezeu ţi-a arătat, fiule învăţat de Dumnezeu pe pământ. Nu mai vorbesc cu omul de taina crucii, căci pentru omul de rând cerul şi crucea lui de pe pământ este nebunie, este prostie, ci vorbesc cu tine şi îţi spun să nu-ţi ai cruce de pe pământ pe umeri şi pe inimă, ci din cer să ai aceasta, căci vai omului care nu are crucea slavei cereşti pe pământ, şi apoi în cer!

Te învăţ, poporul Meu, aşa cum Îmi învăţam ucenicii acum două mii de ani, că din multele mulţimi care se purtau pe urma Mea ca să vadă slava crucii Mele pe pământ, Mi-am putut aduna câţiva ucenici, şi pe aceia cu mare răbdare, cu mare grijă, cu adâncă pildă i-am învăţat taina vieţii, viaţa sub cruce şi slava ei peste om. Te învăţ taina vieţii slăvite, iar tu să fii silitor pentru învăţătura cea de la Mine ca de la Cel ce a purtat între oameni crucea slavei cereşti. Amin.

La şcoală pe pământ, unde omul este învăţător peste om, acolo cine nu învaţă rămâne repetent, rămâne în urmă cu mersul şi cu slava cea de pe pământ. La cruce, cine nu stă îngenuncheat şi intrat sub ea, rămâne păcătos, rămâne în urmă cu mersul şi cu slava cea din cer, căci crucea este din cer şi se face omului cale spre slava cea nepieritoare şi care cu trudă şi cu dureri se dobândeşte pe drumul spre ea. Amin.

Eu l-am iubit mult pe om. L-am iubit cel mai mult pe om în vremea Mea cea de sub crucea Mea cea de la om pentru Mine lucrată. L-am iubit pe om, şi iubirea de el Mi-a sfârşit cu totul puterea Mea cea de sub cruce, ca să vadă omul şi să vină să Mă ajute, şi apoi Eu să-l învăţ pe el să vină sub crucea Mea cu crucea lui, cu viaţa lui, cu mersul lui, cu trupul lui sub cruce. A venit Simon din Cirena şi Mi-a dus crucea ca să vadă omul că poate să ducă crucea Mea pentru iubirea Mea de el, iubirea care Mi-a sfârşit cu totul trupul, aşa cum omul ar trebui să-L iubească pe Dumnezeu slăbindu-şi trupul şi dând putere iubirii cea pentru Mine în el, căci trupul omului pofteşte mereu împotriva iubirii cea pentru Mine în om, aşa cum iubirea Mea în om uită de om şi numai la Mine se suie din om, şi cu mare suferinţă iubeşte ea pe Dumnezeu în om, umplându-l pe el de chipul pocăinţei şi al umilinţei prin care omul iartă şi este iertat.

O, e zi de sărbătoare a crucii pe care Eu am fost bătut în cuie pentru slava Mea cea de sub cruce şi cea de pe cruce şi cea de după cruce. **E ziua sărbătorii lemnului crucii pe care Eu M-am aşezat jertfa cea de-a pururi şi care, scoasă din pământ unde aştepta ziua mărturisirii ei,**

a fost arătată la noroade ca să se întărească peste ele şi peste timp adevărul cel despre dumnezeirea Mea în trupul Meu luat pe pământ din Fecioară prin rânduiala cea din veci a Tatălui Savaot, Tatăl Meu.

Slavă crucii Mele cea purtată de om, căci crucea Mea nu are slavă pe pământ decât când omul intră sub slava ei, sub suferinţa ei cea plină de slavă, de slava umilinţei ei care aşează pe chipul omului chipul pocăinţei, semnul împăcării omului cu Mine, Cel ce am purtat slava crucii. Amin.

Eu prin suferinţa Mea din tine te păzesc de moarte şi de toată faţa ei, poporul Meu cel credincios venirii Mele cu Scriptura învierii prin cruce a celor morţi şi a celor vii. Eu prin aşa cruce te privesc cu drag, căci **vai celui ce face pe trupul lui semnul crucii fără să ştie ce lucrare are crucea Mea peste om!**

Eu prin suferinţa Mea din tine te scap de lume şi de duhul ei. Eu prin crucea Mea din tine şi de deasupra ta te ocrotesc şi te fac ca şi pe Mine. Eu prin slava crucii Mele voiesc să te fac să cunoşti lucrarea slavei cereşti şi plata ei cea de sub cruce şi îmbrăcarea ta mereu în slava Mea, slava împăcării Mele cu omul şi a împăcării omului cu Dumnezeu, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălţării sfintei Cruci, din 27-09-2004

***

Te povăţuiesc să te păstrezi frumos înaintea îngerilor luminii, căci Eu am pus lege bună în toate câte le-am făcut, poporul Meu. Fiţi fii ai zilei, fiilor, că vreau să vă deprind să vă sculaţi de dimineaţă şi să nu vă culcaţi târziu după ce înserează. E mai bine să lucraţi ziua, fiilor, ca nu cumva apoi să vă învăţaţi să lucraţi noaptea. Sculatul de dimineaţă vă aşează în întâmpinarea luminii ca să nu vină ea peste pământ când voi dormiţi, iar această lucrare vă va învăţa să staţi înaintea Mea pentru venirea Mea cu dimineaţa Mea. Dacă vă strigă cineva la poartă de dimineaţă, nu este frumos să nu fiţi voi treji cu toţii, ci e frumos să fiţi ca unul, şi aşa veţi trăi unul în altul pentru cele vii şi frăţeşti. **Culcaţi-vă când se face seară bine, şi sculaţi-vă de dimineaţă la răsăritul soarelui, fiilor, ca să fiţi fiii dimineţii veşnice.** Citiţi în Scripturi ce este plăcut lui Dumnezeu, şi aşa să faceţi în toată vremea, ca să nu rămână neîmplinite de voi toate cele din Scripturi cu care Eu am povăţuit pe om spre viaţă.

Mâinile voastre să facă multe cruci pe trupul vostru şi peste toate câte voi aveţi şi folosiţi, fiilor. Picioarele voastre să vă poarte trupul în lumină spre toate voile Mele cu voi, şi ale voastre cu Mine, şi să vestească mereu pacea, iar inimile să le lăsaţi în Mine şi în toţi cei ce sunt ai Mei, ca să puteţi avea duhul şi lucrarea ascultării care nu vă lasă să pieriţi de pe calea îngerilor luminii.

O, poporul Meu, fă de-a pururi faptă din cuvântul Meu, şi fii harnic să Mă asculţi şi să Mă iubeşti, şi vei fi lumină din cer pe pământ, şi vei fi rod al ascultării, şi bucuria Mea cea dulce vei fi, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la paisprezece ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-2005

***

Stropiţi cu harul sfinţeniei semnul sfintei cruci, fiilor unşi, crucea pe care azi o pecetluiţi cu numele Meu pentru ca să fie ea de strajă aşezată deasupra cetăţii Târgoviştei, ca să apere prin puterea ei duhul înţelepciunii oamenilor, trupurile curate de păcat, minţile cele care au darul să vadă venirea Mea la voi pentru mântuirea multora şi pentru înviere, fiilor. Amin.

Mii de îngeri să se apropie de tine, poporul Meu, şi să-i apropii şi tu, că Eu am profeţit în cartea Mea cu tine că îngerii vor lucra cu tine pe pământ, şi vor vedea neamurile pământului această minune şi lucrul Meu cu tine lucrat, şi pe tine luminat de lumina cuvântului Meu. Voiesc să pot cu tine să fiu pe pământ şi să fiu Lumina lumii, iar tu să-i arăţi lumii că eşti fiu al Meu, lumină din Lumină, şi să vină sub această viţă cei ce cu dor caută şi află apoi calea Mea cu tine şi statul tău în cer, statul Meu în mijlocul tău, şi să dăm lumii lumina mântuirii şi vederea cea slăvită a patriei cereşti pe pământ, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-2005

***

Crucea Mea cea grea s-a făcut putere de biruinţă pentru Mine, poporul Meu, căci suferinţa nu-l lasă pe om să se piardă, ci îl ţine pe braţele lui Dumnezeu, şi apoi această cruce se face sărbătoare de biruinţă şi de viaţă veşnică a omului care nu se mâhneşte sub jugul cel sfânt al suferinţei.

Pace ţie, poporul Meu Israel de azi! Crucea Mea cea grea l-a împăcat pe om cu Tatăl, căci după ce am dus-o ca să biruiesc prin ea moartea şi să Mă fac bucurie a Tatălui prin învierea şi înălţarea Mea la El, M-am lăsat omului de cărare spre Tatăl şi l-am învăţat pe om această cale, căci i-am arătat-o prin cruce, poporul Meu. O mulţime de oameni sunt creştini sau se fac creştini, dar cei mai mulţi din ei fug de calea crucii, care îi ţine pe ei pe cale cu Mine, căci omul creştin nu învaţă calea spre Mine, ci dă să înveţe bucuria spre Mine. **Măcar bucuria cu Mine dacă ar da omul s-o înveţe, tot L-ar putea mângâia pe Dumnezeu**, tot ar avea omul creştin cale spre Mine, iar Eu i-aş da lui biruinţa pentru care Eu am căzut sub cruce, şi apoi M-am arătat biruitor prin ea, dar fără credinţa ucenicilor Mei nu s-ar fi putut aşeza pe pământ biruinţa lui Dumnezeu.

Vreau să-l învăţ pe om să iubească şi să poarte cu el arma cea împotriva pierzării: frica de Dumnezeu, care îl învaţă pe om să iubească suferinţa cea sfântă, crucea, care îl aşează pe om pe calea spre Dumnezeu. Amin.

Omul iubeşte mai mult întunericul decât lumina; iubeşte mai mult faptele lui rele, care se trezesc mereu în el, pentru că omul nu mai are frică de Dumnezeu, Care vede în om şi peste om. Dar pe tine, poporul Meu, te îndemn, în numele suferinţei Mele de pe cruce, să ai grijă multă şi mare să-ţi treacă prin inimă rugăciunea, că dacă ea îţi trece prin minte, mintea o ia şi o duce cum duce apa la vale tot ce găseşte în calea ei. Te îndemn cu lacrimi, să râvneşti, poporul Meu, la darurile duhovniceşti, chiar dacă nu ajungi să iubeşti darul proorociei, dar credinţei îi trebuie rod bogat de la darurile tale duhovniceşti, care să-ţi lucreze mântuirea, căci ea nu se capătă decât prin credinţă, iar credinţa este cea lucrătoare, nu cea amorţită care îl ţine pe om departe de voia lui Dumnezeu. Apostolul Pavel se lăuda în credinţă, dar el spunea aşa: ***«Mie să nu-mi fie a mă lăuda decât numai în crucea lui Hristos Domnul, prin care lumea este răstignită pentru mine, şi eu, pentru lume».***

O, fiilor, cel ce fuge de calea crucii Mele, acela nu iubeşte calea cu Mine şi nu-şi lucrează mântuirea, care are ca sprijin frica de Dumnezeu, cea care îl face pe om să-L iubească pe Domnul cu iubire care caută în ea putere pentru ea, bucurie pentru ea, credinţă pentru ea, căci Eu fără credinţa ucenicilor Mei nu M-aş fi putut face iubire în cei mulţi care M-au aflat şi M-au iubit fără de linişte, căci iubirea îl face mare pe om, şi lucrător în calea aşteptării venirii Mele spre om cu darurile iubirii, cu roadele ei, cu mântuirea, care pe toate ale Mele le are în ea. Amin.

Pe pământ sunt numai mlaştini pentru mintea omului, poporul Meu, dar tu adumbreşte-te sub cruce, că nu e bine să te lupţi cu valurile, ci e bine să-ţi laşi mintea liniştită şi să laşi din mână cârma în vreme de valuri şi de mlaştini, ca să poţi pluti până ce se liniştesc valurile. Adumbreşte-te sub cruce în vremea ta cea grea, şi caută sub pace şi sub răbdare aşteptând, că mintea omului este trasă de mlaştini chemătoare din toate părţile, dar Eu te-am învăţat să stai în cer mereu, şi să înveţi să fii locaşul Tatălui, cerul Tatălui, poporul Meu, sfinţind cu inima şi cu gura ta numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

I-am probat în iubire pe creştinii acestei veniri a Mea, i-am probat prin iubirea lor de Verginica, prin care Eu trâmbiţam şi eram cu poporul, şi i-am găsit că aveau pentru binele lor credinţă şi nevoie de ea, nu că o iubeau pe ea pentru Mine şi pentru mântuirea lor cea de la Mine, cea de sub cruce şi nu cea fără de cruce, că nu este fără cruce mântuire slăvită, poporul Meu. I-am probat mai apoi pe creştini prin iubirea lor de voi, copii prin care Eu vin acum ca să fiu cu poporul. I-am probat pe mulţi, şi i-am găsit cu iubire de ei, aşa cum au făcut şi creştinii Mei cei mai de la începutul lucrării Mele, care Îmi pizmuiau şi Îmi ispiteau scula prin care îi dăruiam pe ei cu binecuvântările cerului ca să nu piară ei de pe pământ şi din cer prin iubirea de sine a lor. Dar vreau, prin voi, copii învăţători, să învăţ poporul să stea sub crucea Mea şi să nu piardă frica de Dumnezeu, şi să-şi agonisească din toată inima şi cugetul şi sufletul şi dragostea lor răspuns bun după plăcerea Mea la capătul trudei Mele pentru mântuirea multora. Sub cruce e dulce viaţa, e vie, are inimă vie, că **numai Domnul este Cel viu dacă El poate sta şi lucra în om.** Învăţaţi poporul să iubească răbdarea de sub crucea Mea şi nu altă răbdare, căci altă răbdare se zbate în om tot de la iubirea de sine a omului. Staţi de veghe, fiilor copii, şi staţi deschişi spre Mine. Staţi porţi deschise, ca să-l pot ţine mereu, mereu în lumină pe Israel şi ca să am popor, căci poporul Meu este cel ce umblă în lumină. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei Cruci din 27-09-2005

***

O, poporule, poporule, cu dor şi cu durere te învăţ să stai sub învăţătura Mea şi s-o pui peste tine cu frică de Dumnezeu, cu credinţă şi cu iubire, fiule, căci Eu, Domnul, am spus prin prooroci că neascultarea şi nesupunerea sunt păcate mai grele ca vrăjitoria şi ca închinarea la idoli şi sunt chiar rodul acestora. Te-am povăţuit, în multa Mea povaţă de viaţă fără de sfârşit peste tine şi ţi-am spus să păzeşti în tine viaţa, să păzeşti în tine învăţătura Mea ca să nu o pierzi, ca să nu te pierzi din ea. **Te-am povăţuit cum să calci peste puterea diavolului, care te aşteaptă mereu pe la toate răspântiile şi pe toate căile tale, şi ţi-am spus să-ţi faci semnul sfintei cruci pe tălpile încălţămintelor, şi să-l faci cu untdelemn din candelă şi cu apă sfinţită mereu, ca să biruieşti pentru tine, pentru paza vieţii tale, şi apoi pentru venirea şi lucrarea Mea pe pământ prin rodul vieţii tale cea cu ascultare şi cu supunere faţă de cuvântul învăţăturii Mele, care te paşte şi te păzeşte ca să nu pieri dinaintea Mea, poporul Meu.** Dar azi te îndemn cu proaspătă

povaţă să te lepezi de voia ta şi să iubeşti voia Mea, cuvântul Meu împlinit peste tine, căci pe cel ce îl stăpâneşte voia sa şi mintea sa, acela este stăpân şi nu poate să fie fiu. Eu nu pot să te fac fiu al Meu oricum ai fi tu, oricum ai vrea tu, ci numai tu poţi să te faci fiul Meu aşa cum vreau Eu să fii, şi altfel nu este statul înaintea Mea al celor ce se voiesc a fi fiii învăţăturii Mele. Acest cuvânt, împărăţie, va fi să fie unul în curând, căci Eu voi birui împărăţia morţii şi pe diavolul cel viclean, care are putere prin voia omului. Dar Eu voi fi Unul biruitor la sfârşit, şi voiesc să-l îndemn pe om să nu rămână în sine, să nu rămână cu duhul diavolului, pe care nu-l cunoaşte a fi, dar care este, ci să rămână cu Duhul Meu Cel dătător de viaţă, Care Se descoperă pe Sine ca să facă din El fii ai lui Dumnezeu pe pământ, şi cu ei să biruiesc numai Eu. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie izvorâtorul de mir, din 08-11-2005

***

– Mihaile, îngere al Meu! Eu, Stăpânul tău, rostesc cuvânt şi spun din Tatăl: Binecuvântată să fie lucrarea rugăciunii de coborâre a Duhului Sfânt, Care pecetluieşte şi sfinţeşte acest aşternut pentru lucrul Meu cu ucenici şi între ucenici, şi pentru facere de fii frumoşi, după asemănarea Mea. Amin. Şi se va numi acest aşternut foişorul întâlnirii, foişorul Domnului, străjuit sus şi jos, în dreapta şi în stânga şi la mijloc, de îngerul Meu Mihail, însoţit mereu de îngerul Gavriil, de toţi cei întâi peste cetele oştirilor cereşti şi de toată lucrarea lor cea de la Mine peste acest aşternut, aşteptat de cei din cer să fie, şi care vor însoţi clipele sfinţite de tot lucrul lor din mijlocul acestor hotare **însemnate acum cu semnul sfintei cruci, semnul prin care Eu M-am supus şi pe care M-am aşezat ca să-i arăt omului cum se stă înaintea lui Dumnezeu, Tatăl Meu**, şi cum să iubească omul între pământ şi cer, căci iubirea este altfel decât ştie omul că este ea. Amin.

O, Tatăl Meu, iubirea este cea pe care i-am arătat-o Eu omului când M-am aşezat pe cruce cu trupul pentru ca să-l salvez pe om din moartea de până atunci, Tată. O, Tată, cu durere şi cu fericirea ei M-am aşezat pe cruce pentru om, şi omul M-a bătut în cuie pe lemnul crucii, Tată, iar Eu am stat cuminte, am stat supus şi ascultător voii omului, ca să Mă dau pildă de iubire înaintea neamurilor de peste tot pământul, Tată. Cel ce nu are supunere şi ascultare înaintea Ta, acela este scris cu vrăjitorii, Tată, dar Eu am fost cuminte, ca să nu Mă scrie diavolul cu cei ce sunt afară, Tată, chiar dacă omul aşa M-a scris. Când l-am trimis la Ioan pe îngerul Meu ca să mărturisească acesta acum două mii de ani, Eu am spus aşa: ***«Fericiţi cei ce-şi spală veşmintele lor, ca să aibă stăpânire peste pomul vieţii şi prin porţi să intre în cetate. Afară câinii şi vrăjitorii şi desfrânaţii şi ucigaşii şi închinătorii la idoli şi toţi cei ce lucrează urzind şi iubind minciuna».***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-2006

***

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, în acest nume crede şi se botează tot neamul creştinesc de pe pământ. Amin.

Eu, Domnul Iisus Hristos, în acest nume M-am făcut şi Mă fac cuvânt acum, la sfârşit de timp, căci Tatăl Mă trimite să lucrez aşa, dar **cel ce nu înţelege crucea Mea atunci şi acum, zadarnică îi este credinţa, zadarnic îi este botezul dacă nu vine după Mine cu viaţa sa aşa cum au venit sfinţii pe urma Mea atât cât au petrecut ei pe pământ,** după ce iubirea lor se făcea în ei iubire de Dumnezeu, iubire şi sfinţenie în duhul, în sufletul şi în trupul lor.

O, poporul Meu, numai în mijlocul tău Îmi răcoresc durerea Mea cea de la om, căci cu tine Mi-o spun, şi apoi Îmi aşez grăirea Mea cu tine înaintea omului care uită de suferinţa Mea cea de la el şi care-Mi moaie biruinţa cea pentru el împotriva duhului cel potrivnic, care-l trage pe om de pe calea poruncilor vieţii. **L-am zidit pe om la început şi l-am sortit să fie sfânt ca Dumnezeu şi să fie locaş al odihnei lui Dumnezeu, dar el nu M-a iubit, pentru că nu M-a ascultat. După ce omul nu Mă mai ascultă el nu Mă mai iubeşte, căci iubirea înseamnă ascultare, şi nimic altceva nu înseamnă iubirea.**

Iată, taină neînţeleasă aştern înaintea ta, popor al cuvântului Meu. **Omului nu-i trebuie înţelepciune, ci îi trebuie ascultare. Dacă omul vine după Mine şi nu-şi ia crucea, adică ascultarea, cu care să Mă urmeze în tot cuvântul Meu de peste el, atunci el se face Mie vrăjmaş, şi se face luişi vrăjmaş şi mai mare decât şi-a fost până să vină spre Dumnezeu, căci cine pierde ascultarea îşi pierde înţelepciunea şi apoi îşi pierde paza vieţii, căci lipsa ascultării omului atrage pe diavolul spre el, şi diavolul vine cu duhul netemerii de Dumnezeu a omului şi apoi cu duhul îndoielii şi apoi cu duhul necredinţei dacă omul nu se întoarce cu pocăinţă şi cu umilinţă pe calea ascultării de Dumnezeu, pe calea poruncilor lui Dumnezeu.** O, citeşte în fiecare zi, odată cu rugăciunea ta citeşte poruncile lui Dumnezeu, fiule. Fă-ţi o foiţă mică şi întăreşte-o ca să nu se rupă şi scrie pe ea şi citeşte de pe ea poruncile lui Dumnezeu, ca să nu se strice ele în tine, fiule învăţat de Dumnezeu, ca să nu se strice statul lui Dumnezeu în tine, că pe pământ e iadul, şi de peste tot îi fură omului veghea cea pentru Dumnezeu în om, iar dacă cel ce se făgăduieşte Mie nu stă bine de strajă pentru viaţa lui şi nu are peste el străjer căruia să i se descopere în toată vremea, el este biruit de momeala diavolului, de şoapta diavolului de voia diavolului, care dă să-l tragă pe om la neascultare de Dumnezeu, la călcarea poruncilor lui Dumnezeu în om şi între om şi om.

E sărbătoarea crucii, poporul Meu. Crucea pe care Eu am fost ţintuit s-a făcut mărturisitoare, s-a făcut lucrătoare ea însăşi înaintea oamenilor spre mărturia dumnezeirii Mele, căci Dumnezeu a murit pe cruce pentru om, poporul Meu. O, ai grijă, fie-ţi milă de Domnul, căci Domnul a murit pentru om. Ai grijă de viaţa ta, de salvarea ta cea de la Mine, ai grijă să nu ţi-o pierzi, căci Eu ţi-am plătit-o acum două mii de ani, dar să n-o pierzi, fiule, ci să te lupţi s-o tot câştigi zi după zi mai mult, şi vei putea aceasta numai prin ascultare de poruncile lui Dumnezeu, fiule, şi pe care omul le striveşte în însuşi trupul său încă de la începutul său, căci omul n-a ascultat de Dumnezeu, ci a ascultat de îngerul morţii, care a luat fiinţă odată cu neascultarea omului, **căci omul naşte din mintea şi din inima şi din trupul lui duhuri rele, duhuri potrivnice lui Dumnezeu** şi uită omul de cruce, uită de viaţă, căci viaţa este păzită în om numai prin duhul ascultării, numai prin împlinirea poruncilor lui Dumnezeu pentru om. Când Eu i-am spus omului să asculte de Mine i-am spus că dacă nu va asculta va muri negreşit, şi iată, neascultarea este moartea prin care moare omul cu duhul şi care aduce peste el moartea trupului său apoi, dar cine se mai scoală pe pământ ca să-i spună omului că el negreşit moare prin neascultare de Dumnezeu şi că păcatul făcut de el este arvuna morţii lui? Iată, Eu îi spun aceasta omului. I-am spus şi la început, îi spun şi acum, la sfârşit, şi de aceea a trebuit să vin iarăşi acum pe pământ cuvânt peste om. Eu sunt începutul şi sfârşitul, şi după sfârşit este iarăşi început, căci Eu sunt fără de sfârşit, şi îl îndemn pe om să asculte aşa cum Eu ascult de Dumnezeu Tatăl şi sunt fără de sfârşit. Amin.

O, nu vrea omul să creadă că poate să asculte de Dumnezeu dacă voieşte. O, cel ce nu ascultă, cum să creadă? O, cel ce nu crede, cum să asculte? Dar tu, poporul Meu, ascultă de Dumnezeu, căci poruncile Lui sunt viaţă şi izbândă numai pentru cel ce crede în ele înăuntrul său, şi sunt credinţă în cel ce le împlineşte pe ele în trupul, în sufletul şi în duhul său. Amin.

E sărbătoarea crucii, poporul Meu. Suferinţa Mea şi semnul pe care am suferit acum două mii de ani pentru om s-a făcut sărbătoare de aducere aminte pentru cei ce cred împlinind poruncile lui Dumnezeu. **Fericiţi cei ce au ridicat lemnul crucii Mele spre slava Mea înaintea oamenilor, dar mai fericiţi sunt cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu şi-l împlinesc pe el cu credinţă, şi aşa să fie acest cuvânt înăuntrul tău, fiule al poporului Meu de azi, şi îţi mai spun că fiu al poporului Meu este numai cel ce împlineşte ceea ce Eu îi cer şi îl rog şi îl învăţ pe el să împlinească. Amin.**

O, ai grijă să-L mărturiseşti pe Dumnezeu Cel dinăuntrul tău trăitor şi lucrător când tu îţi faci semnul sfintei cruci pe trupul tău, fiule al cuvântului Meu. O, ai grijă să fii creştin adevărat, ca să nu faci spre osânda ta semnul crucii pe trupul tău, ca să nu-L foloseşti spre osânda ta pe Dumnezeu. O, ai grijă de învăţătura Mea de peste tine, citeşte-o mereu, poporul Meu, citeşte-o şi împlineşte-o, căci dacă n-o citeşti, o calci. O, ai grijă de Dumnezeu în duhul, în sufletul şi în trupul tău. Nu fi popor fără cruce, nu fi popor fără Dumnezeu. **Ai grijă, fiule, căci crucea înseamnă ascultare şi nu altceva înseamnă ea, ci înseamnă ascultare şi sfinţenie, iar voia Mea este sfinţirea ta. Sfinţeşte-te, fiule, sfinţeşte-te, poporul Meu, căci prin sfinţenie vei fi tu fiu al ascultării, fiu al iubirii, căci iubirea înseamnă ascultare, poporul Meu.** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălţării sfintei cruci, din 27-09-2008

***

Voi, cei ce vreţi să învăţaţi de la Dumnezeu scăparea voastră de ceasul ispitei care va să vină pe pământ să-i încerce pe toţi oamenii, o, umpleţi-vă inimile voastre de iubire de Dumnezeu şi apoi de credinţă neprefăcută! Aşezaţi-vă în credinţă şi apoi în post şi în rugăciune, împlinind cu iubire poruncile vieţii! Eu, Domnul, vă ocrotesc pe voi de ceasul ispitei ce va să vină să încerce pe toţi oamenii, dacă voi veţi aduce înaintea Mea inimile voastre şi stăruinţa în veghe cu Mine pentru viaţa voastră cea cu Dumnezeu. Lăsaţi plăcerile, căci sunt înşelătoare! Lăsaţi învăţătura cea mincinoasă, căci numai Dumnezeu va fi pe pământ adevărat, şi veţi vedea aceasta! O, lăsaţi-vă de păcate, căci ele fac moartea în om! Daţi de la voi păcatul şi trăiţi în sfinţenie, căci fără de sfinţenie nimeni nu va vedea mântuirea cea de la Mine, fiindcă aşa este scris! O, e vremea să privegheaţi împreună cu Mine, Mielul Tatălui, ca să biruiesc minciuna împreună cu cei iubitori de Dumnezeu şi să biruiesc lucrarea satanicească de pe pământ. Opriţi-vă de la păcat, ca să-L puteţi ajuta pe Dumnezeu pentru salvarea voastră! Postiţi post sfânt, nu numai post de bucate! Postiţi de păcate şi daţi de la voi necredinţa, căci vremea este cu necredinţă în ea, şi oamenii necredincioşi o fac pe ea să fie, şi de aceea este ea. În loc de teamă din pricina lucrării sataniceşti, care dă să vă însemneze pe trup cu semnul ei cel tainic lucrat ca să nu-l pricepeţi când el vine spre voi, o, postiţi post sfânt şi privegheaţi cu rugăciune în glas şi în suspin după Dumnezeu, ca să vină El să vă păzească de ceasul ispitei, căci voi sunteţi neputincioşi. Luaţi pildă din cuvântul Meu cel de acum două mii de ani, rostit peste poporul Israel, căci aşa am spus atunci: *«Oricine se va înălţa pe sine se va smeri, iar cel ce se smereşte pe sine se va înălţa»*. Amin.

O, nu puteţi voi fără Dumnezeu să biruiţi ceasul ispitei! Înarmaţi-vă, dar, cu Dumnezeu şi **nu uitaţi, nu uitaţi semnul sfintei cruci, însemnaţi-vă cu el pe frunte şi pe tot trupul, cu cele trei degete apropiate, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh**, ca să nu aibă putere peste voi lucrarea lui satana! Păstraţi-vă mâna pentru ca să faceţi cu ea semnul sfintei cruci, şi faceţi cruce pe voi cu mâna, şi mult să faceţi, şi tot mereu să vă însemnaţi cu acest semn, **căci satana a luat putere mare prin cei botezaţi, dar care nu-şi mai fac semnul crucii pe trupul lor şi peste toate ale lor cu cele trei degete împreunate ale mâinii drepte, cu mâna mărturisindu-L pe Dumnezeu întru Treime slăvit şi închinat, iar cu inima şi cu gura lăudându-L de-a pururi!** Aprindeţi în casele voastre candele cu untdelemn şi faceţi-vă miruitor şi muiaţi-l în candelele aprinse mereu şi însemnaţi-vă trupul şi mersul cu semnul sfintei cruci, şi **căutaţi untdelemn netrecut prin foc, căci nu trebuie să se atingă focul de untdelemn, ci untdelemnul trebuie să se atingă de foc prin feştila care-şi hrăneşte din el arderea ei, lumina ei pentru casa creştinilor Mei**, căci candela aprinsă cu bileţel scris în ea cu numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh este slujitoare din partea Domnului peste cei credincioşi şi sfinţi, care aşteaptă pe Domnul de izbăvire a lor. Aşa să vegheaţi voi cu Mine, Mielul Tatălui, în vreme de strâmtorare, şi aşa vom fi biruitori. Amin. **Aşezaţi peste voi post sfânt, post de păcate şi de plăceri trecătoare şi mult înşelătoare, şi apoi aşezaţi peste voi post de bucate şi postiţi trei zile în săptămână: luni pentru îngerul păzitor, iar miercuri şi vineri pentru Mine, ca să am ucenici pe pământ, căci soiul de diavoli din zilele acestea nu pot fi biruiţi decât aşa cum i-am biruit Eu, cu post sfânt şi cu rugăciune sfântă, cu viaţă plină de Duh Sfânt în ea şi peste ea. O, întoarceţi-vă la portul cel creştinesc şi curăţiţi-vă de podoabele cele vremelnice şi îmbrăcaţi-vă întru cuvioşie duhul şi trupul, iubind şi hrănindu-vă cu tot cuvântul Meu** şi învăţându-vă să vă hrăniţi aşa, căci sufletului îi trebuie hrană ca să poată pentru trup şi pentru Domnul. Veniţi spre înţelepciune sfântă, veniţi, fiilor, şi învăţaţi din izvorul Meu, cu care vin pe pământ spre voi ca **să vă învăţ lucrarea mântuirii faţă de vremea cea cu ispită care este acum pe pământ cu faţa ei cea ascunsă de ochii şi de mintea voastră. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu şi sunt întru cea de a doua venire a Mea de la Tatăl la om ca să-l învăţ pe om venirea Mea cu sfinţii**, ca să-l deprind pe om cu Dumnezeu pe pământ, cu împărăţia Mea în mijlocul oamenilor. O, curăţiţi-vă de cursele în care sunteţi şi care vi se întind, căci iată, v-am dat povaţă sfântă; luaţi-o în voi, că e dulce ca viaţa Mea cea iubită de omul iubitor de Dumnezeu! Aduceţi Domnului inimile voastre! Eu, Domnul, vă voi povăţui cu milă şi vă voi face fii ai lui Dumnezeu dacă veţi lua în voi puterea aceasta, cuvântul Meu cel învăţător peste om. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica vameşului şi a fariseului, din 08-02-2009

***

Pace ţie, poporul Meu cel din români deosebit de Duhul Sfânt Mângâietorul, Care îl învaţă de la Dumnezeu pe om! E sărbătoarea Mea cu tine şi a sfinţilor Mei sărbătoriţi azi în sobor în cer şi pe pământ. Aceşti arhierei au fost hărăziţi de Mine să lucreze în zilele acestea peste pământ şi să pecetluiască începutul lucrării Mele de cuvânt prin trâmbiţa Mea Verginica acum cincizeci şi cinci de ani. **Le-am dat atunci cuvânt să coboare din cer dintre sfinţi şi să vină să binecuvinteze coborârea Mea din zilele acestea şi să binecuvinteze vasul prin care Eu, Domnul, aveam să trâmbiţez peste pământ prin trâmbiţa a şasea, ca apoi să Mă fac râu de cuvânt şi să-Mi pecetluiesc un loc aparte şi un popor mititel, şi de deasupra lui să grăiesc şi să Mă aşez în carte cuvânt şi să păstoresc cu toiag de fier pe tot omul căruia îi este dat de Dumnezeu să audă glasul Păstorului Cel cu crucea. Amin.**

Eu sunt Păstorul Cel bun. Acum două mii de ani am coborât din cer de la Tatăl şi M-am născut pe pământ din trup feciorese şi am stat treizeci şi trei de ani pe pământ, iar la sfârşit Mi-am pus viaţa pe cruce pentru oi ca să Mă fac cunoscut Păstorul Cel cu crucea. O, cum să nu spun Eu cine sunt de fiecare dată când Mă cobor pe pământ cuvânt ca să păstoresc cu el? Dacă este scris în Scripturi să vin să păstoresc neamurile cu toiag de fier, cum să nu împlinesc Eu, Domnul, pe cele scrise despre Mine prin prooroci? **Toiagul Meu de fier este cuvântul, şi sunt Păstorul Cel tainic, şi întăresc credinţa omului când îi grăiesc lui.** O, cel ce spune că nu este Dumnezeu acest cuvânt, acela este scris între cei necredincioşi, care iubesc minciuna, căci stăpânitorul acestui veac este tatăl minciunii şi îl ţine pe om în necredinţă şi îi dă omului această hrană, hrana necredinţei, dar iată, vin şi Eu să-l hrănesc pe om, şi fiecare îi dă omului ceea ce are. Eu sunt Cel ce dau omului viaţă şi sunt dintru început Cuvântul lui Dumnezeu, şi întru Mine este viaţă, şi viaţa este lumina oamenilor, precum este scris.

Mă mângâi cu Tatăl când grăiesc cu omul pe pământ, şi se mângâie de la Mine şi de la Tatăl omul credincios, care aşteaptă venirea Mea cu sfinţii, căci Eu nu umblu singur când călătoresc pe calea Mea spre om, ci umblu cu sfinţii, căci scris este: ***«El vine pe cal alb, şi oşti din cer vin după El, călare pe cai albi, şi numele Lui se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu şi păstoreşte neamurile cu toiag de fier şi Se numeşte Credincios şi Adevărat».*** Amin, amin, amin.

– O, Dumnezeule al lui Avraam, al lui Isaac şi al lui Iacov! O, Doamne al nostru, al sfinţilor Tăi cei de după venirea Ta pe pământ, născut din trupul cel feciorese al mamei Tale Fecioara! O, Doamne al nostru, al lui Vasile, al lui Grigorie şi al lui Ioan, Tu eşti Dumnezeul celor vii! Omul de pe pământ nu grăieşte cu morţii când grăieşte cu sfinţii Tăi, cerându-le lor ajutor în durerile lui şi în greul vieţii lui pe pământ. Toţi sfinţii Tăi sunt vii, precum vii sunt Avraam, Isaac şi Iacov, şi n-ar fi să fie altă fericire pe pământ pentru om ca şi atunci când el grăieşte cu Tine şi cu sfinţii Tăi. Tu eşti Cel viu, şi tot aşa sunt şi sfinţii Tăi, care au luat din Tine viaţa. Tu, Doamne, eşti atât de tainic şi atât de măreţ întru sfinţii Tăi! Tu, Doamne, eşti puterea cuvântului Tău împlinitor, dar prea mult l-a orbit pe om stăpânitorul acestui veac, satana, care curând, curând îşi va sfârşi goana lui după suflete de oameni din pricina duhului invidiei în care a căzut la început când a căzut din cer prin om, căci omul cel zidit de mâna Ta la început s-a semeţit ca să nu Te asculte aşa cum i-ai poruncit să asculte, şi prin neascultare a căzut omul din rai, şi a căzut atunci şi îngerul care îl slujea îndeaproape pe om, şi a căzut cu el toată ceata lui cea slujitoare omului, şi de atunci se hrăneşte el cu duhul invidiei asupra Ta, Doamne, şi de atunci dă să-i tragă pe oameni şi să-şi facă împărăţie mereu şi să stea cu ea în luptă împotriva Ta, dar iată, Tu ai armie de sfinţi, iar proorocii din toate vremile au fost locaşe ale Tale, din care Tu mereu, mereu rosteai cuvânt de biruinţă a Ta împotriva duşmanului Tău, satana, ca să-l umileşti pe el şi să-l tragi pe om de sub asuprirea lui, de sub întunericul lui, aşa cum ai grăit acum două mii de ani cuvânt proorocesc prin Ioan, cel iubit al Tău. Iată, de lângă Tine cuvântăm cuvânt de învăţătură peste cei credincioşi şi peste cei necredincioşi pe pământ şi suntem mărturisitori, căci mărturia Ta, Doamne, este duhul proorociei, duhul prin care Tu ai lucrat şi lucrezi peste pământ. Amin.

O, grăim ţie, popor credincios, fiu al cuvântului lui Dumnezeu. O, aşează-te în mare veghe, căci tu trebuie să ridici rugăciune sfântă şi tare pentru toţi fiii oamenilor ca să-i întoarcă Domnul pe ei la pocăinţă spre iertarea păcatelor lor şi spre luminarea lor apoi cu lumina cea de sus,

lumina învierii din moartea păcatelor, căci păcatul este moarte peste om. O, sileşte-te, fiule, spre rugăciune trează, că trebuie să biruieşti cu Domnul şi cu sfinţii Lui lucrarea cea amăgitoare a satanei, care lucrează tainic ca să tragă după el oameni, căci iată, lucrează cu trudă mare cu slujitorii lui ca să pecetluiască pe oameni cu pecetea lui, dar Domnul a spus mereu peste acest neam să se trezească şi să vegheze pentru venirea Domnului şi pentru venirea lui antichrist, şi apoi să rămână cu Domnul acest neam şi să asculte de glasul Lui de Păstor. Amin.

Noi, cei trei arhierei sărbătoriţi azi, în sobor de sfinţi, lăsăm peste tine binecuvântare întreită, popor cu nume nou de nou Ierusalim pe pământ între oameni. Lăsăm peste tine pecetea Dumnezeului Celui viu, şi în chip tainic te însemnăm cu ea în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh Mângâietorul, căci suntem aleşi de Domnul să binecuvântăm şi să veghem peste lucrarea Sa de azi şi peste slujitorii ei şi peste tot poporul ei cel credincios. Fiţi fii ai rugăciunii sfinte şi tari, căci prin rugăciune cu har peste ea veţi fi biruitori cu Mielul Tatălui, Domnul Iisus Hristos. Cereţi destrămarea lucrării celor ascunse ale lui satana şi cereţi Domnului ocrotire poporului Său cel credincios de peste tot şi învăţaţi poporul să se însemneze mult cu semnul sfintei cruci cu cele trei degete strâns împreunate în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh Mângâietorul, şi tot aşa să însemneze căsuţele şi toate lucrurile lor şi toate lucrările lor, iar lucrările lor să fie lucrările Domnului. Amin. Cu cât duhul satanicesc îşi arde tot mai mult mirodeniile lui ca să-i încânte pe cei de pe pământ spre el, cu atât mai mult poporul Domnului să ardă candelele cu untdelemn, cu bileţel scris în ele cu numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, spre mărirea lui Dumnezeu pentru biruinţă, iar biserica Domnului să se întărească şi să strige la Dumnezeu pentru biruinţa Mielului şi a celor răscumpăraţi de El. Amin. Cu post şi cu rugăciune să stea poporul sfinţit înaintea Domnului, şi fericit este cel ce se sfinţeşte din acest cuvânt, cu care păstoreşte azi Domnul Iisus Hristos pe pământ. Amin.

– O, ucenici iubiţi, fii slujitori din partea Mea peste poporul Meu şi peste lucrarea Mea de azi! Graiul vostru peste poporul Meu şi peste neamul român, Eu, Domnul, îl întăresc şi îl binecuvintez ca să ia împlinire. Amin.

O, neam român, strămoşii tăi cei sfinţi stau toţi înaintea Mea pentru biruinţa Mea şi a ta, căci ei văd în mijlocul tău lucrarea lui Dumnezeu-Cuvântul, Care-ţi întăreşte ţie veghea şi credinţa şi biruinţa. O, veghează, fiule, iar Eu îţi voi da duhul veghii şi te voi dărui cu darul credinţei sfinte şi te voi păstori, căci păstorii tăi, puţini, puţini din ei veghează pentru viaţa ta ca să nu vină lupul să frângă din ea. **O, stai cu candelele aprinse, popor român. În toate casele să se aprindă candele şi să ardă cu rugăciune în ele în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh pentru sfărâmarea lucrării lui satana. Amin.**

Faceţi-vă cruce cu mâna dreaptă, cu cele trei degete strâns împreunate, fii români! Păstraţi-vă mâna ca să vă închinaţi cu ea lui Dumnezeu cu semnul sfintei cruci, şi închinaţi-vă cărările şi casele şi hrana şi apa şi duhul şi sufletul şi trupul, căci vremea lepădării de credinţă îşi ascunde faţa, dar Eu vin şi te învăţ faţa ei ca s-o cunoşti şi ca să te aşezi înaintea Mea să-Mi ceri izbăvirea ta, neam român, căci voiesc să fac din mijlocul tău cer nou şi pământ nou, şi de la acest început să-Mi aşez din loc în loc biruinţa Mea cea aşteptată de veacuri, şi cu ea fericirea omului şi apoi salvarea poporului Meu Israel, cel care M-a răstignit pe cruce acum două mii de ani ca să nu-i fiu Eu lui Dumnezeu, dar Eu îi sunt, după făgăduinţele făcute lui prin proorocii Mei şi ai lui, şi voiesc să-l trezesc pe el întru venirea Mea iarăşi de la Tatăl la om,

căci cerul şi pământul pot trece, dar nu va trece nici un cuvânt al Meu fără să-i dau Eu toată împlinirea lui peste pământ şi peste om. Amin.

Pace ţie, poporul Meu! Eu sunt Păstorul Cel bun, Domnul Iisus Hristos! Eu sunt Păstorul tău, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinţilor trei ierarhi: Vasile, Grigorie şi Ioan, din 12-02-2009

***

O, citiţi cartea Evangheliei Mele celei de atunci, voi, cei de pe pământ! Nu luaţi să citiţi numai şi numai pe cele scrise de oameni. Luaţi şi cuvântul Evangheliei Mele şi veţi găsi în ea calea, adevărul şi viaţa, care vă vor face liberi. Închinaţi-vă cu semnul sfintei cruci şi cereţi înţelepciunea cea de la Dumnezeu şi apoi citiţi cartea Evangheliei Mele şi vă veţi vedea descoperiţi de ea şi o veţi iubi, căci cuvântul Meu este duh dătător de viaţă şi alungă din om necredinţa şi nepăsarea şi aduce în locul acestora calea, adevărul şi viaţa. O, căutaţi să-Mi faceţi bine, ca să vă pot numi binecuvântaţii Tatălui Meu, căci dureros va fi pentru cei ce vor auzi în ziua Mea de slavă când Eu voi spune celor ce nu M-au iubit: ***«Duceţi-vă de la Mine, voi, cei blestemaţi, în focul cel veşnic, gătit diavolului şi îngerilor lui, căci am fost flămând şi însetat, străin şi gol, bolnav şi închis în temniţă şi nu M-aţi slujit»***. O, căutaţi să înţelegeţi ce înseamnă să-L iubiţi şi să-L slujiţi pe Dumnezeu pe pământ. Cereţi de la El înţelepciunea aceasta, căci din pricina lipsei de Dumnezeu din om nu înţeleg oamenii pe Dumnezeu aşa cum este de înţeles taina iubirii de Dumnezeu şi slujirea cea pentru ea. **Iată, Eu, Domnul, sunt pe pământ cu tronul Meu de învăţătură, de pe care judec faptele vieţii omului ca să ia omul înţelepciune din cuvântul Meu. Râul vieţii este cuvântul Meu din mijlocul neamului român, şi aşa se împlineşte pe pământ taina cea din Scripturi a râului vieţii,** iar de o parte şi de alta a râului creşte pomul vieţii, creşte Dumnezeu în oameni şi face rod Domnul şi Îşi face ucenici spre tămăduirea neamurilor, precum este scris. Eu nu strig tare în pieţe, ci lucrez minunat, numai să vină omul cu credinţă şi să bea şi să ia şi să împartă şi să curgă acest râu spre învierea multora, că iată, morţii din morminte saltă de înviere şi mărturisesc, iar Eu sunt cale a mărturisirii lor, căci au fost pomeniţi acum, în ziua care a trecut, pe jertfelnicul Meu de nou Ierusalim, şi au fost sloboziţi să vină să stea la masa poporului Meu, la masa bisericii Mele, la masa nunţii Mele cu mireasa Mea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica înfricoșatei judecăți, din 22-02-2009

***

O, popor de la izvor, tu eşti popor mare cât tu nu ştii, dar la izvorul Meu de cuvânt te am pe tine popor şi las multul Meu cuvânt peste tine pentru toţi cei ce iau de la Mine prin el, fiule. O, să nu se teamă de tine cei cu care stau din când în când faţă în faţă cu tine, căci prin tine binecuvintez pe cei credincioşi venirii Mele de azi şi le dau putere să se facă ei fii ai lui Dumnezeu prin viaţă de fii după chipul şi asemănarea Mea între fiii oamenilor. **Tu eşti semnul Meu pentru cei de pe pământ şi pentru cei din cer, semnul cel de dinaintea venirii Mele, semnul Fiului Omului, şi te port cu crucea în mânuţă când te port semn al Meu peste pământ.** O, de-ar lua de la Mine prin voi preoţii şi arhiereii acestui neam, ca să dea mulţimii de oameni lucrarea Mea cea de ieri şi cea de azi aşa cum o daţi voi spre mântuirea multora din păcat! M-a durut în voi de la cei adunaţi la sărbătoare, căci sunt ca oile fără păstor oamenii, şi toţi trăiesc după imboldirile cărnii lor şi nu urmează învăţătura Mea cea din Scripturi şi cea din sfinţi. **Sunteţi semnul judecăţii Mele peste cei ce nu se împlinesc cu viaţă creştină pe pământ.** Nevestele preoţilor şi fiii şi fiicele lor

umblă cu capul descoperit înaintea Mea şi în biserici şi stau puţin îmbrăcaţi şi n-au haină slăvită nici în sărbători. **Toţi au uitat de portul străbunilor şi al voievozilor lor şi al domniţelor cele de demult ale neamului român.** Mă doare, usturǎ în Mine rana şi în ochii Mei acest semeţ şi greu păcat de azi. O, nu vrea să fie frumos omul înaintea Mea şi înaintea străbunilor, şi vrea să fie înaintea lumii frumos, iar lumea este urâtă, mai urâtă ca în toate veacurile este ea şi fiii ei acum, şi păcatul este aluatul cel de dinăuntru şi cel de dinafara omului, şi e străin omul de voia Mea şi nu mai are omul păşune curată şi păstori ca să-l păstorească pe el pentru viaţa lui cea de la Mine. V-am arătat pe voi pildă de iubire de Dumnezeu şi de trăire şi de frumuseţe a omului înaintea Mea. S-a uitat mulţimea de oameni la voi ca la podoaba Domnului, fiilor. Prin statul Meu o clipă cu voi în mijlocul lor Eu Mi-am arătat mila şi iubirea pentru viaţa lor cea de sus. O, să nu se teamă de voi preoţii şi arhiereii, ci să vă binecuvinteze, căci voi sunteţi cuminţii Mei, şi frumoşii Mei sunteţi între fiii oamenilor când Eu ies cu voi spre bucuria Mea şi a multora care ştiu să vadă şi să înţeleagă. Eu, Domnul, v-am povăţuit să trâmbiţaţi şi să vă vestiţi cu mersul vostru la sărbătoare şi să vă binecuvinteze cei ce stau peste biserică, şi apoi v-am spus să vă îmbrăcaţi slăvit şi să mergeţi cu Mine şi să împărţiţi bucurie şi frumos celor ce ştiu să vadă şi să înţeleagă şi apoi să nădăjduiască în Mine şi în lucrarea Mea de mântuire, pe care o cobor prin voi în zilele acestea peste mulţi, fiilor. **Acum vă fac cunoscut că mulţi v-au privit cu mare iubire, cu multă nădejde. Mulţi dintre arhierei şi dintre preoţi în taina inimii lor vă iubesc şi vă cred pe voi ai Mei şi de la Mine lucrând peste pământ, căci voi vestiţi tuturor cuvântul Meu cu voi, dar teama lor pentru slava lor cea pământească îi face să stea ascunşi în ei înşişi cu taina Mea de peste voi.** O, să nu se teamă de voi preoţii şi arhiereii de peste oameni, ci să vă binecuvinteze şi să vă dorească pe voi binecuvântare a Mea peste pământ, precum şi sunteţi, căci acest neam stă acum înaintea Mea prin voi, cei rugători de la Mine la cuvântul Meu peste el. În mare taină am lucrat cu voi lucrări mari peste acest neam, şi el nu ştie aceasta, căci ochii lui sunt ţinuţi, ca să nu vadă. Eu însă le deschid din zi în zi mai mult ochii multora, şi mai bine voiesc să vadă ei de la Mine prin voi, **căci am peste pământ lucrarea duhului mărturiei Mele, împlinirea Scripturilor de cer nou şi de pământ nou şi de Ierusalim nou, lucrate în vremi de prooroci şi de sfinţi, şi care se arată acum la sfârşit.**

O, să se uite la voi slujitorii bisericii şi neamul român şi cei ce îl conduc pe el, să se uite la voi şi să ia ei pildă de iubire de Dumnezeu în oameni şi pildă de credinţă şi de purtare sfântă înaintea Mea şi de putere sfântă, căci cei ce isprăvesc cu păcatul sunt cei mai mari de pe pământ şi sunt întâii între cei mulţi. Amin.

O, să nu se teamă de voi mai-marii bisericii, căci voi sunteţi harnici şi cuminţi şi frumoşi şi curaţi, fiindcă Eu, Domnul, vă păstoresc din cer cu proaspăt cuvânt mai mult decât i-am păstorit acum două mii de ani pe ucenici. O, să nu se smintească întru lucrarea Mea cu voi slujitorii bisericii cum că nu este Evanghelie a Mea cuvântul Meu de azi, cu care vă păstoresc pe voi şi pe ei chiar împotriva voinţei lor, ci **să citească desluşit în Scripturile care Mă vestesc că voi veni la sfârşit de timp şi că tainic voi lucra şi voi păstori neamurile cu toiag de fier, cu cuvântul Meu de Păstor al păstorilor şi al oilor şi că numele Meu este minunat la sfârşit de timp şi se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu. O, să nu Mă aştepte omul cu împărăţia Mea pe pământ aşa cum crede el că va veni ea, căci împărăţia Mea când este, ea în om este şi este frumoasă şi luminează acolo unde ea îşi face locaş sfânt, căci scris este în cuvântul Meu cel de acum două mii de ani şi care spune că:** ***«Cel ce crede în Mine, voi veni la el şi Îmi voi face locaş la el şi voi cina cu el şi Mă voi arăta lui»,*** **şi acesta este cuvânt adevărat. Amin.**

O, să nu se smintească nimeni întru voi între cei ce sunt cu voi şi între cei ce vin să ia pe Domnul de la voi, căci precum se mai găseşte câte un rod bun între cei din biserica din lume, aşa mai este şi între voi câte un rod rău spre încercarea celor ce nu merită decât sminteală, şi apoi despărţire de Mine prin faptele lor neştiute de mulţi. O, ca să se despartă de voi şi de lucrarea Mea cu voi cel ce a venit şi vine să fie cu Mine şi cu voi, acela nu poate s-o facă mai bine decât urându-vă pe voi, cei iubiţi de Mine, şi smintindu-se întru voi, cei ce atât de greu Mă purtaţi dinspre cer spre pământ, fiilor copii purtători de Dumnezeu între oameni în zilele acestea. O, greu apasă acest păcat peste cei ce ajung să vă urască şi să se smintească întru voi aşa cum se sminteau întru Mine cei mulţi din vremea Mea, care nu voiau cu lumina, ci voiau cu faptele lor cele ascunse şi departe cu ele de voia Mea în om. Voi însă sunteţi comoara Mea cea pusă la scumpit şi ies cu voi din când în când în mijlocul oamenilor, **şi veţi fi voi mângâiere multora în vremea necazului mare care va să vină peste fiii oamenilor şi mulţi vor căuta spre voi atunci şi vor lua mângâiere de la Mine prin voi în multa lor durere, că multă va fi.**

Şi iată ce spun Eu în zi de sărbătoare a crucii: **Voi, cei ce credeţi prin cei credincioşi Mie cuvântului Meu de azi, fericiţi veţi fi curând, curând, când slava Mea se va arăta multora prin acest cuvânt!** Iar celor ce se smintesc întru Mine şi întru cei credincioşi Mie le spun aşa: O, fericiţi aţi fi fost voi dacă nu v-aţi fi smintit întru Mine, Cel ce locuiesc în cei ce Mă poartă spre om! O, mai bine v-ar fi fost vouă să vă smintiţi de voi înşivă, şi apoi să deschideţi mari ochii şi să vă priviţi bine faţă în faţă cu voi înşivă şi să vă miraţi de purtarea voastră, spre pocăinţa şi spre mântuirea voastră, şi nu să vă smintiţi de cei ce cu greu Mă poartă ca să fiu Eu pe pământ cu oamenii.

M-am slăvit acum în voi înaintea oamenilor, o, fii ai cuvântului Meu de azi, şi Mă voi slăvi în ei înaintea voastră prin lucrarea Mea cu voi, căci mulţi se vor scula din păcatele lor şi îşi vor înnoi viaţa şi vor lua din râul cuvântului Meu de la voi şi se vor spăla în el şi vor vedea cu ochii lor mântuirea cea de la Mine, şi fericiţi sunt şi vor fi cei ce cred prin cei credincioşi Mie cuvântul Meu de azi, cuvântul Tatălui şi al Fiului şi al Duhului Sfânt, în a cărui nume se închină lui Dumnezeu cei ce cred prin cei credincioşi Lui. Amin. Acest nume, Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt, este numele în care se botează cei ce cred, şi aşa s-a aşezat pe pământ numele şi semnul sfintei cruci pe trupul celor credincioşi, care îşi închină trupul cu acest nume, cu mâna dreaptă, cu trei degete ale ei, pe frunte, pe piept, pe umărul drept şi pe cel stâng, însemnându-se ei cu moartea şi cu învierea Mea prin cruce. Amin.

Eu sunt Cel ce sunt, şi am stat cu voi în mijlocul oamenilor, şi numele Meu de peste voi se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, numele lui Iisus Hristos la sfârşit de timp. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei cruci, din 27-09-2009

***

O, ce este crucea, fiilor care aţi venit să luaţi de la Mine cuvântul învăţăturii de sus? **Ea este moartea omului vechi, omul care s-a stricat prin păcat. Ea este suferinţa şi învierea prin suferinţă,** căci numai cei de sub suferinţă caută după Dumnezeu şi-L află pe El, pe Păstorul Cel cu crucea, pe Cel ce a călcat cu moartea pe moarte şi a dat oamenilor învierea prin învierea Sa. **O, nu veţi găsi iubire de cuvânt atât de dulce cum este ea în cuvântul Meu de peste voi, cuvânt**

din cer, nu de pe pământ grăit. O, să nu daţi înapoi de pe calea cea cu înviere pe ea, căci calea cea cu cruce omoară păcatele din om, şi nu mai este mort omul prin păcat, căci nu este peste om moarte în afară de păcat, iar când omul are cruce îşi pironeşte pe ea păcatul din el şi înviază, şi se face purtător de Dumnezeu cel ce gustă din suferinţa crucii, şi se fac fraţi ai Mei cei ce iubesc pentru ei crucea. Eu vă învăţ dulce tot ceea ce vă învăţ, căci suferinţa îl face dulce la Mine pe om, iar păcatul îl face amar, îl face suferinţă a Mea pe om, căci pentru păcatul omului Eu am suferit amarul crucii, dar el Mi-a fost dulce din pricina iubirii Mele pentru om, iubire care Mă făcea să uit batjocura şi durerea crucii, căci cu acestea am plătit Eu viaţa omului cel căzut prin păcat.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorârii Duhului Sfânt, din 23-05-2010

***

Mă vestesc la porţi că vin cuvânt în carte, ca să Mi se deschidă cartea Mea cea de azi şi să intru şi să-Mi las în ea cuvântul venirii Mele, că Eu, Domnul, vin cuvânt pe pământ în zilele acestea şi-Mi lucrez mult pe poporul cuvântului Meu, şi dau din hrana Mea de pe masa lui cu Mine oamenilor, prin împărţitorii Mei, care de la Mine iau şi dau, şi **fericiţi şi iar fericiţi sunt şi vor fi cei ce se apleacă să ia, cei ce deschid cu inima şi cu credinţa la glasul Meu cel de azi**, care umple văzduhul între cer şi pământ, însoţit fiind Eu de sfinţii Mei şi de cetele de îngeri, iar **duhurile rele se cutremură la glasul Meu, pe care-l aud şi cei din morminte**, şi se jeleşte satana şi îngerii lui cei căzuţi din vrednicia lor cea de la Mine dată lor la început când văd ei că Eu, Domnul Iisus Hristos, Îmi desăvârşesc venirea Mea cea scrisă în Scripturi să fie ea cu oamenii în zilele cele de apoi, şi dau, cumva, să vestesc pe oameni mai întâi, şi apoi să împlinesc, şi altfel Eu n-am lucrat, căci Dumnezeu aşa este: mai întâi Se vesteşte şi apoi lucrează între oameni lucrarea Sa. Amin.

Mă vestesc ţie, poporul Meu, cu sărbătoarea crucii, că pe tine te am acum casa Mea şi masa Mea şi cale a venirii Mele în mijlocul oamenilor pe pământ. O, oamenii de pe pământ dorm, tată, şi somnul lor este negrija de suflet şi de Dumnezeu şi este necredinţa la mulţi între cei prinşi de duhul trufiei vieţii şi al poftelor ei celor din trupurile lor. O, cât Mă doare de la depărtarea de Mine a gândului omului! Când văd că pe om nu-l doare aceasta şi că n-are timp să se gândească la Dumnezeu, Mă doare, şi durerea Mea nu e ca a omului, ci e lungă şi multă şi grea şi n-are mângâiere, că nimeni nu Mi-ar putea mângâia rana Mea cea grea, decât cel ce Mi-o face şi-Mi tot pune pe ea, fiindcă el nu ştie durerea pe care o face. **Poporul Israel n-a ştiut din pricina orbirii lui cea de la trufia lui, n-a ştiut, n-a vrut să ştie ce face când Mi-a făcut durerea lepădării lui de Mine şi Mi-a dat crucea şi M-a blestemat cu moarte pe cruce**, iar cel orbit de trufia vieţii, acela zadarnic mai vorbeşte de Dumnezeu şi de adevăr şi de frumos, căci duhul trufiei stă martor între Mine şi el, învinuindu-l şi smulgându-l din cartea vieţii, şi nu este om mai trufaş ca şi cel ce nu-şi recunoaşte şi nu-şi vede trufia, căci cel ce mănâncă şi îi place ce mănâncă nu-şi mai vede faţa, ci numai pe cele cu care el se hrăneşte şi gustul lor cel plăcut la vedere şi apoi în pântecele lui.

O, poporul Meu, omul trăieşte mai mult în pântecele lui, în care el se desfată cu inima. Îşi pierd mintea cei ce cad din slava lor cea de pe pământ şi care le ameninţă strânsura lor, şi sunt mai rău ca diavolii, bieţii de ei. Nu-i mai pot ajuta, căci sunt orbi de tot. O, nu-i mai pot ajuta decât cu răsplata cea pentru fapte ca să le deschid ochii şi să-şi privească înşelăciunea vieţii lor faţă în faţă cu ei, căci pe Mine, Domnul, ei n-au voit să Mă aibă, fiindcă viaţa lor şi-au dat-o deşertăciunii vieţii. Voiesc însă pe tine să te am şi să te păzesc şi să te păstrez al Meu, o, poporul Meu, şi bunul Meu să fii tu, averea Mea pe pământ să fii, tată, că Eu am făcut cerul şi pământul şi n-am loc pe pământ, n-am, că omul s-a semeţit şi M-a dat deoparte din drumul lui şi M-a uitat, şi îşi spune

Dumnezeu omul, aşa îşi spune, şi s-a făcut el pedeapsa Mea, crucea Mea cea grea, şi pe care va fi s-o las jos, că vine vremea slavei lui Dumnezeu pe pământ şi Mă trimite Tatăl cu ea mereu la tine, ca să pregătesc pământul pentru slava Mea, o, poporul Meu. O, îmbracă-te, tată, în Dumnezeu din zi în zi mai mult, şi aceasta să-ţi fie ţie ocrotire şi pavăză tare şi armă de nebiruit în faţa celor ce s-au despărţit de Mine pe pământ, dându-se ei stăpânitorului întunericului acestui veac trecător. O, îmbracă-te în Hristos, fiule, îmbracă-te tot mai frumos, că Eu te învăluiesc în cuvântul Meu mereu şi nu ştiu oamenii de ce nu trag mulţi spre Mine şi spre tine, dar ştiu Eu aceasta. Tu eşti învăluit în cuvântul Meu, pe care oamenii nu l-au iubit nici atunci, nici acum, căci am venit acum două mii de ani între oameni, şi acum iarăşi vin, şi stau învăluit în cuvânt şi cuvintez, şi nu fac semne şi minuni cu tine şi lângă tine ca să Mă vadă oamenii cu ochii, ci Îmi fac lucrarea venirii Mele cuvânt pe pământ şi **Îmi pregătesc strălucirea şi slava zilei Mele şi ziua când toate noroadele de pe pământ vor vedea umilinţa Mea cu care am locuit între ei şi prin care am răbdat dispreţul tuturor, în vreme ce Eu M-am descoperit cuvânt din cer între ei, iar ei nu M-au cunoscut şi n-au înţeles împlinirea profeţiilor mari şi mici cu acest pământ, şi mai cu seamă pământul neamului român, dat Mie de Tatăl să-Mi fie casă de venire acum, la sfârşit de timp, şi de credinţă în oameni. O, puţini, puţini trag cu duhul credinţei, de la care să vină învierea Mea în om! Pe aceia Eu, Domnul, îi iau în arca Mea, şi prin ei Îmi mai trag în ea pe cei ce întind mâna spre Mine ca să le dau scăparea,** şi aşa Îmi voi întocmi Eu popor credincios şi de nebiruit pe pământ înaintea neamurilor depărtate de Dumnezeu pentru cale fără Domnul pe pământ cu ei, şi aşa Îmi port Eu crucea venirii Mele, calea Mea cea plină de dor clocotitor ca **să-i trag pe toţi la Tatăl, fie cu Duhul Sfânt, fie cu foc**, căci Duhul Meu suflă, dar nu găseşte în calea Lui dintre cei născuţi din Duhul ca să se atragă, ci găseşte om uscat, pârjolit de focul fărădelegii a tot pământul şi de care s-a umplut pământul de la margini la margini prin oameni fără duh şi care nu vor să audă de naşterea cea de sus a omului.

O, omule, crucea ta e ruşinoasă, tată. Viaţa ta e tot o suferinţă, tot o alergare după vânt şi după suferinţa pe care ţi-o pregăteşti să vină, şi tu te crezi fericit în alergarea ta cea fără de căpătâi. **O, nu-i asta viaţa! Ea este de sus şi n-o poţi găsi de jos. E cruce ruşinoasă viaţa ta, căci viaţa e o cruce, şi tu nu ştii să ţi-o iei şi să urmezi pe cale aşa cum am urmat Eu când am venit om pe pământ în calea omului, ca să Mă vadă omul cum Îmi port Eu crucea şi cum şi-o poartă el.** O, e altfel capătul cărărilor omului. Cei slăviţi şi mari pe pământ prin trufia lor, ajung de ocară şi de nume rău între cei din cer şi între cei de pe pământ, dar cei umili sunt înălţaţi pe pământ, şi apoi după trecerea lor cu trupul, căci lucrarea lor cea sfântă vine după ei şi încununează pe pământ numele lor şi darul lor cel purtat cu umilinţă între oameni în vremea vieţii lor cu trupul, şi sunt aşezaţi între sfinţi în cer şi pe veci dăinuiesc, ca şi Dumnezeu, şi crucea lor de pe pământ se face slavă cerească şi mângâiere peste suferinţele oamenilor, şi iată, cei coborâţi de oameni se înalţă şi sunt slăviţi apoi, iar cei înălţaţi de oameni şi de trufia vieţii lor sunt coborâţi până în adânc apoi şi îşi lasă nume de ruşine pe pământ.

Mă fac cuvânt de înţelepciune de sus pentru om; ia din el, omule trufaş, şi vezi ce daruri mari poţi să iei din el dacă voieşti! O, dă-Mi Mie viaţa ta ca să ţi-o pregătesc frumos, tată, şi să-ţi fac bine! **Numai un prieten ai tu pe pământ, şi Eu sunt Acela,** dar tu nu vrei să te opreşti din alergarea ta şi să înţelegi aşa. Nimic n-are omul pe pământ, că pe toate, pe toate le pierde şi le lasă şi rămân de el. **Numai Eu pot rămâne cu omul, numai să Mă aibă omul, numai să Mă vrea aşa cum sunt Eu şi aşa cum pot Eu să fiu cu el ca să Mă aibă el.**

Mi-e calea grea între pământ şi cer până la inima omului, iar aşteptarea Mi s-a făcut grea. Aştept să se unească omul cu Mine un duh şi o iubire, şi aşteptarea Mi-e grea, şi diavolul Îmi chinuieşte iubirea Mea cea după om. Mi-e crucea grea, şi venirea Mea cea după om rămâne afară de inima omului, căci trufia vieţii s-a făcut dulce inimii lui. Grăiesc duios, dar plin de durere fără de mângâiere, şi durerea Mă face duios în cuvânt. Aş vrea, omule, să pot să te ajut. Sunt străin în calea ta, dar sunt Dumnezeu din Dumnezeu şi te îndemn spre duh duios, ca să ne primim unul pe altul apoi. Amin.

E sărbătoarea crucii, poporul Meu. E zi de pomenire a crucii Mele, crucea pe care trupul Meu a trecut spre moarte, şi apoi din moarte la viaţă prin cruce, fiule. O, ce sfinţi cu inima şi cu credinţa erau străbunii cei sfinţi! Puneau crucea pe toate lucrurile şi lucrările lor şi se făcea ea păzitoarea şi sfinţitoarea pentru ei. **Te-am povăţuit să-ţi faci cruce frumos pe trupul tău, să te închini frumos şi sfânt prin semnul sfintei cruci, şi multe cruci ţi-am spus, tată, să închini vieţii tale cu Mine. O, aşa să împlineşti, fiule, căci cine nu ascultă de cuvântul lui Dumnezeu se face vinovat de neascultare, tată.** O, fii treaz la închinare, şi la rugăciune fii fierbinte, căci tu închipui în taină lucrarea îngerilor în vremea închinării tale lui Dumnezeu, iar grija pentru rugăciune să-ţi fie dulce ca şi rugăciunea, şi rugăciunea ca şi grija de dulce, că e nevoie de mijlocitori din cer şi de pe pământ deodată pentru neamul omenesc, care a fost şi care este, şi te-am ales să-Mi slujeşti aşa, poporul Meu. **La sfânta liturghie cei sfinţi se îndeamnă unul pe altul pentru lepădarea grijii lumeşti, fiindcă în taină ei închipuie pe heruvimi şi se fac purtători de Dumnezeu, căci Sfintele se dau sfinţilor şi se uneşte omul cu Dumnezeu prin mare taină şi lucrare de taină, iar când faci semnul sfintei cruci pe trupul tău tu eşti mai treaz, mai atent, mai viu cu rugăciunea, mai păzit împotriva gândurilor care dau să năpădească din afara ta asupra părtăşiei tale cu Mine şi cu cerul, şi de aceea te-am povăţuit Eu să faci cruce mereu, ca să-ţi amintească ea să fii mereu închinător şi cu duhul mereu treaz, că bine este să fie omul mereu cu Domnul, în toate cu Domnul, ca să nu mai aibă el clipe de deşertăciune, de golire sufletească, ci numai îmbrăcat în Hristos să fie mereu, mereu, numai cu Mine să fie el, că e greu fără Dumnezeu pe pământ, iar cei ce stau mereu un duh cu Mine simt numaidecât şi cea mai mică despărţire de Mine a lor şi se întorc numaidecât în Mine, şi cu iubire fac aceasta, ca mama care-şi are pruncuţul mic şi-şi are numai la el gândul şi dorul şi iubirea şi bucuria ei.**

O, să dai din duhul tău apoi, din trăirea ta, din iubirea ta de Dumnezeu să dai, fiule, să dai celor ce vin spre naşterea de sus şi să le dai putere să se facă fii ai lui Dumnezeu între oameni, că altfel de viaţă trage spre deşertăciunea vieţii pe om, trage când omul nu se aşteaptă, dar veghea cea sfântă încununează dorul din inimă şi-l aseamănă cu heruvimii pe cel iubitor de Dumnezeu şi-l trage spre grija de cer prin toate câte el trece şi face, şi aşa stă el în Dumnezeu, şi Dumnezeu în el,

şi purtător de Dumnezeu se face el prin statul lui întru Mine, **iar crucea şi semnul ei mereu pe trupul lui făcut cu dreapta lui**, aşa cum au lăsat străbunii lui, care au primit acest dar ceresc în inima şi în fapta lor, **acest semn va sta ca o pecete pe trupul cel închinat lui Dumnezeu şi ca o mărturisire a Mea mereu dinspre el spre diavolul, care umblă fără de linişte să-l ia pe om în slujba lui de partea lui.**

O, poporul Meu, mărturiseşte Mie prin cruce, tată, iar icoana ei să-ţi încunune şi să-ţi împodobească paza casei şi slava ei cerească cu ea şi mărturisirea lui Dumnezeu, **alături de candela cea aprinsă, în care să ardă rugăciuni scrise în untdelemn, alături de chipurile sfinţilor şi ale îngerilor, cărora tu le dai înfăţişare tainică sub acoperământul casei tale cu Domnul pe pământ.**

O, binecuvântată să fie lucrarea mânuţelor voastre cu care lucraţi lucruri sfinte ca să staţi cu ele înaintea oamenilor apoi şi să grăiască ele cu oamenii în taină şi să ia oamenii din duhul vostru cu Mine, din viaţa voastră cu Mine, cu care trăiţi Mie pe pământ! Lucraţi sub binecuvântare mereu tot lucrul pentru cele sfinte şi pentru cei sfinţi, cărora le daţi chip pe pământ prin lucrul mânuţelor voastre, fiecare cât puneţi la el, ca să fie cuvântul tot împlinit, căci orice lucru al mânuţelor voastre se face un cuvânt împlinit. Vă voi da armonie şi pace multă în lucru şi vă voi învăţa să lucraţi aşa şi să vă hrăniţi aşa în vremea lucrului pe care-l săvârşiţi. **O, vă aduc mulţumire mare că umpleţi de flori semnul sfintei cruci, semn făcut de mânuţele voastre din lemn sau din lut şi apoi împodobit cu flori şi cu îngeri şi cu chipuri sfinte, fiilor, şi nu cu răstignirea Mea pe cruce.** O, mângâiaţi pe Domnul şi pe sfinţi cu duhul din voi şi dintre voi şi binecuvântaţi să fiţi pentru tot lucrul cel frumos şi sfânt, iar Eu voi veghea cu voi şi pentru voi şi vom atinge la inimă oamenii, şi toate ale voastre cu Mine vor cuvânta în taină înaintea oamenilor şi toate vor fi spre biruinţa Mea cea de la sfârşit de timp în mijlocul oamenilor, în mijlocul neamului român şi apoi peste neamuri, spre duh de înviere prin cruce, prin iubire de Dumnezeu în oameni, iubire ca a voastră, fiilor micuţi! Amin.

Vă umplu inimioarele de pace şi de Duh Sfânt. Duhul frăţiei sfinte să se slăvească între voi! Toate câte lucraţi ce v-am dat să lucraţi, toate să fie spre slava lui Dumnezeu pe pământ cu oamenii, şi spor sfânt să aveţi cu cerul pe pământ sub taina duhului ascultării de tot cuvântul Meu de peste voi. Amin.

Pace vouă, fiilor! Multă, multă pace din cer să fie între voi şi cu voi în tot lucrul Meu cu voi şi al vostru cu Mine, şi cu care Eu stau înaintea oamenilor spre învierea şi spre înţelepţirea lor! **Puterea sfintei cruci s-o iubiţi şi s-o lucraţi peste voi**. Eu sunt cu voi. Mereu, mereu cu voi sunt şi nu pot fără voi să fiu, ci pot cu voi, şi cu voi voiesc să stau şi să fiu, o, fiilor. Amin, amin, amin.

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălţării Sfintei Cruci, din 27-09-2010

***

Îţi dau acum binecuvântare pentru zi de vestire a lucrării Mele cu tine în mijlocul oamenilor, poporul Meu. Ţi-am făcut cale, tată, ca să ieşi între oameni cu crucea învierii, fiule. **Lumii îi place de două mii de ani crucea cu Mine răstignit pe ea în piroane de fier, dar cu tine crucea e plină de flori, tată, şi multă mângâiere Îmi aduci cu lucrarea aceasta a ta.** Văd îngerii aceasta şi se minunează şi văd ei Evanghelia Mea cu tine şi stau în uimire şi cântă slavei Mele cu tine îngeraşii cerului, poporul Meu. O, binecuvântat să fie lucrul mâinilor tale, cu care Eu ies cu tine între oameni ca să mărturisească el lucrarea aceasta, lucrarea Mea cu tine, fiule! **Se mângâie duhul din om când vede crucea cu flori pe ea.** Se mângâie omul de la lucrarea Mea cu tine, că n-are omul nădejde şi n-are mângâiere dacă n-are nădejde. Ies cu tine cu lucrare de nou Ierusalim în mijlocul oamenilor, ieşim cu stâlpări, cu flori pe cruci şi îi întâmpinăm pe oameni cu mângâiere, că Mi-e tare milă de ei şi nu ştiu ei aceasta. Mi-e duhul rănit de dor după om şi de aceea am venit acum două mii de ani şi M-am făcut om şi M-am dat spre cruce şi spre moarte pentru dragostea Mea cea pentru om, o, şi de aceea am venit şi acum şi tot vin cuvânt pe pământ şi nu de altceva vin. Vin că este scris să vin şi nu de altceva vin. O, vin şi tot vin şi multă necredinţă şi răceală de suflet găsesc pe cale în oameni şi Mă întorc în Tatăl suspinând şi Mă mângâie Tatăl şi-Mi şterge lăcrimioarele şi-Mi spune cuvânt de mângâiere Tatăl Meu şi-Mi spune aşa:

— Puţin, puţin, şi-i vei trage pe toţi la Mine, o, Fiule scump, căci Tu aşa ai spus, şi ai pe pământ fii credincioşi, care-Ţi aşează cuvântul în calea oamenilor, şi **va veni curând o zi când toţi vor căuta acest mângâietor şi vor alerga după el ca după mângâierea care le va lipsi la toţi, şi va fi scump în ziua aceea cuvântul Tău** cu care umbli azi plin de dor suspinat după om. Puţin, puţin, Fiule scump al Meu, şi răbdarea Noastră va mântui multe suflete dintre cei scrişi în Cartea Vieţii.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea a Postului Mare, a Floriilor; praznicul Intrării Domnului în Ierusalim, din 17-04-2011

***

Eu sunt Păstorul Cel bun, Păstorul Cel cu crucea, şi am nume mare şi Mă numesc Unul Născut din Tatăl Savaot, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, şi umblu în lumina Lui şi sunt lumină din lumină şi luminez cu ea lumea şi sunt lumina lumii atât cât sunt în lume, iar altfel lumea umblă în întuneric, umblă fără Dumnezeu încoace şi încolo şi nu ştie unde merge, căci nu are păstor mereu peste ea ca să-i spună cum şi unde să meargă ea.

Eu sunt Domnul Iisus Hristos, căci aşa M-a numit Tatăl Meu prin îngeri, şi nu este pe pământ sau în cer nume mai mare ca numele Meu. Eu prin ascultare de Tatăl am nume mare, şi prin fapta ei rămân cu numele de Fiul Tatălui Savaot, de o fiinţă cu Tatăl fiind numit.

Pace ţie, popor al cuvântului Meu! Stau cu tine la masă de cuvânt în ziua aceasta de praznic al crucii. Cuvântul cruce este cuvânt mare şi are viaţă în el numele acestui cuvânt. Nu ştie nici un om când spune: „*Sfântă cruce, ajută-mi!*”, nu ştie ce spune când el spune aşa, după ce a învăţat de la părinţi să spună aşa. Stau cu tine la masă de învăţătură, poporul Meu, ca să ia de pe masa Mea cu tine cei ce caută la tine învăţătura Mea, cea de sus venită pe pământ pentru cei ce vor să înveţe de la Dumnezeu, căci pe pământ învăţătura care este nu-l duce pe om la Dumnezeu şi la viaţă pe vecie cu El.

Am grăit vouă să aveţi grijă de uniforma pe care trebuie s-o purtaţi voi, măi fiilor. În ziua aceasta vreau să desăvârşesc mai mult această taină, iar voi să vă desăvârşiţi prin ea şi s-o faceţi faptă tot mai întreagă peste voi. **Chipul Meu, pe care trebuie să-l purtaţi voi, este semnul Meu de peste voi.** Aşa v-am desluşit Eu când v-am pus pe masă învăţătură pentru purtarea uniformei, cu care Eu v-am înveşmântat pe fiecare când aţi venit să vă daţi Mie ca să fiţi apoi ai Mei şi când v-am învăţat cum să vă înveşmântaţi.

O, e greu să fie al Meu omul, căci îi trebuie cruce ca să semene cu Mine dacă voieşte să fie al Meu, şi îi trebuie uniformă fără de schimbare şi fără de sfârşit purtată, iar fiii oamenilor să vadă această lumină între ei şi să umble după ea, după cel ce ascultă de Dumnezeu pe pământ între oameni, iar dacă-şi schimbă omul uniforma îşi schimbă ascultarea şi nu mai este al lui Dumnezeu cel ce pierde semnul care îl arată pe el al Domnului pe pământ.

Uniforma este crucea cea purtată, măi fiilor. Îşi pune omul cruce la gât ca să aibă şi să poarte semnul de creştin, dar ca să-şi poarte el crucea, nu are habar cum. Vin Eu şi desfac acest înţeles, căci crucea ca s-o aibă omul, el trebuie s-o primească peste el.

E mare durere pentru om să poarte cruce, şi aceasta îi este lui durere pentru că nu-i place supunerea, nu-i place să asculte de Dumnezeu şi de cel ce este de la Dumnezeu, şi mai degrabă se ascunde omul pentru voia sa, căci ca să-şi facă voia sa, trebuie să se ascundă omul. Când Eu am dat să-l întreb pe Adam în rai de ce se ascunde de Mine, el s-a supărat că l-am întrebat şi că am umblat la purtarea lui ascunsă, şi s-a răstit la Mine şi s-a supărat pe Mine, iar cine se ascunde de Mine se supără pe Mine şi Mă ameninţă prin purtarea lui şi prin vorba lui dacă umblu să-l descopăr, şi acela nu mai poate rămâne al Meu şi pleacă şi se ascunde ca să plece şi caută cumva să plece, căci nici dragostea, nici frica de Dumnezeu nu mai rămân cu cel ce se ascunde pentru voia lui, căci dacă măcar frica de i-ar mai rămâne, n-ar pleca, ci s-ar apleca pentru umilinţă, şi iată de ce nu are omul înţelepciune ca să nu păcătuiască şi să-l ajungă apoi despărţirea de Dumnezeu!

Nu are omul frică de Dumnezeu, pentru că nu-i place cu Dumnezeu şi îi place cu ascunderea cea pentru voia lui. Atunci omul leapădă crucea, leapădă uniforma, leapădă voia lui Dumnezeu, nu-i place cu cruce, nu-i place cu Mine şi se face potrivnic lui Dumnezeu, căci **crucea înseamnă statornicie şi ascultare de Dumnezeu cu supunere şi e semnul că eşti al lui Dumnezeu,** dar cui îi este ruşine să asculte şi să se aplece, aceluia îi este ruşine cu cruce şi nu stă sub acest semn, sub semnul celui ce este supus sub fapta supunerii înaintea Domnului spre purtarea crucii.

Se cunoaşte omul purtător de cruce, aşa cum se cunoaşte cel ce nu are dragoste ca să vină după Domnul pentru purtarea crucii. Aşa cum fără de cămaşă nu poate sta fără să i se vadă goliciunea trupului, tot la fel nu poate omul fi al lui Dumnezeu fără să-şi poarte crucea, fără să aibă uniforma aceasta, ascultarea cu supunerea cea pentru ea, aşa cum i-am cerut Eu omului în rai să se poarte între el şi Dumnezeu pentru voia Domnului în el şi cu el. **Cel nemulţumit este nemulţumit pentru că nu înţelege taina purtării crucii.** Are nevoie de iubire, suferă după iubire cel nemulţumit, de parcă o merită el pe ea. El nu ştie să dea iubire fără să vrea să primească înapoi iubire şi cinstire.

Purtarea crucii înseamnă păzirea poruncilor cele pentru viaţă, dar cei trufaşi când se îmbolnăvesc aşa din pricina nesupunerii şi neascultării, cu greu se mai pot aceştia vindeca dacă au în sângele lor acest aluat, din care-şi trag ei purtarea lor. Oamenii răspund obraznic, se răzbună unii pe alţii prin cuvintele lor, se trag la judecată unii pe alţii, sunt răzbunători şi nu ştiu nimic din taina purtării crucii, chiar dacă-şi pun ei cruce la gât şi se bizuie pe ea sau se semeţesc cu acest semn. **Altfel este semnul crucii purtate peste cei ce ştiu ce înseamnă crucea şi ajutorul lor de la ea.**

O, nu ştiu oamenii că necazurile şi suferinţele care vin peste ei sunt chiar ajutorul lor pe calea către Domnul. Puţini sunt pe pământ între cei ce ştiu după adevăr să spună vieţii lor anevoioase: „*Sfântă cruce, ajută-mă!*”. O, cine l-ar mai ajuta pe om spre Dumnezeu dacă nu necazurile care-i vin?

Nu vine pe altă cale mântuirea spre om, decât prin necazuri şi prin răbdare pentru ele, căci scrie în prooroci: ***«Este vreun bărbat care naşte? Căci văd bărbaţi mulţi cu mâinile în şolduri, ţinându-se de şale ca o femeie cu faţa palidă, gata să nască, dar în vreme de strâmtorare va veni mântuirea şi se va da ea lor»***, şi iarăşi este scris: ***«Jertfeşte Domnului jertfă de laudă şi împlineşte Celui Preaînalt făgăduinţele tale şi cheamă-Mă pe Mine în ziua necazurilor tale şi te voi izbăvi şi Mă vei preaslăvi»***, dar nu tot aşa a grăit Domnul către cel păcătos, căruia i-a zis: ***«De ce povesteşti tu dreptatea Mea şi pui legământul Meu pe limba ta, când tu urăşti învăţătura Mea, lepădând cuvântul Meu înapoia ta, când tu vezi furul şi mergi cu el şi pui cu cel desfrânat partea ta, când ai pe limbă răutate şi viclenie, clevetire asupra fratelui tău şi cugeţi fărădelegea, iar Eu, asemenea ţie, te voi mustra şi voi aşeza înaintea ta păcatele tale, ca nu cumva să Mă uiţi şi să pierzi pe Cel ce te poate izbăvi de fărădelegea ta?»***.

În zi de praznic sfânt, închinat crucii Mele purtate, Eu, Domnul, am pus pe masă învăţătură scumpă pentru cei ce ştiu de la Mine cum poate să vină omul după Mine şi să-Mi urmeze. **Podoaba lui trebuie să fie viaţa lui trăită din poruncile Mele după voia Mea, după modelul vieţii Mele pe pământ, căci crucea este viaţa**, şi ea te poate trece spre Domnul.

Purtarea ta înaintea Mea şi între frate şi frate, să fie dulce purtarea ta, poporul Meu. O, să nu fii supărăcios, fiule, să nu fii nemulţumit, să nu fii aspru, să nu-ţi pierzi răbdarea, să nu uiţi de darul fricii de Dumnezeu pentru paşii vieţii tale, căci fără ea îşi pierde omul înţelepciunea pe care o are de la Dumnezeu. Înţelepciunea ta să fiu Eu, nu tu, căci tu eşti fiu învăţat de Dumnezeu, o, poporul Meu. Ia de la izvorul Meu de cuvânt, ia de la fiii cei purtători de Dumnezeu cuvântul Meu şi pune-l peste tine în toată împlinirea lui, ca să te numeşti purtător de cruce şi ca să fii aşa, căci

fiii oamenilor au rămas doar cu crucea de la gât şi nu ştiu ce întrebare vor primi peste ei de la Mine pentru purtarea crucii sau pentru nepurtarea ei, pentru viaţa lor înaintea Mea, bună sau rea, adevărată sau mincinoasă, luminată sau nu de lumina Mea, care vine pe pământ ca să fie cu oamenii şi să umble ei în lumină.

Să nu se mire cei ce se cred ai lui Dumnezeu mai mult decât voi, fii ai cuvântului Meu care vă zideşte. O, să nu se mire aceştia de ce sunt Eu cu voi în lume cuvânt de sus peste voi, purtat fiind de nori şi de glas de cuvânt peste voi.

O, nu vă miraţi voi, cei ce vă miraţi de venirea Mea cuvânt pe pământ, căci voiesc să fie lumină pe pământ, căci am spus: ***«Atât cât sunt în lume, lumină a lumii sunt»***. Vă spun şi vouă: dacă am venit în lume, lumină a lumii să fiu, umblaţi şi voi în lumină, că iată, lumina cuvântului Meu lucrează în mijlocul întunericului de pe pământ. **Aplecaţi-vă şi voi după Mine, după cuvântul Meu cel călăuzitor, ca să vă numiţi purtători de cruce, căci altfel nu pot fi cu semnul Meu peste voi.** Cel ce este cu Mine şi umblă după Mine, se cunoaşte după viaţă, după faptă şi după rodul lui cel adus lui Dumnezeu, nu după crucea din mână sau cea purtată la gât. **Iată, semnul ei are putere, dar voi nu aveţi.** Umblaţi în lumină, ca să aveţi lumină şi putere să înviaţi morţii, aşa cum i-am înviat Eu şi ucenicii Mei, căci dacă numai îi îngropaţi pe cei ce mor, nu sunteţi ai Mei, nu semănaţi cu Mine şi cu lucrul Meu cel sfânt şi plin de înviere peste om.

O, popor al cuvântului Meu, să iei şi să împarţi această povaţă pentru purtarea crucii cea cu rod purtată, căci Eu trebuie să Mă port cu lumina Mea în lume între fiii oamenilor, iar tu să-Mi faci mers. Pe calea pe care călătoreşte omul, pe aceeaşi cale merg şi Eu cu cuvântul Meu, căci după om trebuie să Mă ţin, şi să Mă audă el când îi grăiesc şi când dau să ajut mântuirii lui.

Puneţi peste voi zi de zi toată povaţa cuvântului Meu, fiilor, şi faceţi-vă veşmânt ţesut peste voi din cuvântul Meu de peste voi, şi cartea Mea cea de azi să fiţi voi. Cei ce nu citesc cartea Mea cea de azi cu voi, dar vă văd pe voi, să poată aceştia înţelege cuvântul cărţii Mele cu voi, fiilor, crucea cea purtată, uniforma voastră cea de la Mine înaintea celor din cer şi înaintea fiilor oamenilor, ca să vadă ei lumina aceasta, veşmântul celor ce Mă iubesc pe pământ, podoaba lor cea din cer peste ei, purtată de ei la vedere, **iar cel ce vă va vedea pe voi şi vă va primi şi se va spăla în acest râu de cuvânt şi de viaţă prin cuvânt, acela se va mântui şi va fi al Meu, fiul Meu va fi el, ca şi voi, o, fiilor.** Amin, amin, amin.

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălţării Sfintei Cruci, din 27-09-2012

***

O, fiilor, o, fiilor, păziţi-vă credinţa, păziţi-o de cei mincinoşi, păziţi-o cu semnul sfintei cruci, care sfinţeşte toate, şi cu numele Domnului şi cu râvna străbunilor, care au sfârşit credincioşi şi au trecut spre începutul lor cel din cer.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului, din 19-01-2014

***

Eu sunt Cel ce sunt, şi sunt Păstor. Eu sunt Păstorul Cel cu crucea, Păstorul Cel de sus.

E zi de praznic sfânt, e ziua crucii, sărbătorită bisericeşte, şi a rămas ea praznic bisericesc când crucea pe care M-a răstignit poporul iudeu a fost scoasă din pământ şi pusă pe

masă spre mărturie Mie între oameni, ca să creadă cei mari şi cei mici că a venit Domnul din cer pe pământ şi că a biruit moartea prin cruce dacă oamenii L-au dat la moarte, şi totul prin cruce se biruieşte, tot ce este de biruit. Amin.

O, M-am lăsat sub cruce, şi pe cruce apoi ca să-i arăt omului să semene cu Mine cu viaţa lui, mai ales că omul este şi vinovat. **O, niciodată omule, n-ar fi să te ascunzi de vina ta sau de cea pusă peste tine** şi să te scuturi de ea când cineva vede la tine vină sau îţi spune despre ea. Tu eşti om, şi tot te scuturi de vină, iar Eu am fost Dumnezeu şi am intrat sub vină şi nu M-am scuturat de ea în faţa nimănui, ci am purtat tot ce a venit spre Mine să port şi să pot, şi am putut să-Mi însuşesc vina care Mi-a fost pusă, iar prin răbdare am biruit moartea cea pentru vină şi eram Cel nevinovat, căci eram din cer, nu din lumea aceasta eram, şi n-aveam nimic în ea şi nici ea în Mine.

O, nu tăiaţi din cruce, fiilor! Nu căutaţi în dureri mângâieri, ci doar răbdare şi iubire de Dumnezeu, că iată ce păţesc cei ce umblă după mângâieri căutând aşa în încercări ale vieţii! Mângâierile îi aduc omului dor de bucurii neziditoare, milă dăunătoare deoparte şi de alta şi depărtare de Dumnezeu apoi şi dor de păcat apoi. În dureri şi în încercări mici sau mari, luaţi numai de la Mine întărire şi răbdare şi cuminţenie şi înţelepciune prin dureri, căci durerile îl zidesc, nu mângâierile îl zidesc pe om, şi vă învăţ pe voi toate acestea ca să audă toţi oamenii de pe pământ învăţătura Mea de peste voi şi să ia din ea, măi fiilor, şi să ştie că durerile, nu mângâierile îi aduc omului bucurii, ba mai mult de atât, mângâierile îl strică pe om, iar durerile îl cuminţesc. Mângâierile îl fac pe om să uite de Domnul şi să alunece spre slăbiciuni şi să se lase înşelat de ele chiar în vremea clipelor grele, şi-şi pierde atunci mintea cel ce caută pentru dureri mângâieri. Dar Eu, Domnul, îl las atunci pe om pe mâna mângâierilor căutate de el şi Mă depărtez cu ajutorul Meu, aşa cum şi omul se depărtează de Domnul şi se alătură cu omul în vreme de ispită.

O, oameni de pe pământ, bolnavi sau nu de boala necredinţei, pe care numai oamenii o au, iată ce vă spun Eu, Domnul, în zi de praznic pentru crucea Mea: **vă spun că Dumnezeu rabdă şi că omul nu rabdă, şi ar trebui omul să rabde, nu Dumnezeu, căci Dumnezeu îl rabdă pe cel ce nu rabdă, îl rabdă îndelung.** O, de ce nu rabdă omul? Şi dacă nu rabdă, ce face? Iată, omul nu-şi poartă vina şi răbdarea cea pentru ea. El se scutură de vină înaintea celorlalţi pentru că nu vrea să-şi rabde vina, şi nu este cinstit să facă aşa, să facă nedreptate lui Dumnezeu, să-L pună pe Domnul să rabde pe urma vinei lui. Cum adică rabdă Domnul în locul omului? O, rabdă Domnul sâcul cel de la diavol, rabdă Domnul mereu bucuria diavolului împotriva Lui şi a omului, căci diavolul îl biruieşte mereu pe om şi se duce apoi la Domnul ca să-I arate ce face omul şi să-şi ia partea ce i se cuvine din lupta cea împotriva omului, căci omul se lasă biruit şi îi este ruşine apoi să recunoască ce a făcut, ba chiar se dezvinovăţeşte mereu şi s-a deprins aşa, s-a deprins să se scuture de vină, să-şi ierte mereu vina şi să n-o ia asupra sa înaintea semenilor lui, dar Eu nu M-am purtat aşa, Eu nu M-am scuturat, Eu n-am zis: n-am făcut.

O, oameni de pe pământ, învăţaţi de la Mine că Eu am stat sub vină şi n-am zis: nu sunt vinovat. Ba M-am lăsat sub vină în locul celor vinovaţi. O, învăţaţi purtarea crucii, şi vă veţi vindeca de necredinţă, căci necredinţa este o părere şi piere ca şi omul necredincios, dar credinţa este putere şi este cruce purtată, şi aceasta aduce omului salvare şi biruinţă pentru viaţă şi pentru vecii apoi. Amin.

O, poporul Meu, popor cu cruce ca şi Domnul tău, apleacă-te ca un vinovat, fiule, apleacă-te mereu, că şi Eu M-am aplecat. **O, apleacă-te şi stai aplecat şi stai îngenuncheat faţă de vină, că nu e om mai înălţat ca şi cel îngenuncheat, ca şi cel ce poartă cruce**. Omul este vinovat, iar crucea şi greul ei este purtarea şi curăţirea păcatelor lui şi umilinţa de bunăvoie, umilinţa, care îl eliberează pe om de vina lui.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălţării Sfintei Cruci, din 27-09-2014

***

E zi de praznic sfânt, fiilor. Duhul descoperirii și al măririi lui Dumnezeu a dat naștere acestei sărbători pentru slava Mea cea prin cruce, căci **crucea purtată de Mine pe Golgota, și pe care am fost așezat și bătut în cuie pe brațele ei, a fost descoperită și ridicată și pusă în cinstire pe pământ după mult timp de către slujitorii credincioși ființei Mele, care a suferit pentru om, și s-a înființat atunci sărbătoarea pentru creștini, sărbătoarea crucii**, iar cei binecredincioși au mari daruri peste ei prin credința lor, prin dragostea lor de Mine și prin durerea din ei pentru suferințele Mele, pe care ei nu le uită, ci se pleacă Mie ca Unui Dumnezeu biruitor pentru ei prin cruce și o slăvesc pe ea pentru Mine și toate pentru Mine.

O, fiilor, iubiți, și tot mai mult iubiți împlinirea cuvântului Meu și lucrați împlinirea lui, că nu mai e pe pământ un alt loc în care să se lucreze după cuvântul Meu rostit peste om. Fiți însă tot mai dăruiți, tot mai vii pentru împlinirile Mele prin voi, că multe sunt scrise să fie, și n-am mulți pe pământ care să le aibă și să le știe și să nu le uite, ca să le poată lucra împlinirea. Nu sunt oameni pe pământ care să lucreze după adevăr pe cele de la Dumnezeu aduse la ei spre lucru, și aceasta pentru că nu este credință prin care Eu să vin și să fiu cu oamenii și să lucrez în mijlocul lor, iar dacă între voi este cale pentru Mine ca să cuvintez și ca să împlinesc cu voi, o, fiți fericiți, și nu fiți obosiți pentru Mine, ba fiți vioi și tot mai vii cu puterea și cu voirea, căci Eu voiesc prin voi, Eu și nu voi, fiilor. **Când am descoperit omului crucea Mea, pe care am fost răstignit, am pregătit pe cei prin care trebuia să aduc această împlinire, și s-a împlinit voia Mea prin împărați, prin slujitori și prin oameni și am ridicat crucea Mea sus la vedere și am slăvit-o pe ea.** O, iată, fiilor, în zilele Mele cu voi, când Eu voiesc să descopăr pe pământ peste oameni puterea și adevărul lui Dumnezeu, v-am pregătit pe voi și am început să împlinesc, căci cuvântul Meu rostit lucrează cât nu se suie la mintea omului, dar el se desăvârșește lucrând, căci trebuie să-Mi curăț cărarea, fiilor, și să-Mi pregătesc toată ziua slavei Mele și să-Mi arăt apoi fața, și **trebuie multă pregătire pentru această lumină**, iar voi nu vă îndoiți cum că sunteți mici sau neputincioși, că pentru credință nu trebuie putere, ci trebuie iubire și statornicie apoi pentru Mine, Cel ce lucrez atât de minunat prin cei ce cred așa cum Eu le dau să știe și să creadă și să lucreze împlinirea Mea. Mintea voastră să stea în mâna Mea, fiilor, că mintea omului e un mare dar, dar omul ia acest dar și face el ce vrea cu el. Voi însă să vă temeți fără de Mine cu voi, că vai celor fără Dumnezeu pe pământ, fiilor, și fără de călăuzire a Mea peste ei!

O, fii ai oamenilor, și voi, cei ce vă numiți și vă credeți fii ai lui Dumnezeu pentru că sunteți botezați la biserică în numele Domnului, o, iată ce vă spun: **fie-vă rușine să păcătuiți. Faceți cruce, însemnați-vă trupul cu semnul sfintei cruci și depărtați de la voi dorul de păcat, pofta care vă îndulcește cu păcatul cel otrăvitor. Dați de la voi pofta de păcat, de băut și de mâncat în chip păcătos, de fumat și de desfrânare în însuși trupul vostru și de câte alte păcate din îndemnul diavolului, care dă să vă îndulcească cu cele plăcute de el în om ca să-l smulgă pe om de la Dumnezeu.** Veți avea nevoie de Dumnezeu și de ajutorul Lui și de scăpare de la El

pentru voi. Soldatul cel de demult, căruia i-a ieșit în cale ispita cea în chip de femeie poftitoare de păcat făcut cu trupul între ea și el, a fost acesta ajutat de duhul fricii de Dumnezeu, și cu puterea aceasta el a respins clipa cea păcătoasă, fugind de ispită, iar a doua zi a rămas viu printre mulți morți în bătălia cu vrăjmașul neamului său, și i-a arătat apoi Domnul cum ar fi murit și el sub gloanțe dacă n-ar fi fost să biruiască păcatul care i-a ieșit în cale, și cum a rămas petec verde locul în care el era când gloanțele au curs pe câmpul de luptă, dar a fost salvat prin curățenia trupului său, care l-a ocrotit pe el.

O, iată, nu mai păcătuiți, și fie-vă rușine să faceți păcat. Faceți cruce ca să vă ajute Domnul să scăpați de cursa păcatului. S-a umplut pământul peste tot de păcatul din oameni și dă să se scufunde în adânc cu tot ce e pe el. **O, lăsați-vă de păcat și cereți lui Dumnezeu iertare și pocăiți-vă mult și mereu, ca să nu vină mânia cea pentru păcat pe pământ.**

Dar mai ales la tine strig, o, popor român, că Eu, Domnul, sunt pe vatra ta cu mare lucrare de cuvânt și strig pe omul de peste tot ca să-l opresc de la păcat, că toate războaiele au venit pe pământ peste oameni din pricina păcatelor lor.

O, neam român, dau să vină peste tine cei care-ți pot cere socoteală că nu asculți să fii creștin după toată legea creștină, (*Rușii – ortodocși pe stil vechi – după calendarul Iulian, n.r.*) **iar tu ești vinovat pentru călcare de lege.** O, acoperiți-vă trupul, fii români, că dacă nu veți face aceasta vă veți porni unii spre alții numai spre păcat pe mai departe și **vă veți atrage pedeapsă pentru păcat.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălțării Sfintei Cruci, din 27-09-2015

***

O, iată ce văd! **E pregătit dușmanul cel roșu din stânga ta să-și câștige pe mai departe stăpânirea peste tine, popor român,** iar Eu te vestesc să te ridici și să vezi bine ce ai de făcut și să chibzuiești pentru aceasta, iar Eu îți dau ajutor pe Duhul Sfânt, să sufle peste tine și să faci tu vrând-nevrând, știind sau neștiind să faci voia Mea, căci voia Mea este binele cel pentru tine, fiu român. O, ascultă-Mă, ascultă-L pe Domnul Dumnezeul tău, Care știe și vede ce este bine pentru tine, iar tu **nu te lua după omul vopsit în roșu**, (*Partidul de stânga, urmașii comuniștilor, simbolizați de culoarea roșie, n.r.*) după cel atât de străin pentru binele tău. Vin și te strig: deșteaptă-te, românule! Primește povață din cer și lasă voia lui Dumnezeu peste tine, că iată, stai în nepăsare și vine ziua tragerii la sorți și trebuie să deschizi ochii și să vezi pe cel ce este bun sau rău pentru tine și **să alegi cu dreapta, nu cu stânga**, fiu român. O, alege pe cel ce te povățuiește grăindu-ți adevărul pentru veghe peste tine, și să nu alegi pe cel din stânga, pe cel cu gura plină de duhul minciunii, că iată cum te stăpânește cu mână vrăjmașă ție acum și cum dă să te ducă cu vorba ca să te aibă pe mai departe pradă pentru câștigul lui nedrept, iar tu de ce nu vezi, de ce nu înțelegi, oare, și de ce stai și nu te aperi și nu ridici cuvânt ca să te dezrobești?

O, scoală-te și fă semnul sfintei cruci, popor român, popor creștin, și cu acest semn să biruiești, și să fii împărat, nu slugă în țara ta, nu biruit de hoarda cea roșie cu multe capete peste tot, și care dă să te facă să crezi că nu mai este ea, dar iat-o cum dă să se ridice din întunericul ei și să te înșele iar și iar! **O, dar fiara aceasta roșie nu poate fi biruită decât de Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos**, căci așa este scris, iar tu deschide-Mi când vin și te vestesc de luptă, neam

român, căci în fruntea luptei sunt Eu, Domnul, numai să am oșteni de partea Mea din mijlocul tău, căci trebuie biruită fiara cea roșie, că hulește și are nume de hulă și multe nume, nu numai unul.

Iată, sunt cu oștiri cerești deasupra și grăiesc neamului român și am cu serbare pe împărații creștini Constantin și Elena, fiu și mamă. Îi am purtați cu suită cerească pe cei ce s-au lăsat atinși de Domnul și s-au făcut împărați creștini și au dat putere și stăpânire creștinilor pe când cei eretici luptau să biruiască ei biserica lui Hristos în vremea aceea, dar Eu, Domnul, i-am arătat împăratului semn ceresc și l-am povățuit cum să biruiască pe potrivnici și cum să aleagă pentru el și pentru poporul lui apoi calea de urmat în viață. O, tot așa te îndemn și pe tine, să te scoli, popor român, și **cu semnul sfintei cruci să biruiești pe cei ce te atacă din spate și din stânga ta** ca să te stăpânească tot mereu și să sugă pentru ei avutul țării, după cum au făcut și până acum, și iată, trebuie alți cârmuitori, care n-au lovit peste țară și peste neam. Toate acestea Eu, Domnul, te învăț acum, popor român, dacă voiești să-ți fie ție bine, și dacă voiești să fii vegheat de Dumnezeu pentru acest bine, căci tot binele vine de la Dumnezeu, vine din cer când vine, așa cum a venit și peste poporul împăratului Constantin în vremea domniei lui, pe care am povățuit-o Eu, Domnul, iar el a primit și a împlinit.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinţilor Împăraţi Constantin şi mama sa, Elena, din 03-06-2016.

***

O, cei cu crucea vor birui, fiilor, iar altfel nu va fi. Neamurile de pe pământ care nu sunt cu crucea ca altar, așa cum am avut Eu altar crucea, vor fi biruiți de cei cu crucea pe steagul lor, pe pieptul lor, pe scutul lor, și le va fi scut acest semn. **Așadar, însemnați peste tot cu semnul sfintei cruci al sfințeniei și cu apă sfințită calea voastră, fiilor credincioși, căci în fața acestui cuvânt nu poate furtuna.** O, în fața acestui cuvânt sunt mulți dintre cei care se dau deștepți, dar vai lor, vai și de prăpastia în care sunt și stau!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea de douăzeci și cinci de ani de la sfințirea pietrei de temelie a Sfintei Sfinte-lor Noului Ierusalim, din 22-07-2016

***

E zi de sărbătoare pentru mărirea crucii, toiagul în care Eu, Domnul, Mă sprijin de două mii de ani și păstoresc cu el pe cei ce iubesc pe Dumnezeu, Care S-a răstignit pe cruce ca să-i scape pe oameni de suferința cea pentru păcatele lor. I-am păstorit pe ucenicii Mei de când i-am ales și până când M-am lăsat zdrobit pe cruce de către cei ce M-au zdrobit, după ce au văzut ei în Mine un Dumnezeu tare, iar ei erau mult păcătoși, și nu M-au putut iubi și nu M-au putut primi.

Cei păcătoși nu Mă pot iubi, de vreme ce ei iubesc păcatul, pe care îl aleg de iubire a lor. O, nu L-ar fi putut alege pe Dumnezeu cei care M-au scos dintre ei acum două mii de ani și Mi-au făcut răstignirea pe cruce. Cine și-ar fi putut închipui atunci între ei că tot ce au făcut ei cu Mine M-a îmbrăcat pe Mine întru putere și întru înviere prin cruce? **Toiag tare ca fierul, toiag de biruință s-a făcut în ziua aceea crucea, acest semn mare, prin care Eu, Domnul Iisus Hristos, am biruit moartea și am scris între pământ și cer învierea Mea și a celor ce cred în ea pentru învierea lor.**

Iată, așa păstoresc Eu neamurile și așa judec toate, toate, cu toiag de fier, căci am spus atunci: ***«Stăpânitorul acestei lumi a fost acum judecat».*** Acest cuvânt spus de Mine când am

ajuns în fața răstignirii pe cruce a însemnat el judecata păcătoșilor care M-au răstignit din pricina păcatelor lor și și-au luat ei atunci judecata și au fost judecați, iar Eu de atunci și până azi judec la fel ca în ziua aceea când cei păcătoși M-au dat la moarte pe cruce din pricina păcatelor lor. Nici o vină n-au găsit ei în Mine, dar au găsit în ei pricina pentru care a fost să Mă dea ei crucii, dar **crucea s-a făcut în mâna Mea toiagul cel de fier, precum este scris să păstoresc și să judec cu toiag de fier**, toiag plin de adevăr și de putere mare asupra celor ce păcătuiesc cu voie și se aleg pe ei înșiși mereu, mereu de partea păcatului cel cu fapta păcat, păcat pentru care Domnul a fost răstignit pe lemnul crucii ca să nu mai stea El în calea celor ce-și trăiesc plăcerile lor pe pământ înaintea lui Dumnezeu din neam în neam.

O, deschideți ochii, fii ai oamenilor! Sculați-vă! Până nu vine noaptea sculați-vă, că dacă vine noaptea nu mai puteți lucra și vedea nimic. Stau peste voi lucrătorii minciunii și ai trufiei omenești și ai semeției. **Uitați-vă la ei și la faptele lor**, la fața lor ascunsă. E numai minciună pe pământ și în oameni și peste oamenii care stăpânesc peste voi. **Veți birui cu semnul sfintei cruci, dar sculați-vă și luați crucea de toiag și porniți spre biruință cu ea, și nu fără ea.** Nu uitați că Eu am biruit prin cruce, o, nu uitați acest adevăr, că iată, cu acest toiag păstoresc, și nu știu neamurile pământului cine este la cârma a toate câte se lucrează pe pământ, plata răului și plata binelui, primind fiecare după faptă, că rău faci, rău găsești, precum este scris, iar oamenii lucrează numai răul pentru ei, că fără Dumnezeu la cârma vieții și a zilelor vieții lor nu pot oamenii decât răul să și-l lucreze, iar Eu vin și păstoresc tainic peste pământ, și toți primesc după faptele lor, și scris este că vine Păstorul, vine Fiul Omului pe pământ și alege și pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stânga, iar cei din dreapta vor fi moștenitorii, precum este scris.

Când Domnul nu mai are cu cine să Se sprijine în tine pentru tine, țara Mea, neam român, o, vin minuni din cer în sprijinul soartei tale, căci **tu ești țara Mea cea de azi, țara cuvântului Meu, că am în tine masă de cuvânt**, șaizeci de ani de cuvânt din cer pe vatra ta izvorât din gura Mea, popor român, istorie scrisă, și mărturisește ea de pe vatra ta și dincolo de hotarele tale, căci Domnul este fără de hotar ca și cuvântul Său, și este peste tot pământul cu slava Sa de cuvânt din mijlocul tău. Voiesc să fii tu biserica Mea, turma Mea pe pământ, iar Eu să fiu Păstorul tău, Păstorul Cel cu crucea, că tu nu mai ai păstori pentru calea ta spre Dumnezeu și cu Dumnezeu pe pământ, ci ai numai durere de la cei ce se numesc pe ei înșiși păstori ție și nu te mai lasă ei să miști din legăturile puse de ei peste tine. Eu însă nu te părăsesc sub greu, și iată-Mă, tainic Mă port pe vatra ta și rostesc cuvânt sfânt și îl împlinesc apoi, și, vrând-nevrând Mă vor vedea aceștia lucrând în mijlocul tău lucrarea Tatălui, și **țara strălucirii vei fi tu între popoare**, și se vor înfricoșa și se vor face miei toți cei de pe pământ la vederea slavei Mele de peste tine, țara Mea cea de azi, căci **Eu, Domnul și Păstorul tău, te cresc frumos și te mângâi cu dulce și te ocrotesc cu toiag de fier, cu crucea Mea, arma cea de nebiruit**, și voi pune sub picioarele tale slava crucii, biruința Mea prin cruce, iar cuvântul Meu din tine va scrie între pământ și cer numele tău cel nou: **Cetatea Domnului**, și toți cei de pe pământ vor arăta spre tine și vor spune: ***«Acolo este Domnul»***, precum este scris. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Sfintei Cruci, din 27-09-2016

***

Alte teme: